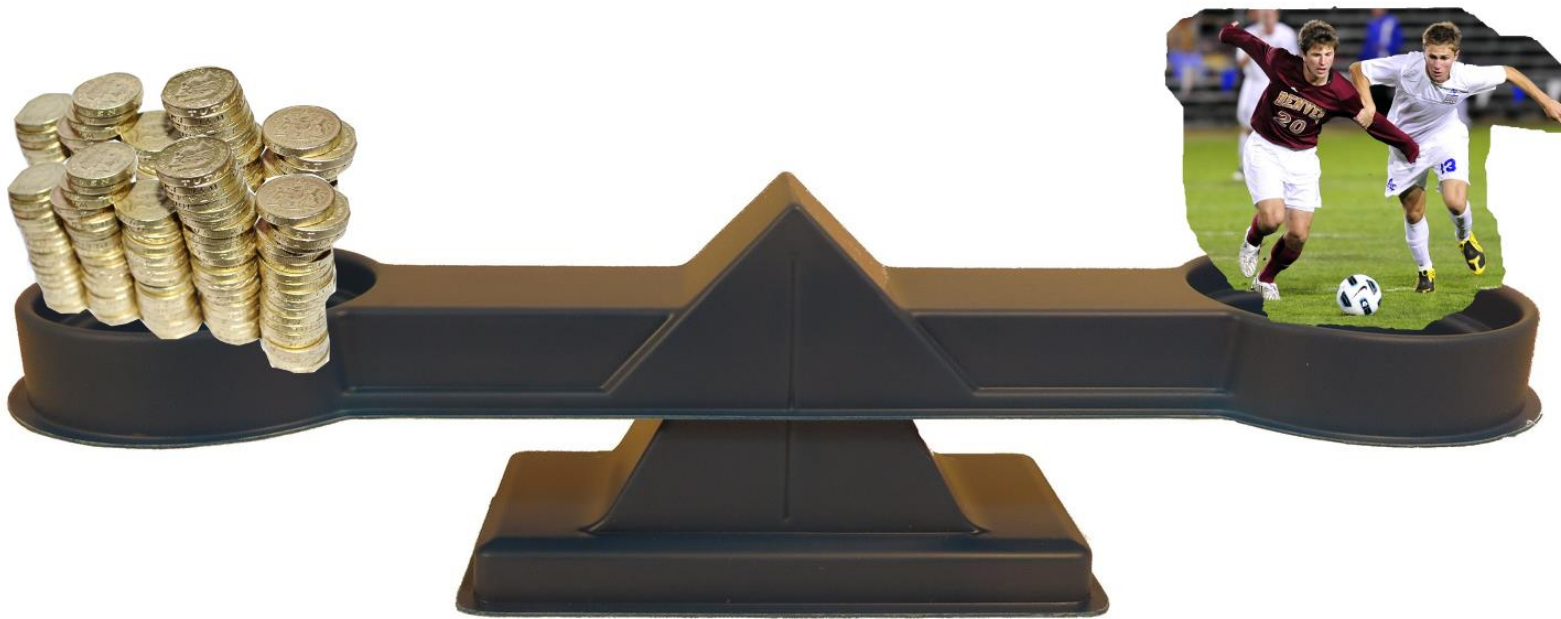

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

Jordi Albert Ribas González
Curs 2018-2019
2n BAT A

Tutora: Anna Martínez

Agraïments

M'agradaria donar les gràcies a totes aquelles persones que m'han ajudat i han contribuït a fer possible aquest treball.

A la meva tutora Anna Martínez, pels seus consells, la seva paciència i la seva predisposició.

Als periodistes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals Jordi Robirosa, Jordi De Mas i Bernat Soler; al director de comunicació de l'NBA a Espanya Ignasi Castelló; a l'advocat Daniel Codina del FC Girona; i a l'economista Arcadi Oliveres. A tots ells els agraeixo que hagin compartit amb mi els seus coneixements, el seu temps i el tracte rebut.

A la meva família per la paciència, l'ajut i el suport durant l'elaboració del treball.

Resum

El **futbol professional i el bàsquet professional masculins** són dos dels espectacles més seguits arreu del planeta i que més diners generen i mouen en el món de l'esport i de l'entreteniment. A partir d'aquest fet, es planteja com aquestes quantitats enormes de diners que generen acaben repercutint directament en els resultats esportius dels diferents equips, fent que sovint siguin sempre els mateixos clubs els que guanyen les principals competicions.

Per això, en aquest treball s'ha estudiat primer si una **igualtat de recursos econòmics suposa una igualtat d'oportunitats**. Després s'ha analitzat com funcionen els models de negoci de les principals lligues de futbol europees (La Liga a Espanya, Premier League al Regne Unit, Bundesliga a Alemanya, Serie A a Itàlia i Ligue 1 a França) i s'ha contraposat al model de negoci que regeix l'NBA.

A partir de les dades obtingudes, s'ha realitzat una **anàlisi contraposada** entre els models de negoci estudiats i els resultats esportius de cada competició i s'ha comprovat que existeix una **correlació entre el nivell de recursos econòmics dels clubs i els seus resultats esportius**.

Abstract

Men's professional football and basketball competitions are two of the most followed shows around the globe and both generate and move a lot of money in the sports' and entertainment's worlds. Due to that cash flow, the project contemplates how those huge quantities of money generated have an effect directly on the competition results of the different teams, causing that usually the same teams win the principal competitions.

Because of that, the first aspect that has been studied in this project is the **correspondence between economic resources and success opportunities**. Afterwards, it has been analysed how the economic models work in the most important football leagues in Europe (La Liga in Spain, Premier League in the

UK, Bundesliga in Germany, Serie A in Italy and Ligue 1 in France) and it has been contrasted to the economic model of the NBA.

Once all this information has been collected, **an opposing analyse** has been carried out between the economic models studied and the sports results of every competition. It has been verified that there is an existing **correlation between the amount of economic resources of the clubs and their sports results**.

ÍNDEX

Agraïments	2
Resum	3
Abstract	3
1. Introducció	7
1.1 Motivació	7
1.2 Objectius	7
1.3 Metodologia	8
1.4 Estructura del treball	8
2. PART TEÒRICA	10
2.1 Teoria econòmica igualtat de recursos igualtat d'oportunitats	11
2.2 Què és l'NBA?	14
2.2.1 Com funciona l'NBA esportivament?	15
2.2.2 Com funciona l'NBA econòmicament?	19
2.2.3 El Draft de l'NBA. Què és i com funciona?	24
2.3 Futbol europeu. Les 5 grans lligues	28
2.3.1 Introducció a les Top 5	28
2.3.2 Com funcionen esportivament?	31
2.3.3 Com funciona econòmicament la Liga?	33
2.3.4 Com funcionen econòmicament la resta de lligues de les top 5?	36
3. PART PRÀCTICA	41
3.1 Guanyadors dels diferents campionats	42
3.1.1 Guanyadors de l'NBA	42
3.1.2 Guanyadors de les "top 5"	45
3.2 Relació econòmica i esportiva	55
3.2.1 La Liga	55
3.2.2 Premier League	56
3.2.3 Bundesliga	58
3.2.4 Serie A	60
3.2.5 Ligue 1	61
3.2.6 NBA	64
4. Conclusions	66
5. Bibliografia	68
6. Webgrafia	69

7. Annexos	76
7.1 Entrevista Jordi Robirosa	76
7.2 Entrevista Arcadi Oliveres	85
7.3 Entrevista Ignasi Castelló	91
7.4 Entrevista Jordi De Mas	94
7.5 Entrevista Bernat Soler	97
7.6 Entrevista Daniel Codina	99
7.7 Guanyadors de cada competició per anys i palmarès	102
7.7.1 Guanyadors NBA	102
7.7.2 Guanyadors grans lligues de futbol europees	108
7.8 Ingressos dels clubs de les diferents competicions entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015	127

1.Introducció

1.1 Motivació

Com a seguidor i espectador de les lligues més importants del món de bàsquet, futbol i futbol americà, tenia clar que al fer el meu treball de recerca volia que tingués alguna cosa a veure amb l'**esport**.

Com a persona curiosa i ciutadà d'aquest planeta, l'economia és un dels aspectes més importants, sinó el que més, del que regeix la nostra societat i el món actualment. Considero que és fonamental tenir coneixements sobre l'economia i els diners i que, desgraciadament, poca informació se'ns proporciona des de l'ensenyament. Així doncs, volia tractar algun **tema econòmic** en el meu treball.

Al final, se'm va acudir una manera de combinar aquests dos temes d'interès per a mi, i d'aquí va sortir el tema del treball. Un estudi sobre l'equitat i si una igualtat de recursos suposa una igualtat d'oportunitats, aplicat a una **anàlisi comparativa de dos models de negoci esportius**: el de les lligues de futbol europees més grans i el de l'NBA.

1.2 Objectius

La hipòtesi del treball és elaborar una anàlisi contraposada de dos models de negoci esportius per demostrar quin dels dos models fa que un **campionat sigui més competitiu**, pel fet de que hi ha més equips amb possibilitats de guanyar-lo i que, per tant, garanteix un major espectacle.

Els objectius són:

1. Conèixer el funcionament econòmic de l'NBA i del futbol europeu.
2. Relacionar les dades dels guanyadors de cada competició amb la informació obtinguda respecte els models de negoci, per determinar quin model facilita que un campionat sigui més competitiu que l'altre.
3. Saber quin dels dos és més sostenible a llarg termini.

4. Estudiar la teoria sobre si una igualtat de recursos garanteix una igualtat d'oportunitats.

1.3 Metodologia

El primer que es va fer va ser **recollir tota la informació possible** mitjançant la lectura de dos llibres, recerca de webgrafia i les entrevistes realitzades a diverses persones relacionades amb l'àmbit del treball, com són els periodistes esportius Jordi Robirosa, Jordi De Mas i Bernat Soler, els dos primers especialitzats en bàsquet i el tercer en futbol; l'advocat Daniel Codina que treballa pel Girona FC com a Senior Partnerships Manager; el director de comunicació de l'NBA a Espanya Ignasi Castelló; i a Arcadi Oliveres com a opinió en clau econòmica.

Un cop recopilada tota la informació, es va començar a **redactar tota la part teòrica** i, al acabar, es va preparar tota la informació recollida per elaborar la part pràctica en taules, per a ordenar-la i fer **l'anàlisi comparativa**.

S'ha seguit aquesta metodologia perquè primer de tot es necessitava trobar tota la informació possible per a elaborar el treball, que s'havia de començar per la part teòrica per explicar i aclarir tots els conceptes abans de passar a la part pràctica, on tota la part teòrica explicada s'analitza contraposant els dos models.

1.4 Estructura del treball

En el treball, es troba aquesta introducció perquè qui es llegeixi aquest treball tingui una idea general del tema que es tracta i de com s'ha elaborat, sense entrar en detalls.

A continuació, en la **part teòrica** s'expliquen tots els conceptes claus per introduir el que després s'analitzarà a la part pràctica. A la primera part del treball s'exposa:

- a) la teoria sobre si una igualtat de recursos econòmics garanteix una igualtat d'oportunitats;

b) les diferents competicions estudiades, que són l'NBA i les 5 lligues de futbol europeu més grans (La Liga a Espanya, Premier League al Regne Unit, Bundesliga a Alemanya, Serie A a Itàlia i Ligue 1 a França);

c) una petita introducció a cada esport, el bàsquet i el futbol, i les respectives normes esportives; i els models de negoci de cada competició.

A la **part pràctica** es fa l'anàlisi a partir de les taules elaborades sobre la informació trobada, que serveix per arribar a la conclusió de quin dels dos models de negoci facilita que en la seva respectiva competició hi hagi una major competència entre els equips que hi participen, permetent que hi hagi més possibles candidats a guanyar el campionat en joc.

Finalment, als annexos es poden trobar les taules elaborades per recollir d'una manera més organitzada part de la informació utilitzada, les entrevistes realitzades i altre material rellevant per aprofundir en alguns aspectes del treball.

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

2. PART TEÒRICA

2.1 Teoria econòmica igualtat de recursos igualtat d'oportunitats

Els humans sempre han dividit les societats entre **privilegiats i no-privilegiats**, sent aquests últims els majoritaris. Aquesta societat dividida en diferents classes sempre ha existit, tot i que en algunes èpoques les diferències no eren tan pronunciades, i en d'altres com, l'Edat Mitjana, eren molt més contundents. L'economia sempre ha anat lligada a com s'ha estructurat la societat, fent que uns pocs tinguin molt i la majoria tinguin poc. **Adam Smith**, pare del capitalisme i del liberalisme econòmic, va establir els principis bàsics del sistema econòmic que seria implantat i utilitzat a la gran majoria de països i regions del món fins als nostres dies. Aquest liberalisme econòmic contribueix a que la societat continuï amb una estructura determinada, de manera que hi hagi uns **pocs que tenen molt i molts que tenen poc**.

De mica en mica aquest sistema ens està portant en un punt de no retorn en què la diferència entre els qui tenen molt i els qui tenen poc cada vegada és més gran, i l'anomenada classe mitjana comença a desaparèixer, normalment tendint a passar al grup dels que tenen poc, per comptes de poder ascendir amb els qui tenen més. El problema és que la diferència de classes no es queda únicament en el capital o coses materials que uns i altres poden acumular, sinó que es tradueix en les oportunitats que tenen uns i altres. **Qui té més recursos acostuma a tenir més oportunitats que qui en té menys**, ja que els diners són els recursos necessaris per voler fer o comprar alguna cosa. Aquesta és la manera que tenim de determinar el valor de les coses i les oportunitats. En conseqüència, com més diners es tinguin, de més oportunitats es podran gaudir i de millor qualitat seran.

Així doncs, podem anomenar el sistema econòmic que vivim com **L'economia de les desigualtats**, títol d'un dels llibres de **Thomas Piketty**, un dels economistes que més ha tractat aquest tema les últimes dècades.

Segons aquest autor, **una igualtat de recursos permetria una major igualtat d'oportunitats**. Si aquests recursos que actualment estan concentrats en poques mans es reparteixen entre tots de manera més justa i equilibrada, teòricament tothom tindria les mateixes oportunitats ja que el tret diferenciador deixarien de ser els diners o recursos disponibles individualment, i ho passarien a ser les habilitats i aptituds de cadascú. Uns utilitzarien aquests recursos millor que uns altres, però inicialment tothom tindria la mateixa oportunitat d'aconseguir o accedir a allò que volgués o que tingués un valor determinat.

En el món de l'esport l'economia de les desigualtats encara és més evident.

Només cal veure un partit de futbol entre un equip de primera categoria com el Barça o el Madrid contra un equip de categoria inferior com el Leganés, l'Oscà o el Rayo Vallecano. Els primers, amb uns recursos infinitament superiors als dels últims, sempre tindran moltes més oportunitats d'aconseguir els millors jugadors del món per reforçar les seves plantilles, els millors entrenadors; els millors preparadors físics; tindran més patrocinadors i, d'aquesta manera, es garanteixen ser sempre candidats a guanyar tots els trofeus que disputin.

El repartiment de les principals fonts d'ingressos econòmics dels clubs esportius és la clau que explica aquesta desigualtat i que perpetua l'hegemonia d'uns per sobre dels altres. Per tant, l'esport és un dels àmbits on queda més palès que la **distribució de la riquesa determina pràcticament de manera absoluta les oportunitats**.

Per aquest motiu, en l'àmbit de l'esport en els últims anys han sorgit empreses especialitzades en economia que **prediuen els resultats esportius d'una competició a partir dels salaris que els clubs paguen als seus jugadors**, sense cometre greus errors. És evident que només es poden pagar determinats salaris si s'obtenen ingressos importants.

L'hegemonia econòmica i esportiva d'alguns clubs concentra en uns pocs elegits la normal lluita per guanyar les competicions. A més, continuen generant més ingressos econòmics, dels quals la resta d'entitats esportives es beneficien d'una manera molt minsa. En conseqüència, **el sistema es retro alimenta i les desigualtats es perpetuen.**

Com ha assenyalat l'economista Arcadi Oliveras en l'entrevista¹ realitzada per a aquest treball, un sistema més igualitari que equilibri el pressupost dels clubs s'ha de complementar amb altres mesures com el foment de l'esport base, o la intervenció de l'administració pública, entre altres, que haurien de contribuir a reduir la important càrrega econòmica que domina les competicions esportives, i recuperar els primigenis valors de l'esport front el gran espectacle en què s'ha convertit l'esport professional.

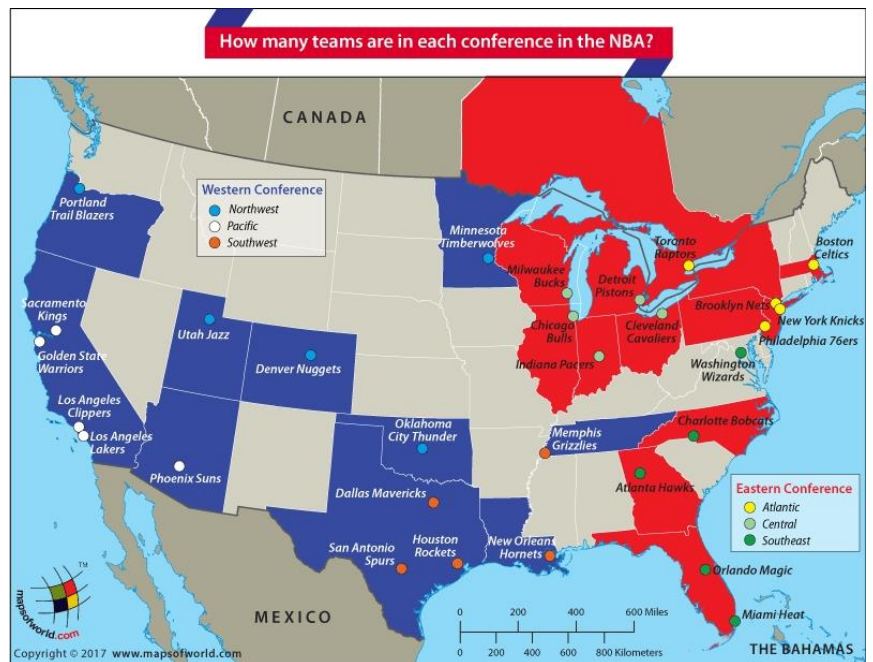
¹ Annex 7.2: entrevista completa a la pàgina 89

2.2 Què és l'NBA?

La **National Basketball Association (NBA)** és la lliga de bàsquet professional dels Estats Units d'Amèrica. Va ser fundada el 6 de juny de 1946 a Nova York, sota el nom de Basketball Association of America (BAA), que més tard passaria a anomenar-se NBA.

L'NBA és una **entitat privada**, és a dir, funciona com una empresa, independent de la Federació de Bàsquet Estatunidenca. Gràcies a un conveni firmat a 3 bandes entre la Federació Internacional de Bàsquet (FIBA), la Federació de Bàsquet Estatunidenca i l'NBA el 1989, els jugadors de l'NBA estan autoritzats a competir a nivell internacional amb les seves seleccions.

Actualment, està composta per **30 equips**, 29 d'Estats Units i 1 de Canadà. Aquests equips estan dividits en **dues conferències**, Est i Oest, i cada conferència està dividida en tres divisions, un total de **sis divisions**, de 5 equips cada una. Les divisions estan fetes segons la zona geogràfica i són les següents: Divisió de l'Atlàntic, Divisió Central, Divisió del Sud-est, Divisió del Sud-oest, Divisió del Nord-oest i Divisió del Pacífic.

Il·lustració 1: Equips de l'NBA dividits per conferència i divisions.
Font: www.mapsofworld.com/

La temporada regular comença a mitjans d'octubre i acaba a principis d'abril. Durant la temporada regular, en 175 dies, els equips juguen una totalitat de **82 partits**, una mitjana d'un partit cada dos dies. A partir de l'abril, comencen les **eliminatòries de Play-Offs** en que els **8 millors equips de cada conferència s'enfronten al millor de 7 partits**. Els encreuaments per les eliminatòries es fan

segons la posició aconseguida durant la fase regular. El primer s'enfrontarà contra el vuitè, el segon contra el setè, el tercer contra el sisè i el quart contra el cinquè. Un cop queda un equip de cada conferència, cada equip **guanyador de la seva respectiva conferència** s'enfronta amb l'altre per decidir el **campió de l'NBA**.

2.2.1 Com funciona l'NBA esportivament?

El bàsquet és un esport en què s'enfronten **dos equips de 5 persones** cada un en un espai delimitat, on hi ha dues cistelles col·locades a cada costat de la pista, una davant de l'altra, i l'objectiu dels equips és fer passar la pilota per la cistella rival. Per jugar a bàsquet es juga amb les mans, ja que la utilització dels peus està prohibida i es considera una falta i la possessió passa a ser de l'equip rival.

L'NBA és una lliga professional de bàsquet, però com que és una institució independent de la Federació Internacional de Bàsquet (FIBA), té una normativa diferent a la de la FIBA. Així doncs, els partits i competicions que es juguen sota la normativa FIBA, com són en el nostre entorn més proper l'Associació de Clubs de Bàsquet (ACB) i l'Eurolliga, són diferents als de l'NBA. Aquestes **diferències en la normativa** afecten al transcurs del joc i dels partits, encara que els trets característics de l'esport que fan que es denomini "bàsquet" són iguals per a tothom. Així doncs, aquestes diferències són:

Aspecte	FIBA	NBA
Temps de joc	4 quarts de 10 minuts	4 quarts de 12 minuts
Aturada del temps	Després de cistella els últims dos minuts de l'últim quart	Després de cistella en l'últim minut de cada quart i en els dos últims minuts de l'últim quart
Temps morts	Primera meitat del joc 2 temps morts, 3 en la segona i 1 per cada temps extra (pròrroga). La duració del temps mort: 1 minut	6 temps complets de 1 minut cadascun per partit, i un temps de 20 segons per cada meitat. Per cada temps extra (pròrroga) es

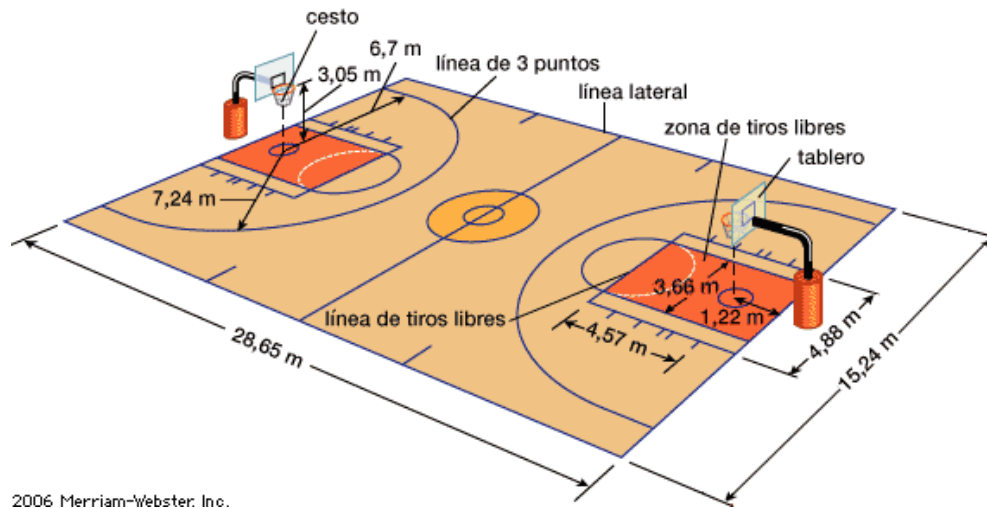
	Es poden sol·licitar a la taula d'anotacions per l'entrenador i es concedeix quan s'atura el joc o després d'una cistella de l'equip sol·licitant	concedeixen 3 temps de 1 minut cadascun. Els primers dos temps de cada quart i els dos temps obligatoris del segon i l'últim quart tenen una duració de 140 segons. Per sol·licitar el temps mort, ho pot fer l'entrenador dirigint-se als àrbitres i els jugadors de la pista dirigint-se als àrbitres, sempre que el seu equip tingui la possessió o després d'una aturada del joc
Línia de triple (3 punts)	6,75 metres de distància de la cistella a la línia des de totes les posicions	7,24 metres entre la cistella i la línia a la part frontal i 6,7 metres de distància a la part lateral
Lluita	Possessió alternativa després del salt inicial	Es fa un salt entre dos jugadors en la situació de lluita per disputar la possessió
Faltes i expulsions	Un jugador que cometi 5 faltes personals o 2 faltes tècniques serà expulsat. Les faltes tècniques contenen en el total de faltes personals	Un jugador que cometi 6 faltes personals o 2 faltes tècniques serà expulsat. Les faltes tècniques NO contenen en el total de faltes personals
Sancions per faltes tècniques	2 tirs lliures i possessió de joc	1 tir lliure i es reprèn el joc en el mateix lloc on s'havia comès la infracció
Bloqueig de pilota quan un jugador de l'equip rival llança a cistella	Il·legal posar la mà per sota la cistella. Quan la pilota toca el cèrcol, qualsevol jugador de la	Il·legal posar la mà per sota la cistella. Existeix un cilindre imaginari del qual el cèrcol és la base. Cap

	defensa pot intentar corregir el rumb de la pilota	jugador pot trencar aquest cilindre imaginari si la pilota es troba dintre d'aquest
Zona defensiva	No hi ha restriccions	Un jugador defensiu no pot estar dintre de la "pintura" més de 3 segons si no està realitzant una marca activa a un rival. Si això succeeix, es sanciona amb una falta tècnica
Violació del tir lliure	Els jugadors alineats al voltant de la cistella (els que van al rebot) i el tirador poden entrar a la "pintura" una vegada la pilota ha tocat el cercol. Si el llançament entra, una violació del jugador es passa per alt	Els jugadors alineats al voltant de la cistella (els que van al rebot) i el tirador poden entrar a la "pintura" una vegada la pilota ha tocat el cercol. Si el llançament entra, es pot invalidar el punt
Passes	No hi ha permissions	Es passen per alt en algunes ocasions

Taula 1: Comparativa entre les competicions FIBA i l'NBA. Font: www.nba.com i www.fiba.basketball/es. Elaboració pròpia

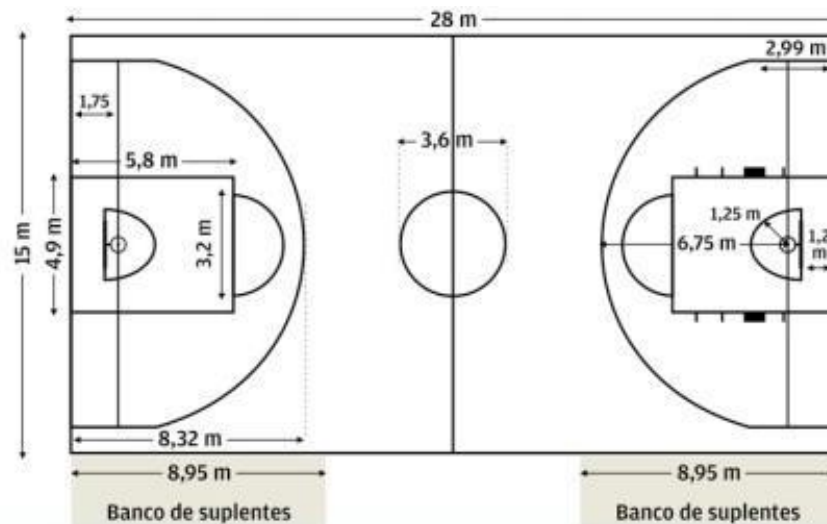
Les mides del terreny de joc també varien una mica com es pot veure a continuació:

Mides pista NBA

Il·lustració 2: Mides d'una pista de bàsquet segons el reglament de l'NBA. Font: www.nba.com

Mides pista FIBA

Il·lustració 3: Mides d'una pista de bàsquet segons el reglament FIBA. Font: www.fiba.basketball/es

Tot aquest conjunt de diferències entre l'NBA i el bàsquet FIBA radica en què l'NBA orienta les seves decisions a oferir un **major espectacle**, una **millor competició** de cara als espectadors, i així atreure'ls a la lliga de bàsquet més reconeguda del món per **incrementar el rendiment econòmic**. Un exemple és la durada dels partits en l'NBA. Cada quart dura 2 minuts més que en el bàsquet FIBA, la qual cosa afavoreix partits amb anotacions elevades que determinen unes estadístiques molt destacades que, a la vegada, afavoreixen l'espectacle esportiu que suposa un partit de l'NBA.

2.2.2 Com funciona l'NBA econòmicament?

L'NBA és propietat de les 30 franquícies que la componen a parts iguals. Dit d'una altra manera, l'NBA té 30 accions, una per cada propietari de l'equip que la juga.

La televisió, patrocinadors, l'entrada recent al món de les apostes i qualsevol altre font d'ingressos que hi pugui haver és negociat per l'NBA com a patronal i els **ingressos repartits a parts iguals entre les 30 franquícies**.

Anem a aprofundir en com l'NBA reparteix els seus ingressos, i quin paper juguen les franquícies. Les franquícies només poden comercialitzar la seva marca en un radi de **75 milles (120,7 km) al voltant del seu pavelló**. La totalitat dels ingressos que les franquícies generin en aquest radi serà exclusivament per a elles. A partir de la milla 76, tots els ingressos són per l'NBA com a patronal, i en fa un repartiment igual entre les 30 franquícies.

Perquè això s'acabi d'entendre, posaré un exemple pràctic. Si els Golden State Warriors venen una samarreta de Stephen Curry a la botiga del seu pavelló o a una botiga que es trobi en un radi de 75 milles del seu pavelló a San Francisco, aquests ingressos van directament, en la seva totalitat, a la franquícia; però si aquesta samarreta és venuda a Nova York, Barcelona, Londres o Beijing, el que s'ingressa per la venda de la samarreta de Stephen Curry va a les arques de l'NBA com a empresa, i aquesta en reparteix els beneficis en 30 parts iguals.

Aquest sistema permet que les 30 franquícies disposin de recursos similars, encara que hi ha algunes que generen més ingressos i tenen una capacitat econòmica més gran pel mercat que les envolta, com poden ser les franquícies de New York (New York Knicks i Brooklyn Nets) o Los Angeles (Los Angeles Lakers i Los Angeles Clippers), ciutats amb un gran mercat, en comparació amb ciutats més petites i amb menys mercat com poden ser Cleveland (Cleveland Cavaliers) o Milwaukee (Milwaukee Bucks).

El sistema de l'NBA en la manera de negociar els seus contractes publicitaris, de televisió, etcètera, i el repartiment que fa d'aquests ingressos entre les franquícies és completament diferent al futbol, i permet que la **lliga sigui forta i cada vegada més potent en clau econòmica**. Tal i com explica en l'entrevista² realitzada per aquest treball el periodista esportiu **Jordi Robirosa**: *“Tots els clubs (de l'NBA) tenen bona economia, tots, uns la tenen millor i uns altres la tenen pitjor, però tots els clubs estan sanejats econòmicament i tots els clubs tenen molts diners; aquesta és la diferència. Allà no trobaràs un Gipúzkoa o Manresa (clubs de bàsquet espanyols amb problemes financers), allà tots són Barça, Madrid i Baskonia.”* Aquest sistema ja és una diferència destacable respecte al funcionament del món del futbol europeu, però encara n'hi ha dues més amb igual o més importància: el **límit salarial** i el **Draft** (explicat en el subapartat 1.2.3).

El **límit salarial** és un límit determinat per l'NBA que marca i regula el nombre de diners que pot destinar una franquícia a pagar els salaris dels seus jugadors. Aquest límit és el mateix per totes les franquícies de la lliga i s'actualitza cada any.

Per determinar el límit salarial de cada temporada i garantir que els jugadors rebran el que han de rebre, es fa de la següent manera:

El límit salarial es calcula basant-se en **l'estimació d'ingressos relacionats amb el bàsquet** per la següent temporada (Basketball Related Income, d'ara en endavant, BRI). Es determina el BRI en una negociació entre l'NBA i l'associació

² Annex 7.1: Entrevista completa a la pàgina 56

de jugadors de la lliga. Un cop s'ha determinat el BRI, se'n calcula el percentatge que ha d'anar destinat a salaris per jugadors i es divideix entre 30, el nombre de franquícies de la lliga. El percentatge que ha d'anar destinat a salaris de jugadors es determina en un conveni firmat entre l'NBA i l'associació de jugadors anomenat Collective Bargaining Agreement (CBA).

Ara ja se sap el límit salarial per la propera temporada, que ha de quedar determinat com a molt tard el 30 de juny de cada any, ja que el dia 1 de juliol comença el mercat de fitxatges de l'NBA. Tot i això, el límit salarial s'ha calculat basant-se en una xifra que és una estimació dels ingressos que rebrà l'NBA, i no una xifra real. Així doncs, quan s'acaba la temporada, es compara la xifra estimada pel BRI amb la xifra real del BRI. Si la xifra real del BRI és més gran que l'estimació, **els jugadors rebran** el percentatge determinat en el CBA segons la xifra estimada, MÉS el 60,5% de la diferència entre la xifra real i l'estimada, és a dir:

$$\text{BRI real} > \text{BRI estimat} \Rightarrow \% \text{ CBA estimat} + 60,5\% \cdot (\text{BRI real} - \text{BRI estimat})$$

Si la xifra real del BRI és més petita que la xifra estimada, els jugadors rebran el percentatge determinat en el CBA segons la xifra estimada, MENYS el 60,5% de la diferència entre la xifra real i l'estimada, és a dir:

$$\text{BRI real} < \text{BRI estimat} \Rightarrow \% \text{ CBA estimat} - 60,5\% \cdot (\text{BRI real} - \text{BRI estimat})$$

En l'actual conveni del CBA, els jugadors han de rebre el 50% del BRI. Al tenir acordat aquest percentatge, els jugadors rebran entre el 49% i el 51%, depenent de si hi ha diferència entre el BRI estimat i el BRI real, i sempre evitant posar en risc els comptes de les franquícies.

Dels **salaris dels jugadors**, un 10% es guarda per regular el que aquests cobren. Aquest 10% es diposita en un compte i es guarda allà fins al final de la temporada. Quan s'acaba la temporada i s'han fet tots els càlculs anteriors mencionats, si els jugadors han rebut més diners dels que havien de rebre, aquest 10% dipositat es retorna a les franquícies per recuperar el que en un primer moment s'ha pagat de més. Si ja s'ha tornat a les franquícies el que s'ha pagat de més als jugadors i encara sobren diners, aquests es reparteixen entre

els jugadors. Si en aquest 10% no hi ha diners suficients per retornar a les franquícies la totalitat del que s'ha excedit, se'ls torna la totalitat del 10% i perden la diferència i els jugadors no reben res més, però tampoc han de pagar res més per retornar la quantitat que falta. Per recuperar el que s'ha perdut, si es perd fins a un 6%, no es fa res al respecte. Si es perd entre un 6% i un 9%, es revisa l'estimació del BRI que es rebrà les temporades següents. Si és superior al de la temporada actual, no es fa res al respecte perquè ja es recuperarà. Si es perd més del 9%, es prenen decisions reduint el límit salarial per la propera temporada, sense tenir en compte el BRI.

El **límit salarial** de l'NBA és un tipus de límit conegut com a “**soft cap**”, traduït literalment, límit tou. Això vol dir que tot i que hi ha una xifra límit, aquesta es pot superar. Hi ha diversos contractes que permeten els anomenats “**Bird Rights**”, que són un seguit d'**excepcions** que permeten superar el límit salarial fins a un cert punt si es compleixen un seguit de característiques. Aquestes excepcions es permeten perquè si hi ha un jugador que té interès en renovar per un equip i l'equip també té interès per renovar-lo, però aquesta extensió de contracte suposaria superar el límit salarial, que es pugui fer igualment per evitar que vingui un altre equip que pugui assumir les condicions del contracte i emportar-se el jugador. El primer jugador en utilitzar aquestes excepcions va ser la mítica llegenda dels Boston Celtics, **Larry Bird**, i és per això que duen el seu nom.

A part d'aquestes excepcions per superar el límit salarial, hi ha un **impost de luxe**, que els equips han de pagar quan superen el límit de les excepcions. Això vol dir que un equip es pot excedir del límit tot el que vulgui, però per cada dòlar de més que es passi, haurà de pagar una multa, i aquesta franquícia perdrà certs privilegis.

El límit salarial va ser implantat la primera temporada de la competició, la temporada **1946-1947**. Aquell any, el límit salarial va ser de 55000\$. La majoria de jugadors guanyaven entre 4000\$ i 5000\$. El jugador Joe Fulks guanyava 8000\$, i Tom King era el jugador més ben pagat, guanyant 16500\$ per ser jugador, director de publicitat i director de negocis dels Detroit Falcons.

La següent temporada va ser abolit, i no es va tornar a implantar fins la temporada **1984-1985**, en que es va crear l'anomenat "***límit salarial modern***" de l'NBA. Aquella temporada el límit salarial va ser de 3,6M\$. A partir de llavors ha anat augmentant gradualment gairebé totes les temporades excepte la 2002-2003 i la 2009-2010. En algunes temporades, l'increment del límit salarial d'una temporada a una altra ha sigut més gran que a la resta a causa de nous contractes de TV o altres grans ingressos que l'NBA obtenia.

2.2.3 El Draft de l'NBA. Què és i com funciona?

El Draft de l'NBA és un **sistema de fitxatge de jugadors** que permet als equips escollir nous jugadors per incorporar-los a la lliga com a jugadors professionals de bàsquet, provinents de les universitats americanes o del bàsquet professional d'arreu del món. És un sistema dissenyat per mantenir la competitivitat de l'NBA. Per aconseguir-ho, el Draft facilita als equips que han obtingut **pitjors resultats** durant la temporada regular, que siguin els **primers en escollir** i es puguin reforçar amb els millors jugadors que es presenten per jugar a l'NBA.

La nit de la cerimònia del Draft, són escollits un total de **60 jugadors** que passen a ser jugadors professionals de bàsquet de l'NBA. Aquests 60 jugadors s'escullen en **dues rondes**: 30 la primera i 30 la segona. Aquesta divisió més endavant repercutirà en els seus contractes durant les primeres temporades en l'NBA, ja que segons la posició en que són escollits tindran un salari inferior o superior, sent el primer el que té el salari més alt i el jugador número 60 qui el té més baix. L'ordre en què els equips escullen els jugadors determina la posició d'aquests de l'1 al 60.

Il·lustració 4: Cerimònia del Draft 2018. Font: AFP

Al Draft es poden presentar jugadors dels **Estats Units o internacionals**. Són internacionals els que viuen fora dels Estats Units en els 3 anys anteriors al Draft i que no s'han matriculat o s'han graduat en cap universitat o institut del país.

Els **requisits** per a poder presentar-se com a jugador elegible al Draft són:

- Tots els jugadors han de tenir 19 anys fets en l'any natural del Draft
- Els jugadors internacionals es poden presentar al Draft si han jugat mínim una temporada amb un contracte professional en qualsevol lliga del món
- Si no són internacionals, ha de passar com a mínim 1 any de la seva graduació a l'institut
- La selecció automàtica per entrar al Draft de jugadors no internacionals es produeix si el jugador ha cursat 4 anys de formació universitària, si han passat 4 anys des de la graduació a l'institut o si ha tingut un contracte professional en qualsevol competició del món
- Els jugadors internacionals poden entrar automàticament al Draft si han fet 22 anys o si han jugat a bàsquet amb un contracte professional en qualsevol altra competició dels Estats Units aliena a l'NBA

Per determinar l'**ordre** en que els equips escolliran els jugadors que es presenten al Draft es fa un sorteig anomenat "**Draft Lottery**". Els 14 equips que no s'han classificat pels Play-Offs de l'NBA quan acaba la temporada regular són els que entren en el sorteig. Cada equip té una quantitat de números determinada segons la seva classificació en la competició. Els tres equips que pitjors resultats han obtingut tenen números que representen el 25% de possibilitats que els toqui escollir en primera posició. La resta d'equips, de pitjor resultat a millor resultat, tenen un percentatge de probabilitats que va descendent de més probabilitats a menys probabilitats.

Per fer el **sorteig**, s'introdueixen 14 pilotes de ping-pong numerades del 1 al 14 en un bombo que conformen un total de 1001 possibles combinacions. S'extreuen 4 pilotes que conformen un número, que determinarà l'equip que

tindrà la primera elecció. Es repeteix el procediment per establir la segona i tercera posició per escollir jugadors. Pels 11 equips restants que no van entrar als Play-Offs, l'ordre es determina a partir del rècord de victòries de la temporada.

Per als **equips** que han quedat fora de la "Draft Lottery", i que per tant han **jugat els Play-Offs**, es té en compte el seu balanç de victòries-derrotes en la competició per determinar l'ordre en que podran escollir. L'equip que té pitjor balanç escull abans que el que té un millor balanç. En cas que el balanç sigui el mateix, es desfà l'empat a través d'un sorteig.

Les posicions d'elecció poden ser objecte de negociació entre els clubs. D'altra banda, **abans, durant o després** de l'elecció dels jugadors, els **equips poden negociar un intercanvi** dels jugadors escollits.

Cada equip té un màxim de 5 minuts per escollir el jugador que vol durant la primera ronda, mentre que durant la segona ronda, només té 2 minuts.

Els jugadors seleccionats es converteixen en jugadors "**rookies**" (aprenents, terme que s'utilitza per referir-se als jugadors durant el seu primer any a la lliga professional), i se'ls atribueix un contracte d'acord amb la seva condició. Són 5 anys de vinculació amb la franquícia que els ha seleccionat al Draft i el salari va en augment cada temporada.

Aquest sistema permet que l'NBA sigui una lliga més competitiva, en que més equips tenen més oportunitats d'aconseguir bons resultats esportius gràcies a aconseguir millors jugadors, i que aquests jugadors no se'ls emportin un grup reduït de franquícies perquè disposen de més recursos econòmics.

En aquest sentit, les declaracions del youtuber **Jordi De Mas (Demas6basket)** confirmen **el funcionament i la importància del Draft de l'NBA** en una de les respostes de l'entrevista³ que em va concedir: *“El Draft de l'NBA (...) és una de les grans eines per fer d'aquesta lliga la millor del món (...). Un sistema que permet que els pitjors equips de la temporada regular (...), tinguin la opció de poder seleccionar els millors jugadors universitaris per reforçar-se és una idea realment espectacular (...). D'aquesta manera, t'assegures que sempre hi hagi competitivitat i que un equip, gràcies al Draft, es pugui assegurar a futures estrelles durant uns quants anys tot i la seva localització (...), ja que no es pot comparar el mercat de Los Angeles amb el mercat de Detroit, econòmicament no és el mateix, no tenen el mateix mercat (...). Sí, el Draft de l'NBA és un sistema que realment afavoreix que hi hagi un major equilibri, sense cap dubte.”*

De la mateixa manera, el periodista **Jordi Robirosa** va reiterar al llarg de la seva entrevista⁴ la idea que el límit salarial no és l'única mesura destacada per mantenir una equitat i competitivitat entre els equips, sinó que el Draft de l'NBA també hi juga un paper important.

³ Annex 7.4: Entrevista completa a la pàgina 66

⁴ Annex 7.1: Entrevista completa a la pàgina 56

2.3 Futbol europeu. Les 5 grans lligues

Europa és considerat a nivell futbolístic el millor continent, on es reuneixen les millors lligues del món, anomenades les “**Top 5**”. Aquestes són les que els seus equips són coneguts mundialment, es juguen els títols més importants i generen més diners de tot el món. Estem parlant de **La Liga** (lliga espanyola), **Premier League** (lliga anglesa), **Bundesliga** (lliga alemanya), **Serie A** (lliga italiana) i **Ligue 1** (lliga francesa). A més de les Top 5, a Europa hi ha moltes altres lligues de futbol professionals, encara que no tenen la repercussió ni el glamour que tenen aquestes a causa de la diferència de seguidors que tenen i dels diners que mouen. Les Top 5, a part de ser les lligues que tenen els millors jugadors i els millors equips esportivament parlant (bàsicament perquè a la que apareix un bon jugador en una lliga mitjana, ràpidament un gran club se l'emporta), són les lligues que més diners generen i seguidors mouen arreu del món.

2.3.1 Introducció a les Top 5

La Liga és la lliga espanyola de futbol professional i el màxim nivell a **Espanya**. Va ser fundada el 10 de febrer de 1929 i cada any s'ha celebrat la competició a excepció dels anys que va durar la Guerra Civil, del 1936 a 1939. Es disputen el títol 20 equips al llarg de 38 jornades de competició. Al llarg de la temporada, tots els equips s'enfronten contra tots els altres dues vegades, una com a locals i l'altre com a visitants. Durant els **88 anys de competició, només 9 equips s'han coronat com a campions**, entre els quals destaquen el Real Madrid amb 33 trofeus i el FC Barcelona amb 25 trofeus. La resta d'equips que han aconseguit aquest títol són Atlético de Madrid, Athletic Club, Valencia CF, Real Sociedad, Real Betis, Sevilla CF i Real Club Deportivo de La Coruña.

La **Premier League** és la màxima categoria del sistema de **Lligues de Futbol Angleses**. La Premier League que coneixem avui dia es va començar a disputar la temporada 1992-1993 i des d'aquest any s'ha celebrat sense interrupcions. Aquest format va aparèixer després que el 20 de febrer de 1992 es firmés un pacte entre els clubs de la First Division, que decidien separar-se de la Football League, la competició britànica de futbol, per aprofitar-se d'un avantatjós

contracte lucratiu de drets de televisió. Per tant, **és una competició privada** en que els 20 clubs que hi participen en són accionistes amb una persona com a representant al comitè directiu. Els 20 equips es disputen el títol al llarg de 38 jornades de competició. Al llarg de la temporada, tots els equips s'enfronten contra tots els altres dues vegades, una com a locals i l'altra com a visitants. **Només 6 equips han aconseguit almenys guanyar 1 vegada el títol**, dels quals en destaca el Manchester United FC amb 13 títols, seguit del Chelsea FC, Arsenal FC, Manchester City FC, Leicester City i Blackburn Rovers FC.

La **Bundesliga** és la lliga alemanya professional de futbol d'**Alemanya**. Es va començar a disputar el 1963 quan es van unificar els antics campionats locals. La competició comença a mitjans d'agost i s'acaba a finals de maig. Un total de 18 equips es disputen el títol al llarg de 34 jornades, durant les quals tots els equips s'enfronten contra tots els altres dues vegades, una com a locals i l'altra com a visitants. Durant els anys que fa que se celebra la competició, **12 equips han resultat guanyadors** del títol almenys una vegada. Qui destaca com a rei absolut és el FC Bayern München amb 27 trofeus, seguit pel Borussia Dortmund i Borussia Mönchengladbach amb 5 trofeus cada un.

Il·lustració 5: Alguns dels millors jugadors dels equips més destacats de la lliga espanyola, alemanya i italiana. Font: www.eldeportereyweb.com

La **Serie A** és la màxima categoria del **futbol italià**, anomenat Scudetto. Va ser fundada el 1898 sota el nom de Campionat Federal, però més tard, el 1929, va canviar de nom a l'actual amb la professionalització del futbol. S'ha disputat cada any des de la seva fundació, a excepció de les interrupcions per la Primera i Segona Guerra Mundial. Al llarg de 38 jornades, 20 equips es disputen el campionat. Tots els equips s'enfronten contra tots dues vegades, una com a locals i una altra com a visitants. El club que més vegades s'ha proclamat campió a partir del 1929, quan es produeix el canvi al nom Serie A, ha estat la Juventus FC amb 32 títols, seguits pel FC Internazionale amb la meitat de trofeus, 16, i l'AC Milan, amb 15. Segueixen 9 clubs més, tots amb 6 o menys campionats obtinguts.

Finalment, la lliga que tanca les Top 5, possiblement la menys important de totes, és la Ligue 1. La **Ligue 1** és la primera divisió del futbol professional de **França** i Mònaco. El 1932 es van unificar diferents lligues regionals i es va professionalitzar el futbol a França, fet que va donar lloc al "Championnat National", avui dia anomenat Ligue 1. Actualment, 20 equips participen en la competició al llarg de 38 jornades. Tots els equips s'enfronten entre ells dues vegades, una com a locals i una altra com a visitants. En relació a la resta de les Top 5, en aquesta competició no hi ha cap club que s'hagi proclamat campió més de 10 vegades. Qui ha guanyat més vegades és el AS Saint-Étienne, amb 10 campionats, seguit de l'Olympique de Marsella amb 9. El FC Nantes i l'AS Mònaco FC han guanyat 8 vegades el campionat, el París Saint-Germain FC i el Olympique Lyonnais 7 vegades, el FC Girondins de Bordeaux i el Stade de Reims 6 vegades cadascun, i la resta han guanyat 4 o menys vegades. **Fins a un total de 16 clubs han esdevingutampions de la Ligue 1.**

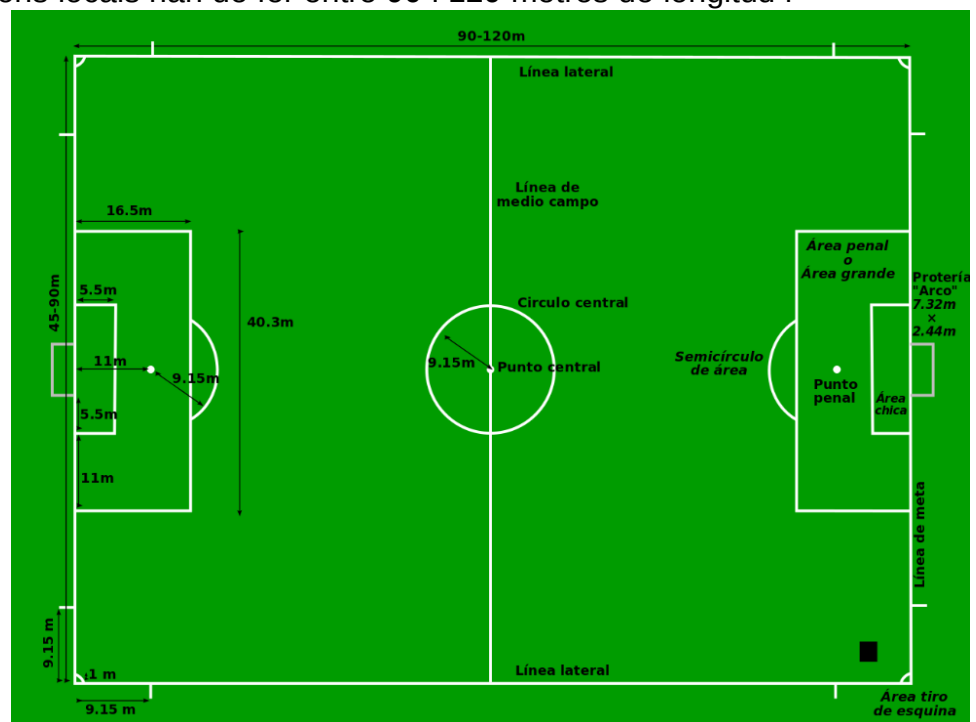
2.3.2 Com funcionen esportivament?

El funcionament i la normativa s'han anat unificant amb l'aparició d'associacions i federacions internacionals com la FIFA o la UEFA, les quals fan que s'apliquin les mateixes normes a totes les lligues afiliades a aquestes federacions. Així doncs, les lligues estudiades en aquest treball futbolísticament estan cenyides a una mateixa normativa.

Avui dia el futbol és un **esport en que s'enfronten dos equips, cadascun amb 11 jugadors sobre el terreny de joc, un porter i 10 jugadors de camp, l'objectiu dels quals és marcar gol a l'equip rival (fer entrar la pilota dins la porteria de l'equip rival)**. El porter és l'únic jugador d'un equip que pot jugar la pilota amb les mans, tots els altres jugadors han de jugar amb qualsevol part del cos menys els braços i les mans.

La FIFA és l'organisme que regula les mides d'un camp de futbol a nivell mundial, establint que sempre ha de ser rectangular. Tot i això, no tots tenen les mateixes mides. La FIFA marca uns rangs i els camps han d'estar entre aquests barems. Els camps de competicions locals han de fer entre 90 i 120 metres de longitud i

entre 45 i 90 metres d'ample, mentre que per les competicions internacionals són més restrictius, i el rang és entre 100 i 110 metres de longitud i entre 64 i 75 metres d'ample. La resta de mides sí que són fixes, com el cercle central, les àrees dels porters, les mides de les porteries, el punt de penal i altres mesures.

Il·lustració 6: Mides oficials del camp de futbol segons la FIFA.
Font: www.wikipedia.org

Aquestes són les mides que marca la FIFA, però la UEFA té les seves pròpies normes en aquest aspecte per les competicions que organitzen: la Champions League i la Europe League. Redueix dràsticament el rang i el situa entre 100 i 105 metres de longitud i entre 64 i 68 metres d'ample. Com que les lligues estudiades són europees, la majoria de camps es troben entre aquests rangs a causa dels equips que juguen normalment competicions europees o que n'han jugat alguna vegada.

2.3.3 Com funciona econòmicament la Liga?

El sistema econòmic de la Liga no es diferencia molt de la resta de les top 5. Té un seguit d'ingressos englobats en tres grans blocs: **drets de televisió, ingressos comercials (patrocinadors) i matchday (els ingressos de la venda d'entrades i abonaments)**. Fins aquí, tot és idèntic a la resta de competicions de les top 5.

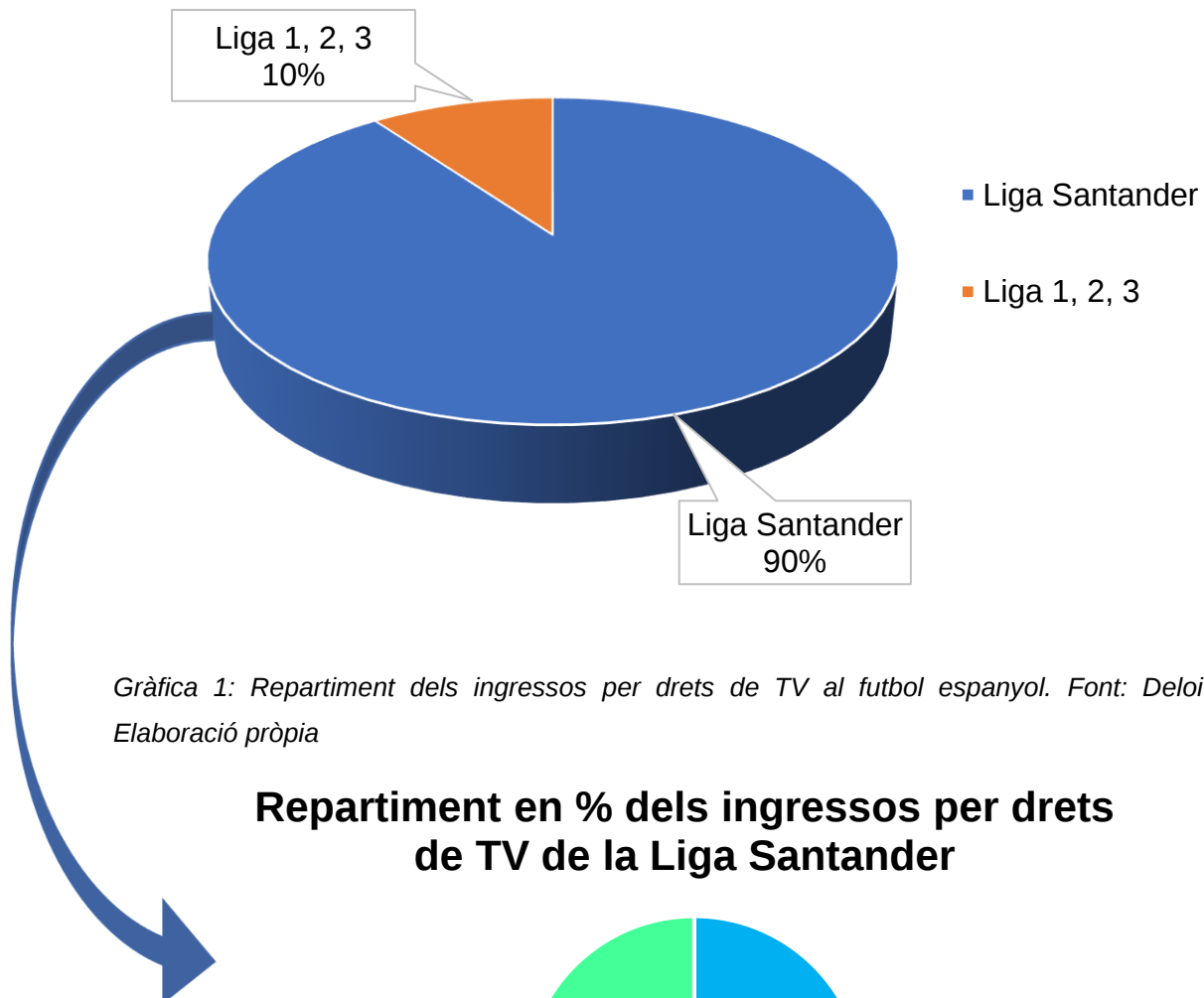
Els **blocs d'ingressos comercials i matchday** són exclusius de cada club i **ha de ser cada club qui negociï els contractes i vengui les entrades pels partits**, i tot allò que generi, s'ho quedarà el club.

En l'aspecte dels **drets de televisió, l'associació dels clubs**, la Liga, **ho negocia amb les empreses de retransmissió i fixen una quantitat que ingressarà l'associació i que després en farà un repartiment entre tots els clubs que disputin les competicions**. Cada lliga fa el repartiment de manera diferent.

En el cas de **la Liga**, els diners que s'ingressen es reparteixen entre els clubs de la **Liga Santander (primera divisió) i la Liga 1, 2, 3 (segona divisió)**. La repartició es fa de la següent manera: un 90% es destina als equips de primera divisió i un 10% als de segona divisió. D'aquest 90%, un 50% es reparteix a parts iguals entre tots els equips. El 50% restant es reparteix de forma variable seguint els següents criteris: un 25% tenint en compte la classificació de les 5 últimes temporades fent una mitjana ponderada en què l'última temporada pondera un 35%, la penúltima un 20% i les tres restants un 15%. El 25% restant, segons fonts de la Liga, es reparteix de la següent manera "un terç per la recaptació mitjana en abonaments i taquilla de les últimes 5 temporades, i els altres dos terços per la seva participació en la generació de recursos per la comercialització de les retransmissions televisives, mitjançant la comparativa de les audiències mitjanes obtingudes per cada un d'ells en cada temporada".

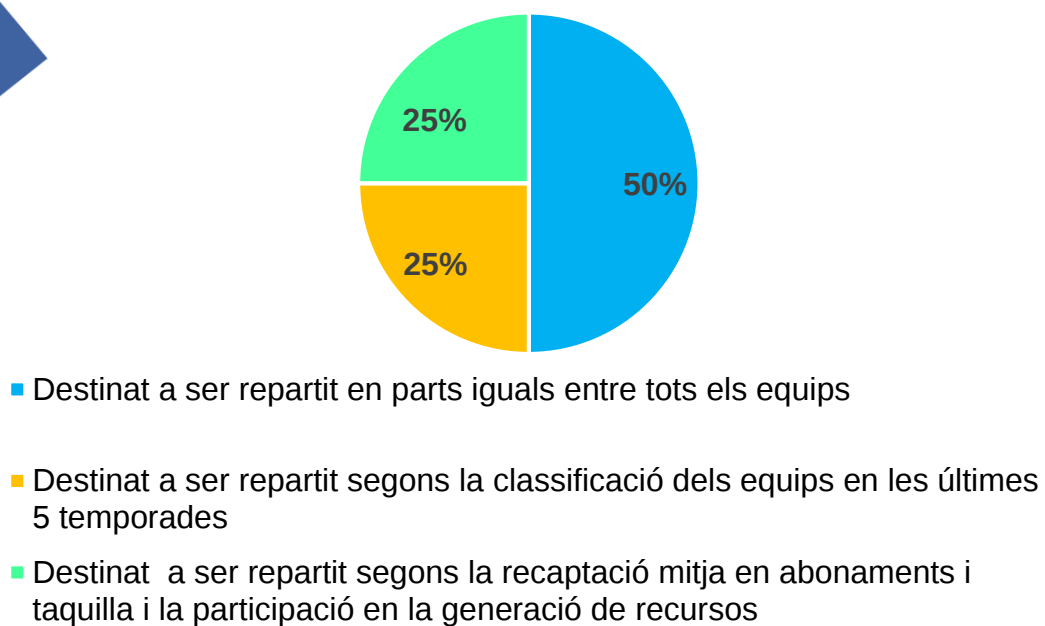
A continuació es poden apreciar gràficament els repartiments:

Repartiment dels ingressos per drets de TV

Gràfica 1: Repartiment dels ingressos per drets de TV al futbol espanyol. Font: Deloitte.
Elaboració pròpia

Repartiment en % dels ingressos per drets de TV de la Liga Santander

Gràfica 2: Repartiment dels ingressos per drets de TV de la Liga Santander. Font: Deloitte.
Elaboració pròpia

Però on ve la **principal diferència** és en la mesura que aplica la Liga des de la temporada 2013-2014 en els clubs de les seves competicions: **un límit del cost de la plantilla esportiva**. Això és l'import màxim que pot destinar cada club al pagament de jugadors, primer i segon entrenador, preparador físic del primer equip, anomenat *plantilla inscriptible*, i la despesa en filials, cantera i altres seccions, anomenat *plantilla no inscriptible*. Tot el que queda inclòs en aquest límit són els salaris fixos i variables, la seguretat social, primes col·lectives, despeses d'adquisició i amortitzacions. **El principal objectiu d'aquesta mesura és reduir el deute dels clubs i sanejar els seus comptes**. Cada club envia una proposta de pressupost i límit a la Liga i aquests determinen si és viable o no per aconseguir l'objectiu d'evitar i/o reduir l'endeutament. Si en una temporada un equip no ha arribat a gastar la totalitat del que podia, se li pot acumular per la següent temporada i d'aquesta manera, augmentar el seu límit. El **límit del cost de la plantilla esportiva**, doncs, **queda estrictament limitat als ingressos de cada club i a la quantitat d'ingressos que puguin generar i destinar a salaris**.

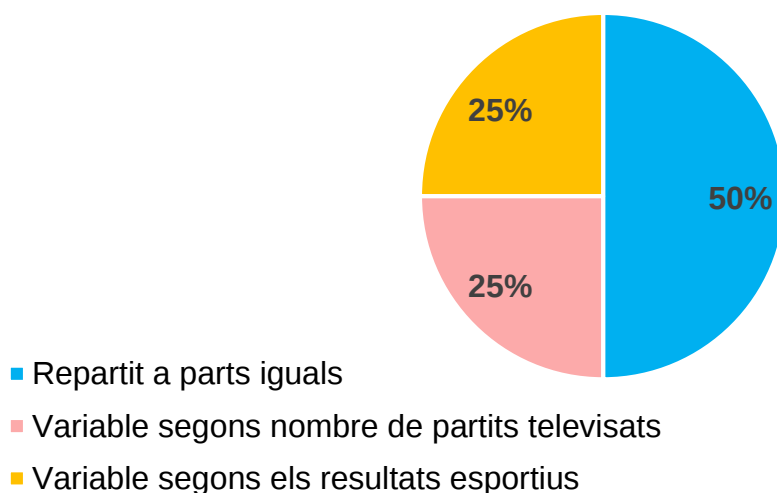
2.3.4 Com funcionen econòmicament la resta de lligues de les top 5?

Les top 5 tenen un funcionament molt semblant en quant a l'economia de les competicions. Els ingressos s'engloben en tres grans blocs: **drets de televisió, ingressos comercials (patrocinadors) i matchday (els ingressos de la venda d'entrades i abonaments dels socis).**

Cada club negocia els contractes comercials i gestiona la venda d'entrades del seu equip de manera independent, mentre que els contractes de drets de televisió són negociats per les associacions i/o organitzadors de les competicions. La diferència entre les diferents lligues es troba en el repartiment dels ingressos generats pels drets de televisió.

La **Premier League** és la que té el contracte per drets de televisió més alt de tot el món en quant a lligues de futbol professional. En aquesta competició, cada equip rep una quantitat fixa per drets de retransmissió dintre del Regne Unit, una quantitat fixa per drets de retransmissió fora del Regne Unit i una quantitat fixa per publicitat. Aquests imports equivalen a un 50% dels ingressos totals. A banda, hi ha dues quantitats variables: un 25% del total segons el nombre de partits televisats d'un equip, és a dir, com més vegades sigui retransmès un equip, més ingressos obtindrà; i el 25% restant segons la posició en la

Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Premier League

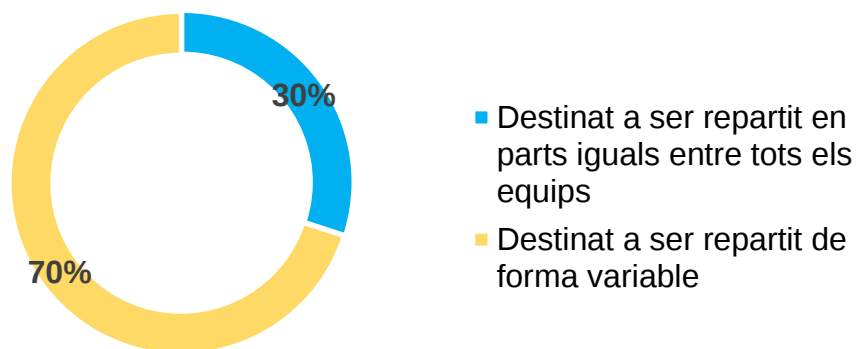

Gràfica 3: Repartiment dels ingressos per drets de TV a la primera divisió anglesa.
Font: Deloitte
Elaboració pròpia

classificació, començant per una quantitat determinada que obté l'últim classificat. Aquest mateix import es va sumant a la quantitat obtinguda per l'equip immediatament anterior en la classificació. Per exemple, si el cuer de la classificació ingressa 100£, el penúltim ingressarà 200£, l'antepenúltim 300£, i així successivament s'anirà sumant 100£ fins arribar al primer classificat.

La **Bundesliga** és la tercera de les top 5 que genera més ingressos per drets de televisió. A Alemanya, un 30% del total és el que reben a parts iguals els clubs, mentre que el 70% restant és variable, en què es té en compte les posicions obtingudes les darreres 5 temporades i també varia segons els equips que més promouen el desenvolupament del talent jove dels seus filials.

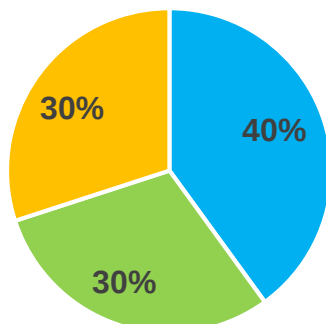
Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Bundesliga

Gràfica 4: Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Bundesliga. Font: Deloitte. Elaboració pròpia

La **Serie A** és la quarta competició de futbol europea que genera més ingressos per drets de televisió. Els paràmetres que se segueixen per a fer el repartiment són: un 40% del total es reparteix en parts iguals per a tots els clubs, un 30% variable segons un estudi dels fans que es fa de cada club tenint en compte el número de seguidors i la localitat en que es troben els clubs, i el 30% restant segons els resultats esportius dels clubs, dels quals un 10% són segons l'història del club, un 15% són en funció dels resultats dels últims 5 anys i un 5% en funció dels resultats de la temporada actual.

Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Serie A

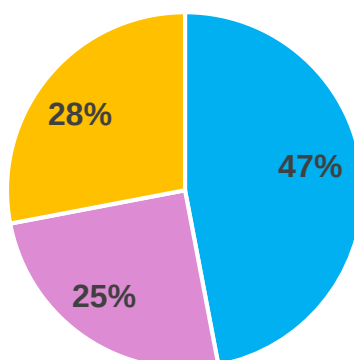

Gràfica 5: Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Serie A. Font: Deloitte. Elaboració pròpia

- Repartit a parts iguals
- Variable segons un estudi dels aficionats de cada club
- Variable segons els resultats esportius

Finalment, la **Ligue 1** és la que menys ingressa per drets de televisió de les top 5. Tots els clubs que juguen aquesta competició reben una quantitat fixa establerta que suposa un 47% del total. El 53% restant són quantitats variables, que es divideixen en un 28% segons els resultats esportius de les últimes 5 temporades i un 25% segons les audiències televisives obtingudes pels clubs.

Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Ligue 1

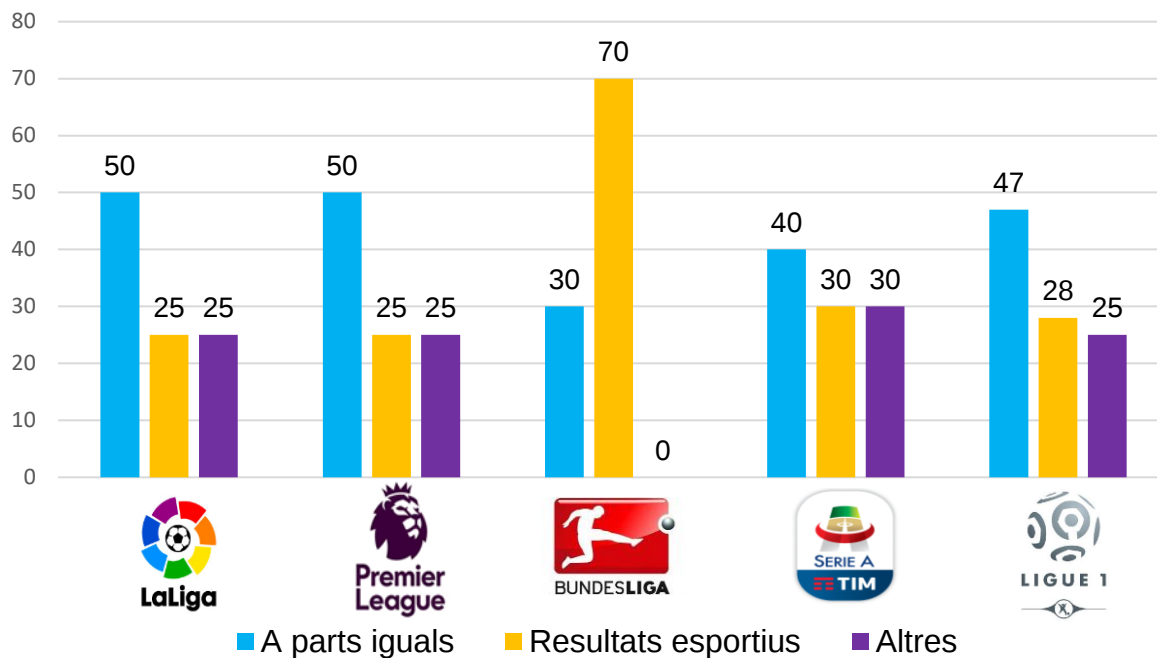

Gràfica 6: Repartiment dels ingressos per drets de TV a la Ligue 1. Font: Deloitte. Elaboració pròpia

- Repartit a parts iguals
- Variable segons les audiències de TV de cada club
- Variable segons els resultats esportius

Gràfic comparatiu del repartiment pels drets de TV de les diferents lligues:

Gràfic comparatiu de les "Top 5" sobre els repartiments dels ingressos per drets de TV

Gràfica 7: Comparativa del repartiment dels ingressos per drets de TV entre les 5 principals lligues europees de futbol. Font: Deloitte. Elaboració pròpia

Taula comparativa del repartiment que fan les diferents lligues dels drets de TV:

	La Liga	Premier League	Bundesliga	Serie A	Ligue 1
Límit salarial	Sí	No	No	No	No
Ingressos comercials	Clubs	Clubs	Clubs	Clubs	Clubs
Matchday	Clubs	Clubs	Clubs	Clubs	Clubs
Drets de TV	Organitzador competició	Organitzador competició	Organitzador competició	Organitzador competició	Organitzador competició
Repartiment d'una quantitat fixa dels drets de TV	No	Quantitat fixa per drets de retransmissió dintre i fora del Regne Unit i per publicitat	No	No	Sí
% del total que es reparteix en parts iguals	50%	50%	30%	40%	47%
% del total repartit de forma variable segons la classificació	25% segons la classificació de les últimes 5 temporades	25% L'últim classificat rep una quantitat determinada. Aquesta quantitat es va sumant a mesura que la posició en la classificació augmenta	70% segons la classificació de les últimes 5 temporades	30% segons l'historial del club, les últimes 5 temporades i l'actual	28% segons la classificació de les últimes 5 temporades
Altres variables	25% del total és variable segons les contribucions i activitats econòmiques dels clubs	25% segons la quantitat de partits retransmesos d'un equip. Com més partits retransmesos, més ingressos	Variable que beneficia els equips que més promouen els filials	30% del total és variable segons un estudi dels fans de cada club	25% segons les audiències de TV de cada equip

Taula 2: Comparativa del repartiment dels ingressos per drets de TV entre les "Top 5".

Elaboració pròpia a partir de diferents fonts referenciades a la webgrafia

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

3. PART PRÀCTICA

3.1 Guanyadors dels diferents campionats

3.1.1 Guanyadors de l'NBA

L'NBA, tal i com la coneixem avui en dia, es **va començar a disputar el 1947** i s'ha desenvolupat sense interrupcions fins a dia d'avui.

Les franquícies continuen sent les mateixes, encara que n'hi ha que al llarg de la seva història han canviat de ciutat o de nom, com per exemple els Seattle Supersonics, residents a la ciutat de Seattle, actualment són els Oklahoma City Thunder, residents a la ciutat d'Oklahoma. Altres franquícies han desaparegut completament, però aquests casos són molt pocs.

De l'any 1947 al 2018, podem observar que d'un **total de 30** franquícies, **23 han jugat alguna vegada unes finals de l'NBA**, i que **17 de les 30 franquícies han guanyat com a mínim 1 vegada les finals**, proclamant-se campions de l'NBA.

Cal recordar que durant la **primera temporada** existia un **límit salarial**, que seria **abolit a la temporada següent** i que no seria **implantat de nou** fins la temporada **1984-1985**.

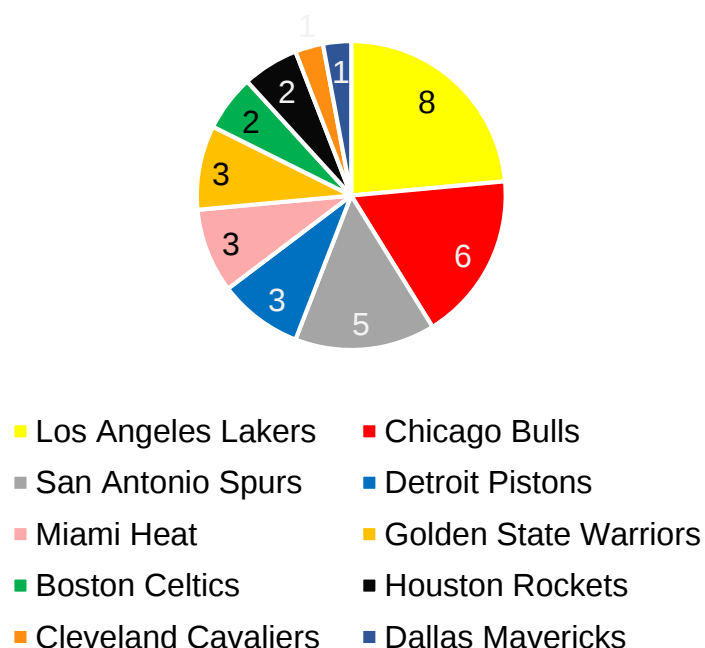
Les dues franquícies que han disputat més finals i han guanyat més títols al llarg de la seva història són els **Boston Celtics**, amb 21 finals disputades i 17 guanyades; i els actuals **Los Angeles Lakers**, que han disputat 31 finals i n'han guanyat 16. Els seus seguidors més pròxims en el palmarès són els actuals **Golden State Warriors**, amb 6 anells de l'NBA, la meitat dels quals aconseguits en els últims 4 anys gràcies al seu nucli de jugadors format per **Stephen Curry**, **Klay Thompson** i **Draymond Green**, **tots tres jugadors aconseguits mitjançant el Draft de l'NBA** sent escollits per la franquícia en la setena posició del Draft del 2009, en la onzena del Draft del 2011 i en la trenta-cinquena del Draft del 2012 respectivament; i els **Chicago Bulls**, amb els 6 campionats de l'NBA durant la seva dinastia al llarg dels anys 90 sota el lideratge de **Michael Jordan**, juntament amb jugadors tant importants com **Scottie Pippen** i **Dennis Rodman**.

La majoria de títols aconseguits pels **Boston Celtics**, un total d'**11 campionats**, van ser **aconseguits entre els anys 1957 i 1969**, guanyant el campionat en **11 de les 13 temporades** que engloben del 1957-1969. Durant aquests anys **no hi havia cap mena de límit salarial** i els Boston Celtics comptaven amb una superioritat respecte els seus contrincants rotunda, que els va portar a assolir aquesta gesta.

Respecte a **Los Angeles Lakers**, al llarg de la història de l'NBA han tingut diferents èpoques dominants en que **han guanyat el campionat uns quants anys seguits, afavorits també pel sistema sense límit salarial**.

Un cop s'instaura el nou sistema de **límit salarial la temporada 1984-1985** fins avui dia, no hi ha hagut **cap franquícia** que hagi guanyat **més de 8 vegades el campionat**, fita aconseguida per la franquícia de **Los Angeles Lakers**. Un total de **10 franquícies** diferents han aconseguit com a **mínim 1 campionat** durant aquests **34 anys** que fa que es va instaurar el nou sistema de límit salarial. De les **10 franquícies**, **dues** han guanyat només **1 vegada el campionat**, els **Dallas Mavericks** l'any 2011 i els **Cleveland Cavaliers** l'any 2016. La resta han guanyat com a mínim 2 cops.

Campionats per equips des de 1985 fins avui

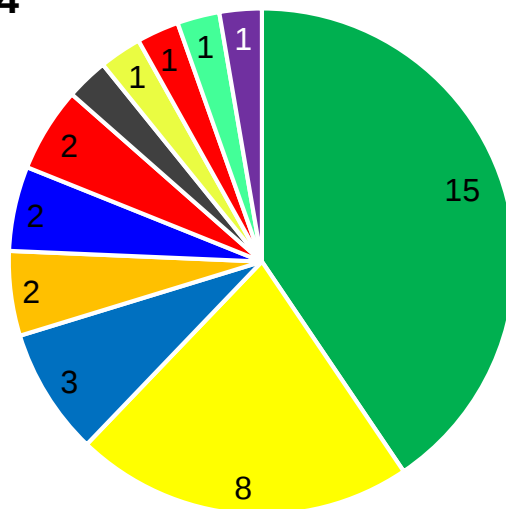

Gràfica 8: Campionats per equips des de 1985 fins avui. Font: www.nba.com. Elaboració pròpia

Durant els **37 anys** en que no hi va haver **cap** mena de **límit salarial** establert, de la temporada **1947-1948 a la 1983-1984**, un total de **12 franquícies diferents** van guanyar com a **mínim 1** vegada el **campionat**. Qui més vegades va aconseguir el títol durant aquest període va ser els **Boston Celtics** amb **15 campionats**, seguits per **Los Angeles Lakers** amb **8 campionats**. De les **12 franquícies** diferents que van guanyar mínim un campionat durant aquesta etapa, **7** ho van fer **més d'una vegada** i **5 únicament 1 vegada**.

Campionats per equips des de 1948 fins a 1984

- Boston Celtics
- Los Angeles Lakers
- Syracuse Nationals/76ers
- Warriors
- New York Knicks
- Baltimore/Washington Bullets
- Hawks
- Milwaukee Bucks
- Portland Trail Blazers
- Seattle Supersonics
- Rochester Royals

Gràfica 9: Campionats per equips des de 1948 fins a 1984. Font: www.nba.com.
Elaboració pròpia

Si comparem els dos períodes podem observar que durant l'**etapa sense límit salarial**, **23 campionats**, pràcticament la meitat dels títols disputats van ser **aconseguits** únicament per dues franquícies: els **Boston Celtics** i **Los Angeles Lakers**. A més, els **Boston Celtics** van aconseguir **11 títols en 13 temporades**, dels quals **8** van ser **consecutius**.

Durant l'**etapa del límit salarial**, els equips han tingut èpoques en què han sigut superiors a la resta de rivals i han aconseguit **alguns campionats de forma consecutiva**, però la seva dinastia no ha superat mai els 3 anys.

3.1.2 Guanyadors de les “top 5”

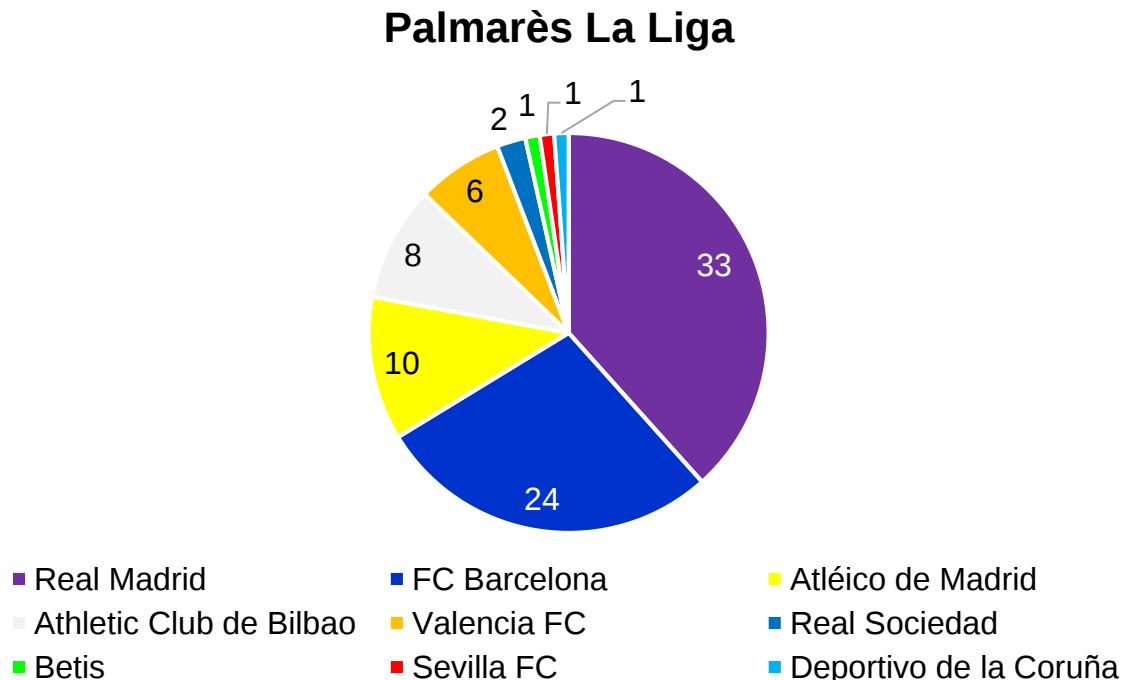
La informació per aquest subapartat s'ha extret de les taules de l'annex 7.7.2

3.1.2.1 La Liga

La Liga es **va començar a disputar la temporada 1928-1929** i s'ha jugat tots els anys fins a dia d'avui excepte els anys 1936-1939, anys que va durar la Guerra Civil Espanyola.

La competició s'ha disputat durant **87 anys** fins a dia d'avui. Durant les 87 edicions del torneig, només **9 clubs** han aconseguit guanyar alguna vegada **mínim 1 títol**, i únicament **3 clubs** han aconseguit guanyar **10 o més títols**.

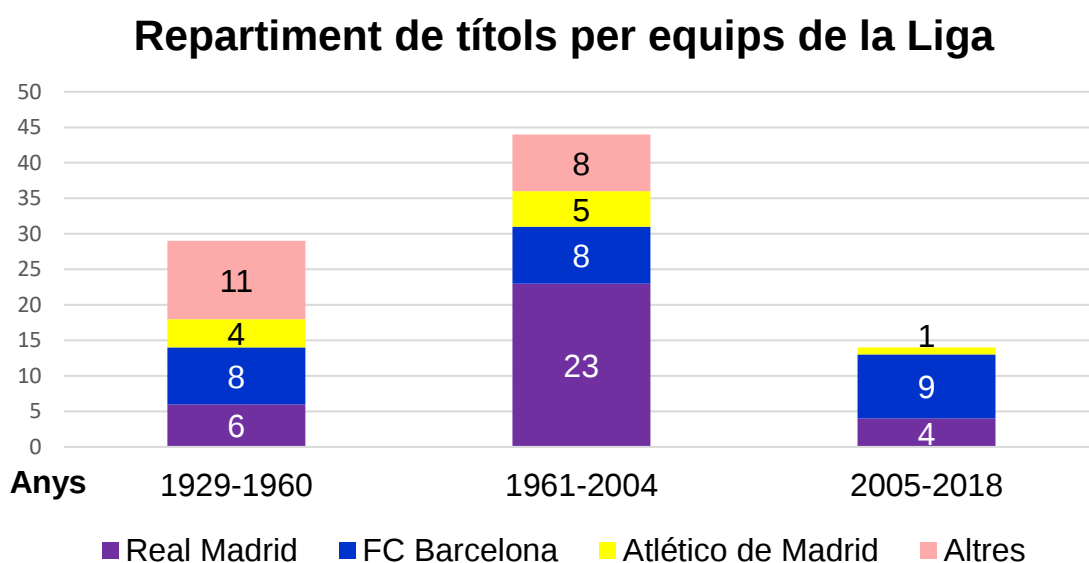
Qui lidera el palmarès és el **Real Madrid** amb **33 títols**, seguit del **FC Barcelona** amb **24**. El seu seguidor més proper és l'**Atlético de Madrid** amb **10 títols**, i els **6 clubs restants es combinen** per un total de **19 títols**.

Gràfica 10: Palmarès de La Liga. Font: www.laliga.es. Elaboració pròpia

Fins la temporada **1960**, els **campions no guanyaven mai més de dues vegades consecutives** i alguns clubs com **Athletic Club de Bilbao**, **València FC**, **Sevilla** i **Betis** van aconseguir **alguns títols o el seu únic títol**. A partir de la temporada **1960-1961**, el **Real Madrid** guanya el trofeu **5 anys seguits** i a partir d'aquest moment els noms que més vegades apareixeran com a campions seran **Real Madrid** i **FC Barcelona**. Apareixen **espontàniament Atlético de Madrid 6 vegades** en 48 anys (entre les temporades 1960-1961 i 2017-2018), **València FC 3 vegades** en el mateix període de temps, **Athletic Club de Bilbao un parell de vegades**, les mateixes vegades que els seus compatriotes bascs de la **Real Sociedad**, que van guanyar els seus **dos únics trofeus** les temporades 1980-1981 i 1981-1982, i el **Deportivo de la Coruña** que la temporada **1999-2000** es va emportar el títol a Galícia.

Des de la temporada **2004-2005** es disputen el tro **Real Madrid** i **FC Barcelona** i, quan pot, els destrona l'**Atlético de Madrid** com va passar la temporada 2013-2014.

Gràfica 11: Repartiment de títols per equips de la Liga dividit en tres etapes. Font: www.laliga.es.
Elaboració pròpia

Podem explicar aquesta **hegemonia blanca i blaugrana** per l'**augment dels seus ingressos al llarg dels anys** i l'**àmplia capacitat de millorar les seves plantilles**, capacitat superior a la dels seus competidors. Aquest aspecte s'explica amb més detall més endavant, a l'apartat 3.2.

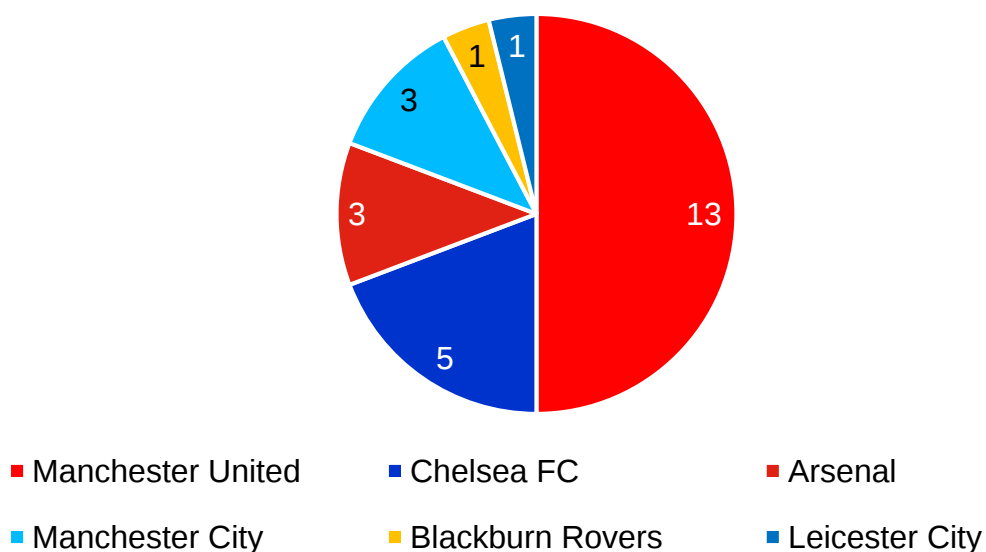
3.1.2.2 Premier League

La Premier League actual **es va començar a disputar el 1992** quan 20 clubs van decidir desvincular-se de la Football League per aprofitar un contracte lucratiu de drets de televisió. S'ha disputat sense interrupcions fins a dia d'avui.

Tot i ser la competició amb menys durada de l'estudi, el **26 anys de competició** poden servir per extreure conclusions per a la hipòtesi que s'ha plantejat.

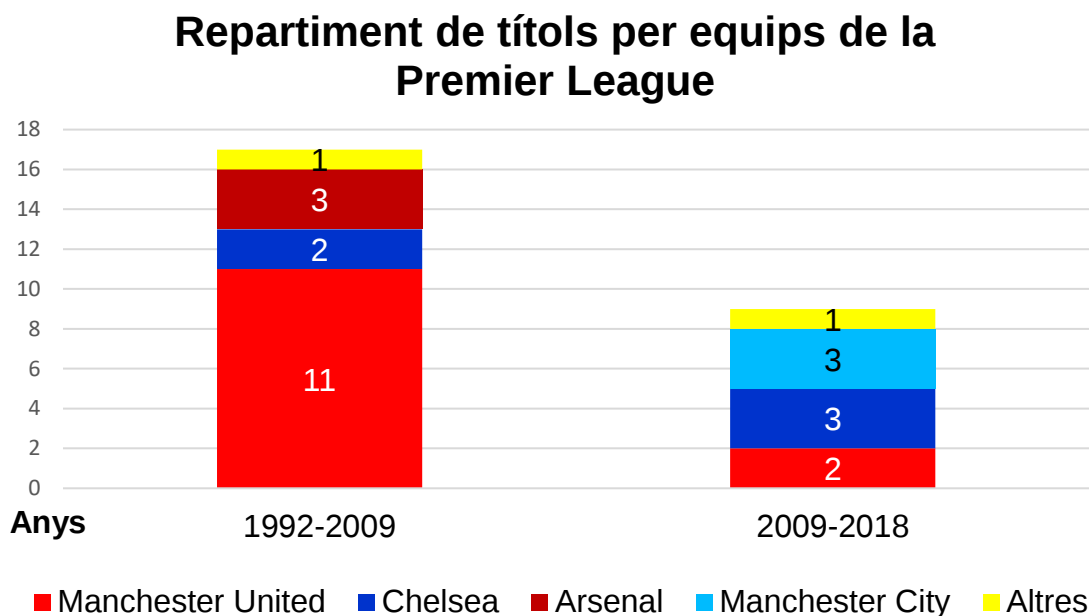
Així doncs, s'observa que únicament **6 clubs** dels que han participat en aquesta competició han guanyat **almenys 1 vegada el campionat**. Qui més vegades ha assolit aquesta fita ha estat el **Manchester United**, coronant-se **campió** en la meitat de temporades que s'ha disputat la lliga, en **13 ocasions**. El seu perseguidor més proper és el **Chelsea** amb **5 trofeus**.

Palmarès Premier League

Gràfica 12: Palmarès Premier League. Font: Mundo Deportivo. Elaboració pròpia

Del **1992 al 2009**, el **Manchester United** va dominar amb certa comoditat la competició, aconseguint **11 dels seus 13 trofeus**, i en **dues ocasions** aconseguint un total de **3 trofeus consecutius**. Però a partir del **2009 fins** la última temporada disputada, la **2017-2018**, els **guanyadors** han estat **cada any diferents**, encara que només han sigut **4 clubs diferents** els qui han guanyat la competició i un d'ells, el **Leicester City** la **temporada 2015-2016**, ho va aconseguir com a **excepció**, desafiant als altres tres: **Manchester United**, **Manchester City** i **Chelsea**.

Gràfica 13: Repartiment de títols per equips de la Premier League dividit en dues etapes.
Font: Mundo Deportivo. Elaboració pròpia

Des de la consecució del títol, el **Leicester City** ha **perdut** la meitat dels **jugadors** més **importants** de la seva plantilla durant aquella temporada, com són **N'Golo Kanté** i **Danny Drinkwater**, **actualment** tots dos jugadors de la plantilla del **Chelsea**, i **Riyad Mahrez**, adquirit pel **Manchester City**. Tots ells jugadors clau de l'equip del Leicester City en la temporada 2015-2016. Aquest fet ens mostra la **superioritat econòmica dels clubs més grans** per aconseguir tots aquells jugadors que destaquen en equips mitjans i/o petits i que aquests últims no poden retenir, ja que moltes vegades necessiten de les enormes

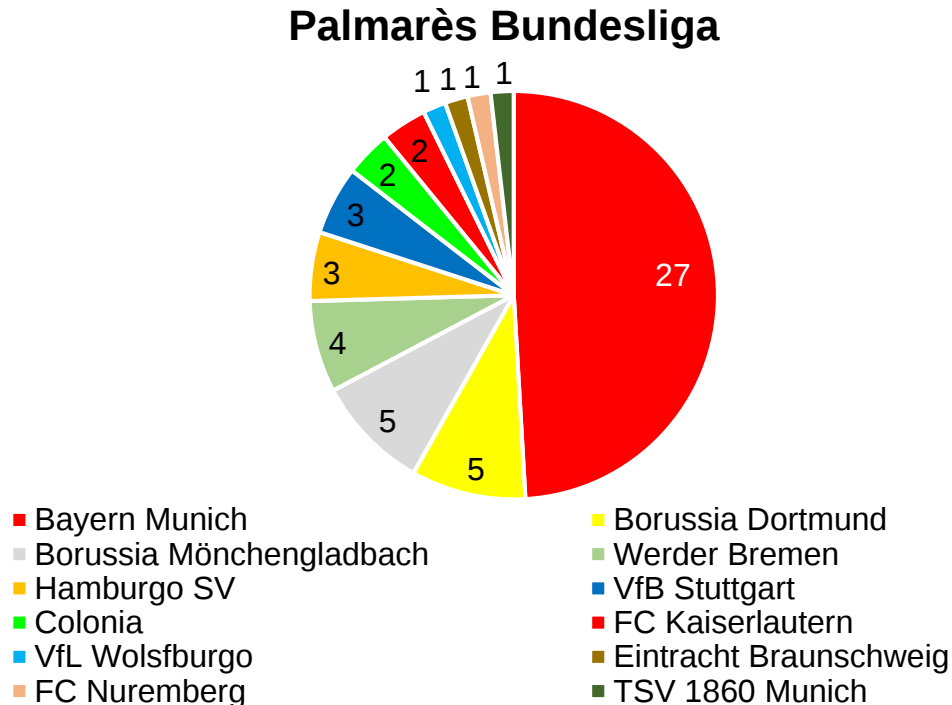
quantitats de diners que els ofereixen els clubs més grans per les seves joves promeses per a poder equilibrar els comptes del club.

3.1.2.3 Bundesliga

La Bundesliga va ser disputada per **primera vegada** la temporada **1963-1964** i s'ha jugat sense interrupcions fins avui dia.

Durant 55 temporades de competició, **12 equips** diferents s'han fet amb el **títol mínim 1 vegada**. Només un equip ha guanyat més de 5 títols durant tots els anys de competició, el **Bayern de Munich**, que té una superioritat molt gran respecte als seus competidors. Ha aconseguit **27 títols** dels 55 disputats, **la meitat dels campionats celebrats**.

El **Borussia Dortmund** i el **Borussia Mönchengladbach** han guanyat **5 campionats cadascun**, que són els perseguidors més pròxims al Bayern de Munich. El Borussia Mönchengladbach van aconseguir els títols als anys 70.

Gràfica 14: Palmarès de la Bundesliga. Font: Mundo Deportivo. Elaboració pròpia

Des de la temporada **2012-2013**, el **Bayern de Munich** ha guanyat **consecutivament** els últims **6 trofeus**, la ratxa de títols aconseguits de manera consecutiva més llarga de la història de la Bundesliga.

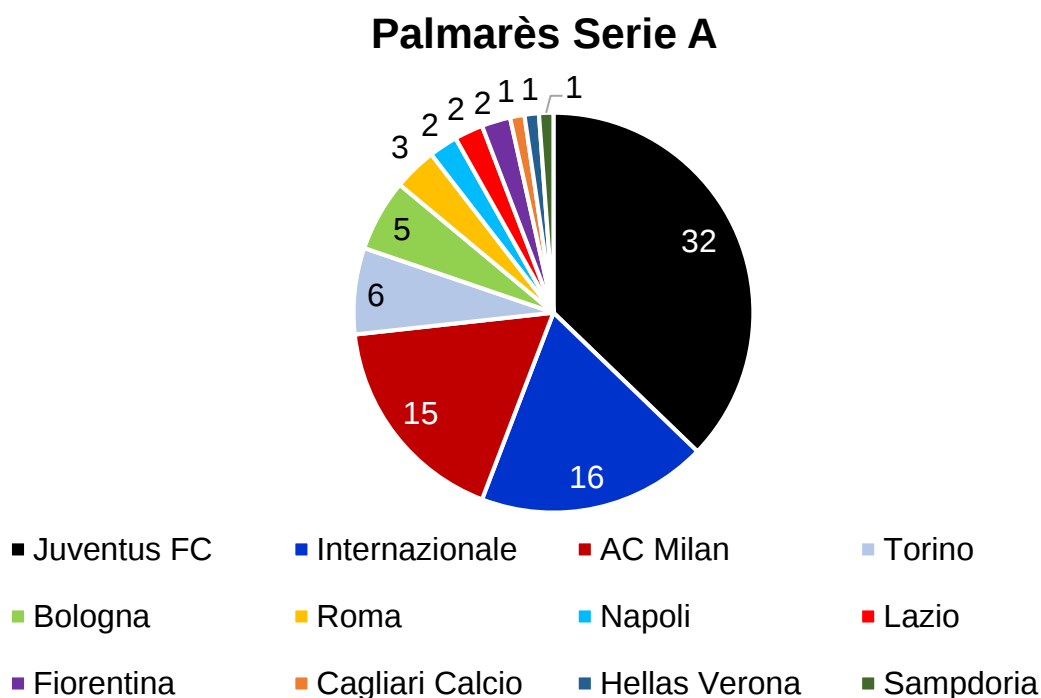
Aquesta **superioritat del Bayern de Munich** respecte als seus competidors s'explica, en gran part, per la **superioritat a nivell econòmic**, que s'acaba traduint en una superioritat al terreny de joc. La gran majoria de promeses i joves talents del futbol alemany els acaba comprant aquest club, fet que es tradueix en un dels motius principals de la falta d'equips que li puguin plantar cara, ja que els seus jugadors són de menor qualitat als del Bayern de Munich. Moltes vegades, els equips petits i/o mitjans necessiten de les grans quantitats que ofereixen clubs grans com el Bayern de Munich pel seu futur esportiu per sanejar o equilibrar els comptes del club.

3.1.2.4 Serie A

La Serie A es va jugar per **primera vegada la temporada 1929-1930**, disputant-se temporada rere temporada fins a dia d'avui, exceptuant els anys 1943-1945, en que va quedar interrompuda a causa de la Segona Guerra Mundial.

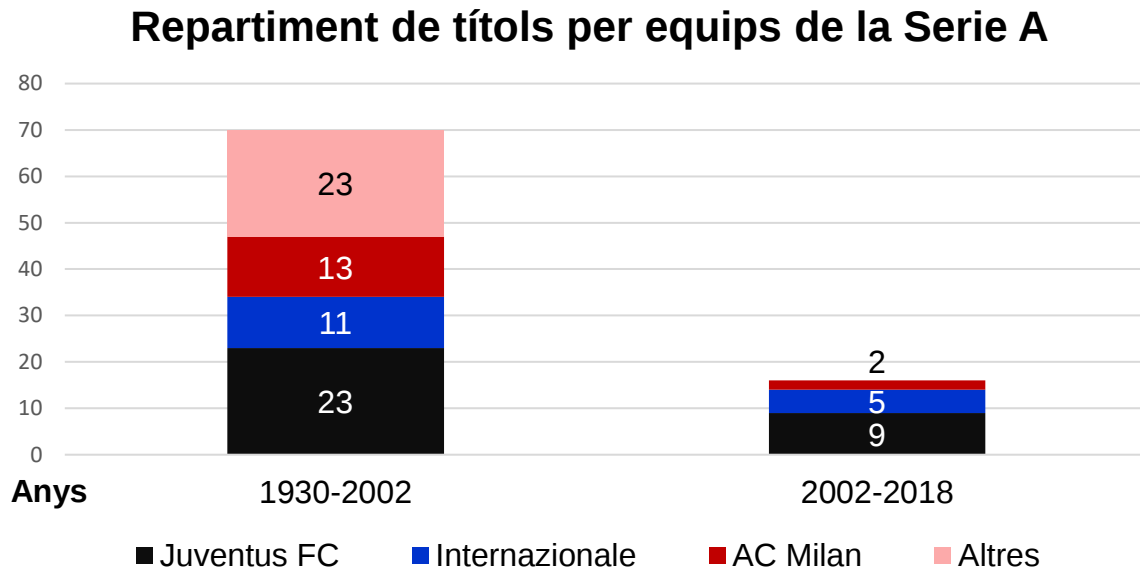
En **87 anys de competició**, un total de **12 clubs** diferents han aconseguit com a **mínim 1 títol** de la Serie A, i només **3** n'han **guanyat 15 o més**. Aquests són el **AC Milan** amb **15 campionats**, l'**Internazionale de Milan** amb **16 campionats** i la **Juventus FC** amb **32 trofeus** aconseguits. Entre tots **3 clubs** han guanyat **63 dels 87 campionats disputats**.

Entre la **resta dels 9 clubs** que han guanyat com a mínim 1 títol, en destaca el **Torino** amb **6 trofeus**.

Gràfica 15: Palmarès de la Serie A. Font: Mundo Deportivo. Elaboració pròpia

Des de la temporada **2001-2002**, no ha guanyat cap altre club que no sigui un dels 3 clubs que més trofeus alberguen. **Fins l'última temporada disputada**, la 2017-2018, la **Juventus FC** ha guanyat **9 campionats** en aquest període de temps, sense tenir en compte els 2 trofeus que li van ser revocats pel Tribunal de Justícia d'Itàlia a conseqüència de la sentència del judici per manipulació de partits en el futbol italià. D'aquests **9 campionats**, **7** han estat guanyats en les últimes temporades, aconseguits **de forma consecutiva** des de la temporada **2011-2012 fins a l'actualitat**. L'any anterior, la temporada **2010-2011**, el títol va ser aconseguit per l'**AC Milan**, i els **5 anteriors**, de la temporada **2005-2006 fins la 2009-2010**, van ser per l'**Internazionale de Milan**.

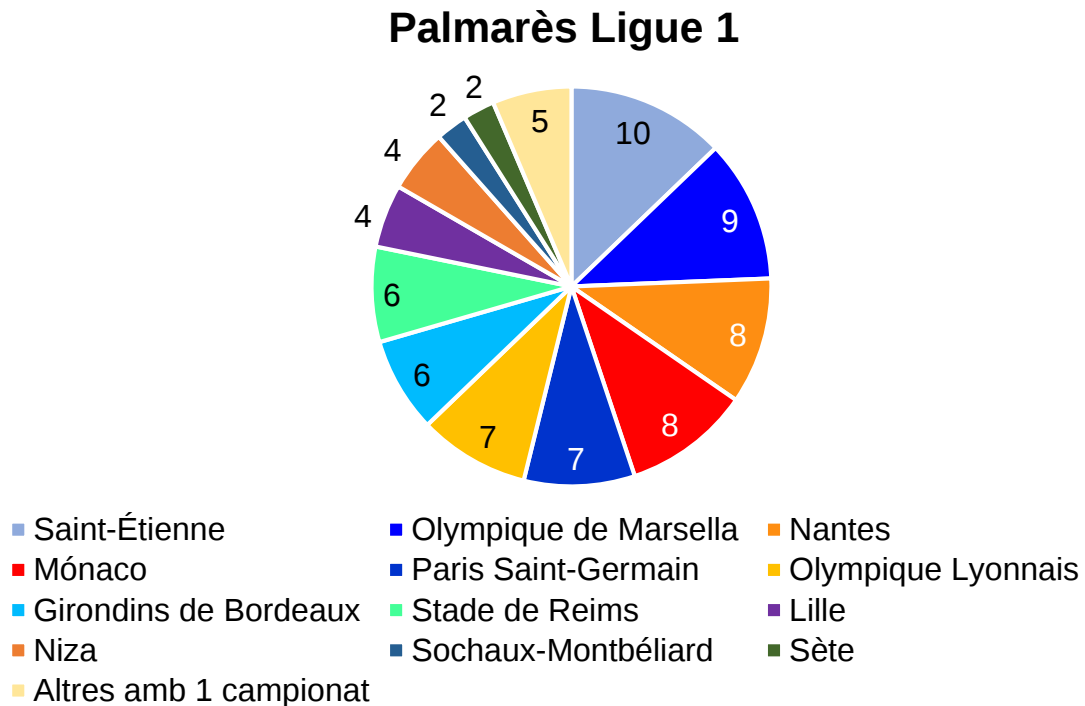
Gràfica 16: Repartiment de títols per equips de la Serie A dividit en dues etapes. Font: Mundo Deportivo. Elaboració pròpia

Els dos **equips de Milan** han deixat enrere la seva època de glòria pels **problemes econòmics** que han hagut d'afrontar a causa del **gran endeutament** per a poder aconseguir uns bons resultats esportius a curt termini. Aquest fet ha provocat que hagin deixat de ser competència directa a nivell futbolístic per a la **Juventus FC**, ja que no tenen la capacitat de destinar els diners en fitxatges que destina l'actual campió per reforçar-se amb els millors jugadors del món, com sí ha fet l'equip de Turí, aconseguint aquest passat estiu el jugador portuguès **Cristiano Ronaldo**, entre d'altres. D'aquesta manera, la **Juventus FC** s'ha consolidat com el **club més poderós de la lliga**, tant econòmicament com esportivament.

3.1.2.5 Ligue 1

L'aparició de la lliga de futbol professional a França i la primera temporada en que es disputaria aquest campionat va ser la **temporada 1932-1933**. S'ha celebrat cada temporada fins a dia d'avui, menys els anys 1939-1945 a causa de la Segona Guerra Mundial.

En **80 anys de competició**, un total de **17 clubs diferents** han aconseguit proclamar-se **campions** com a **mínim 1 temporada**. No hi ha cap club que destaquí molt en el palmarès, ja que cap dels clubs ha superat els 10 títols aconseguits. El club que ha aconseguit més campionats, **10** en concret, és el **Saint-Étienne**.

Gràfica 17: Palmarès de la Ligue 1. Font: Mundo Deportivo. Elaboració pròpia

Es poden observar alguns anys d'hegemonia de diferents clubs, com per exemple, l'**Olympique de Marsella** entre les **temporades 1988-1989 i 1991-1992**, 4 temporades seguides proclamant-se campió; l'**Olympique de Lyon**, aconseguint **7 trofeus consecutius** entre les **temporades 2001-2002 i 2007-2008**; o la més recent, la del **París Saint-Germain** entre les **temporades 2012-2013 i 2015-2016**, aconseguint **4 campionats consecutius** dels 7 en total que té.

El **París Saint-Germain** ha aconseguit **5 dels últims 6 títols** disputats; l'altre guanyador va ser el **Mónaco**, equip liderat per la jove promesa del futbol francès **Kylian Mbappé**.

L'explicació per l'actual hegemonia del **París Saint-Germain** és per la **superioritat econòmica del club** a causa de la seva **adquisició per part del fons d'inversió Qatar Investment Authority l'any 2012**, que va comportar que automàticament passés a ser el club més ric de França i un dels més rics del món. Aquesta superioritat econòmica aconseguida gràcies a l'empresa propietària del club permet al club tenir la millor plantilla del futbol francès, comprant els millors jugadors a nivell mundial i adquirint les joves promeses franceses, com va succeir amb **Kylian Mbappé** just després de que liderés el Mónaco per prendre-li el títol al París Saint-Germain.

3.2 Relació econòmica i esportiva

Per poder demostrar la hipòtesi del treball, l'estudi s'ha centrat en les dades obtingudes sobre **ingressos i resultats de les competicions** en el cas de les **5 lligues més importants de futbol europeu** entre les **temporades 2002-2003 i 2014-2015**, i en quant a l'**NBA**, s'ha estudiat en els **límits i la despesa salarials** de cada equip durant les mateixes temporades.

3.2.1 La Liga

Començant per La Liga, en aquestes **13 temporades** han pres part en aquesta competició **20 equips per temporada** i d'aquests només **4 equips** diferents han **guanyat** el campionat. Qui més vegades ho ha fet ha estat el **FC Barcelona**, en **7** ocasions, seguit del **Real Madrid**, en **4** ocasions, i el **Valencia FC** i el **Atlético de Madrid** en **1** ocasió cadascun. En les 13 temporades, el **Real Madrid** i el **FC Barcelona** han estat els **dos equips de La Liga que més ingressos han tingut**, sent el Real Madrid sempre el capdavanter en aquest aspecte, tot i que la diferència entre l'un i l'altre mai ha estat superior als 70M€. El Real Madrid ha aconseguit 4 campionats de lliga sent el club que més ingressos obtenia, i el FC Barcelona, sent el segon, ha aconseguit 7 títols.

Entre aquests dos clubs, que són els que més ingressen, han guanyat 11 de les 13 temporades estudiades. Excepcionalment, el **Valencia FC** va guanyar el campionat la temporada **2003-2004** amb uns **ingressos de 70M€**, una **diferència de 166M€ menys** que el **Real Madrid**, que va ingressar un total de **236M€**. L'altre excepció va ser l'**Atlético de Madrid** la temporada **2013-2014**, en que els "colchoneros" **van obtenir el títol ingressant 169,9M€**, amb una **diferència de 300M€ menys que el FC Barcelona** i **ni 1/3 del que va ingressar el Real Madrid** aquell any, que van ser **549,5M€**.

Temporada	Guanyador	Ingressos	Diferència respecte al que més ingressa
2002-2003	Real Madrid	192,6 €	Guanya el que més ingressa
2003-2004	Valencia FC	70,0 €	166,0 €
2004-2005	FC Barcelona	207,9 €	67,8 €
2005-2006	FC Barcelona	259,1 €	33,1 €
2006-2007	Real Madrid	351,0 €	Guanya el que més ingressa
2007-2008	Real Madrid	365,8 €	Guanya el que més ingressa
2008-2009	FC Barcelona	365,9 €	35,5 €
2009-2010	FC Barcelona	398,1 €	40,5 €
2010-2011	FC Barcelona	450,7 €	28,8 €
2011-2012	Real Madrid	512,6 €	Guanya el que més ingressa
2012-2013	FC Barcelona	482,6 €	36,3 €
2013-2014	Atlético de Madrid	169,9 €	379,6 €
2014-2015	FC Barcelona	560,8 €	16,2 €

Taula 3: Guanyadors de La Liga entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015, amb els seus respectius ingressos i la diferència respecte el que més ingressa. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

Podem concloure que en La Liga, els **dos equips que han tingut una major quantitat d'ingressos han estat els que han guanyat més vegades**, i que existeix una relació directe entre els ingressos que guanya un club i els resultats esportius que obté el seu equip de futbol, ja que al disposar de més recursos, disposen de més diners per invertir en jugadors.

3.2.2 Premier League

En el cas de la Premier League, hi participen **20 equips** en la competició i, d'aquests únicament **4 equips** diferents han aconseguit coronar-se **campions** en aquestes **13 temporades**. El **Manchester United** és el que més vegades ho va fer, un total de **6** vegades, seguit del **Chelsea**, guanyant en **4** ocasions, el **Manchester City** aconseguint **2** campionats i l'**Arsenal** guanyant **1** edició.

En les **13 temporades**, l'**equip amb més ingressos de la Premier League va ser el Manchester United**, en algunes ocasions amb diferències de fins a 100M€ respecte els seus rivals.

En el **futbol anglès**, hi ha **uns quants equips** amb uns **ingressos més o menys semblants** a causa dels **grans beneficis que suposen els drets de TV i el repartiment que se'n fa**, més **equitatiu** que a les altres lligues europees. Això fa que tots els equips tinguin una font important d'ingressos provinent dels drets de TV i que hi hagi més equips que en altres lligues amb una quantitat major d'ingressos. Per contrast, segons dades de la temporada 2014-15, a La Liga el **Real Madrid** i el **FC Barcelona** destaquen molt per sobre dels altres equips pel seu nivell d'ingressos, amb **diferències superiors al 200% respecte al tercer equip amb més ingressos, que és l'Atlético de Madrid**. En canvi, a la **Premier**, la **diferència entre l'equip que ingressa més i el tercer és del 19,3%**.

En aquest sentit, és interessant destacar que en la mateixa temporada 2014-15, entre el **top 20 dels clubs de futbol que més ingressos obtenen a les 5 lligues estudiades**, n'hi **9 de la Premier** i només 3 de la Liga, 3 de la Bundesliga, 1 de França, i 4 de la Serie A, segons dades de l'auditoria Deloitte "Football Money League".

Tot i això, cal tenir en compte que el **Manchester United**, sent el **club de futbol a nivell britànic i mundial que més ingressos ha obtingut durant molts anys**, és l'**equip que més vegades ha guanyat el campionat** de lliga. Per tant, es torna a demostrar que qui té uns majors ingressos, i per tant més recursos, té més oportunitats que els seus competidors d'aconseguir el trofeu.

Temporada	Guanyador	Ingressos	Diferència respecte al que més ingressa
2002-2003	Manchester United	251,4 €	Guanya el que més ingressa
2003-2004	Arsenal	173,6 €	85,4 €
2004-2005	Chelsea	220,8 €	25,6 €
2005-2006	Chelsea	221,0 €	21,6 €
2006-2007	Manchester United	315,2 €	Guanya el que més ingressa
2007-2008	Manchester United	324,8 €	Guanya el que més ingressa

2008-2009	Manchester United	327,0 €	Guanya el que més ingressa
2009-2010	Chelsea	255,9 €	93,9 €
2010-2011	Manchester United	367,0 €	Guanya el que més ingressa
2011-2012	Manchester City	285,6 €	110,3 €
2012-2013	Manchester United	423,8 €	Guanya el que més ingressa
2013-2014	Manchester City	414,4 €	103,6 €
2014-2015	Chelsea	420,0 €	99,5 €

Taula 4: Guanyadors de la Premier League entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015, amb els seus respectius ingressos i la diferència respecte el que més ingressa. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

3.2.3 Bundesliga

A Alemanya, la **superioritat del Bayern de Munich** és aclaparadora. **Ha guanyat la meitat de títols disputats de la Bundesliga**, i així es demostra en la mostra que he utilitzat.

De la temporada 2002-2003 a la 2014-2015, el **Bayern de Munich** ha guanyat **8 dels 13 títols disputats**, i en tots els anys ha estat, amb diferència, el **club que més ingressos ha obtingut i obté del futbol alemany**. Durant aquest període de temps, 3 equips, el **Werder Bremen**, el **VfB Stuttgart** i el **VfL Wolfsburg**, han guanyat **1 vegada el campionat**, i el **BvB Dortmund** ho va fer en **dues temporades consecutives**. De fet, el campionat aconseguit pel BvB Dortmund la temporada 2010-2011 va ser l'últim que va guanyar un equip que no sigui el Bayern de Munich.

Temporada	Guanyador	Ingressos	Diferència respecte al que més ingressa
2002-2003	Bayern de Munich	162,7 €	Guanya el que més ingressa
2003-2004	Werder Bremen	s/d*	Sense dades*
2004-2005	Bayern de Munich	189,5 €	Guanya el que més ingressa
2005-2006	Bayern de Munich	204,7 €	Guanya el que més ingressa
2006-2007	VfB Stuttgart	s/d	Sense dades
2007-2008	Bayern de Munich	295,3 €	Guanya el que més ingressa
2008-2009	VfL Wolfsburg	s/d	Sense dades
2009-2010	BvB Dortmund	s/d	Sense dades
2010-2011	BvB Dortmund	138,5 €	182,9 €
2011-2012	Bayern de Munich	368,4 €	Guanya el que més ingressa
2012-2013	Bayern de Munich	431,2 €	Guanya el que més ingressa
2013-2014	Bayern de Munich	487,5 €	Guanya el que més ingressa
2014-2015	Bayern de Munich	474,0 €	Guanya el que més ingressa

Taula 5: Guanyadors de la Bundesliga entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015, amb els seus respectius ingressos i la diferència respecte el que més ingressa. (): s/d= sense dades. Dades que no han pogut ser obtingudes. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia*

Alguns dels equips que van guanyar la lliga en aquestes temporades, gràcies a l'obtenció d'aquest trofeu, van veure augmentar els seus ingressos en les temporades posteriors, com en el cas del VfB Stuttgart, que la temporada següent a la de proclamar-se campió va entrar en del top 20 de clubs de futbol amb més ingressos a nivell mundial segons la "Football Money League" de Deloitte, o el BvB Dortmund, que després de guanyar el primer campionat la temporada 2009-2010, va aparèixer en el top 20 tots els anys fins la temporada 2014-2015. Tot i aquests augments d'ingressos, **aquests clubs han continuat molt lluny del Bayern de Munich, que els supera amb gairebé 200M€ cada temporada.**

3.2.4 Serie A

En el futbol italià, entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015, el títol dels campionats s'han repartit entre **3 equips diferents**; i el **lideratge en ingressos** obtinguts entre la **Juventus FC** i el **AC Milan**.

En aquestes 13 temporades, la **Juventus** va guanyar un total de 7 campionats, tot i que li van revocar els de les temporades 2004-2005 i 2005-2006 quan la justícia italiana va condemnar el club per manipulació de partits. Com a conseqüència d'aquest fet, en la temporada 2004-2005 es va determinar que no s'atorgaria el campionat a cap equip, mentre la temporada 2005-2006, es va atorgar al tercer classificat, el Internazionale, ja que el segon classificat, l'AC Milan, també va quedar afectat per la sentència. Tenint en compte aquesta revocació, la **Juventus** va aconseguir **5 campionats**, l'**Internazionale 4+1** que li va ser atorgat, és a dir, 5 campionats, l'**AC Milan** va aconseguir **2 títols** i la temporada **2004-2005 no hi va haver guanyador**.

Durant les 13 temporades estudiades la **Juventus FC** va ser l'**equip italià que més ingressos va generar en 6 ocasions**, mentre que les altres 7 va ser pel **AC Milan**. Tot i això, la **sentència judicial** esmentada va fer **davallar els ingressos de la Juventus** considerablement (un **42,2%**) la temporada següent (la 2006-2007) i ja no va remuntar el nivell d'ingressos anterior a la sentència judicial fins la temporada 2012-2013. No obstant això, la temporada 2011-2012, la Juventus va tornar a guanyar el campionat italià, i ho ha fet consecutivament la resta de temporades del període estudiat, coincidint amb un constant increment dels ingressos, que ha arribat al 65,77% de diferència entre la temporada 2011-12 i la 2014-15.

Temporada	Guanyador	Ingressos	Diferència respecte al que més ingressa
2002-2003	Juventus	218,3 €	Guanya el que més ingressa
2003-2004	Milan	222,3 €	Guanya el que més ingressa
2004-2005	Sense guanyador*	-	-
2005-2006	Internazionale*	206,6 €	44,6 €
2006-2007	Internazionale	195,0 €	32,2 €

2007-2008	Internazionale	172,9 €	36,6 €
2008-2009	Internazionale	196,5 €	06,7 €
2009-2010	Internazionale	224,8 €	11,0 €
2010-2011	Milan	235,1 €	Guanya el que més ingressa
2011-2012	Juventus	195,4 €	61,5 €
2012-2013	Juventus	272,4 €	Guanya el que més ingressa
2013-2014	Juventus	279,4 €	Guanya el que més ingressa
2014-2015	Juventus	323,9 €	Guanya el que més ingressa

Taula 6: Guanyadors de la Serie A entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015, amb els seus respectius ingressos i la diferència respecte el que més ingressa. (*): Títols revocats a la Juventus FC per la justícia italiana. Explicació més detallada a l'annex 7.7.2. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

Mentre la **Juventus remuntava**, l'**Internazionale** i l'**AC Milan** van començar a patir **problemes econòmics** a causa d'un **gran endeutament** i no han tornat a guanyar cap més títol en el període estudiat.

En aquest exemple podem veure de forma bastant clara com quan els **tres clubs** van tenir uns **ingressos** més o menys **semblants**, **competien entre ells** pel trofeu i tots tres tenien més o menys les **mateixes possibilitats de guanyar-lo**, però una vegada uns i **altres van tenir problemes econòmics**, el **rival** que no es va veure afectat va ser **superior**, aconseguint més bons resultats esportius que els seus contrincants.

3.2.5 Ligue 1

A França, l'**Olympique de Lyon va dominar** el campionat entre les temporades **2002-2003 i 2007-2008**, tant econòmicament com esportivament, sent el club francès que més ingressava. A partir de la temporada **2008-2009**, **cinc equips diferents han aconseguit guanyar la Ligue 1**.

L'**Olympique de Lyon** tenia el **competidor més proper** l'**Olympique de Marsella**, que va guanyar el títol la temporada **2009-2010**, i ingressava **5M€ menys que l'Olympique de Lyon**. El **canvi més gran** que es va produir a la Ligue 1 tant **econòmicament com esportivament** va ser quan l'**any 2012 Qatar Investment Authority** es va convertir en l'**únic accionista del Paris Saint-**

Germain (PSG), la qual cosa va provocar una important injecció econòmica al club, passant a ser **l'equip més ric de França i un dels més rics del món**. Els seus ingressos es van disparar i immediatament la temporada següent el **PSG** es convertia en el **guanyador de la Ligue1, aconseguint el títol** de la competició domèstica en **5 de les últimes 6 temporades des de la temporada 2012-2013**.

Temporada	Guanyador	Ingressos	Diferència respecte al que més ingressa
2002-2003	Olympique de Lyon	84,3 €	Guanya el que més ingressa
2003-2004	Olympique de Lyon	s/d	Sense dades
2004-2005	Olympique de Lyon	92,9 €	Guanya el que més ingressa
2005-2006	Olympique de Lyon	127,7 €	Guanya el que més ingressa
2006-2007	Olympique de Lyon	140,6 €	Guanya el que més ingressa
2007-2008	Olympique de Lyon	155,7 €	Guanya el que més ingressa
2008-2009	Girondins de Bordeaux	s/d	Sense dades
2009-2010	Olympique de Marsella	141,1 €	05,0 €
2010-2011	Lille	s/d	Sense dades
2011-2012	Montpellier	s/d	Sense dades
2012-2013	PSG	398,8 €	Guanya el que més ingressa
2013-2014	PSG	474,2 €	Guanya el que més ingressa
2014-2015	PSG	480,8 €	Guanya el que més ingressa

Taula 7: Guanyadors de la Ligue 1 entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015, amb els seus respectius ingressos i la diferència respecte el que més ingressa. (): s/d= sense dades. Dades que no han pogut ser obtingudes. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia*

Des del **creixement econòmic del Paris Saint-Germain**, la seva **superioritat esportiva respecte els seus contrincants francesos és molt elevada**. Són l'equip que més oportunitats té cada any de proclamar-se campió gràcies als enormes recursos de què disposa, i és l'únic equip de la lliga francesa que apareix al top 20 de l'auditoria Deloitte "Football Money League".

L'informe financer elaborat per la mateixa la **lliga professional francesa (LFP)** "**French Professional Football Report. Season 2016-17**" reconeix que els **3 clubs de la Ligue 1 amb més pressupost acaben en els 4 primers llocs de**

la classificació, mentre que els **3 que tenen menys pressupost acaben la competició en els 3 últims llocs**. El mateix document comptabilitza que **cap club de futbol francès que paga menys de 70M€ en nòmines es classifica per a la Champions League**.

3.2.6 NBA

En el cas de l'NBA no té tanta importància els ingressos que obté una franquícia, sinó els recursos que destina a la despesa salarial, tal i com es desprèn de les fonts consultades. Cal tenir en compte que la limitació salarial és el factor clau perquè per més ingressos que una franquícia obtingui, no els podrà destinar tots o la gran majoria a despesa salarial per tenir els millors jugadors possibles.

En l'NBA, durant les 13 temporades analitzades, el títol ha estat repartit entre més equips que en qualsevol de les "top 5". De 30 equips, **11 diferents** van arribar a **les finals** i **7 diferents van guanyar** el campionat.

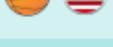
D'aquests 7, el qui més vegades ho han aconseguit són els San Antonio Spurs, en 4 ocasions, seguits de Miami Heat, en 3 ocasions, Los Angeles Lakers en 2 ocasions, i Detroit Pistons, Boston Celtics, Dallas Mavericks i Golden State Warriors en 1 ocasió cadascun. Cal destacar que entre els diferents guanyadors, només en la temporada **2009-2010** l'equip guanyador, **Los Angeles Lakers**, amb una despesa salarial de \$91,378,064, **liderava el rànquing amb la despesa salarial més alta de l'NBA**; i en pràcticament la meitat de les temporades, en 6 d'elles, un equip amb una menor despesa salarial va imposar-se a un equip amb una major despesa salarial a les finals. Aquests equips es situaven entre les posicions 14 i 30 amb menys despesa salarial.

TEMPORADA	CAMPIÓ NBA			SUBCAMPIÓ NBA			LÍMIT SALARIAL
	Top*	Equip	Despesa salarial	Top*	Equip	Despesa salarial	
2002-2003	16.	San Antonio	\$53,182,559	8.	Brooklyn**	\$60,412,919	\$40,271,000
2003-2004	17.	Detroit	\$53,442,834	8.	LA Lakers	\$64,123,085	\$43,840,000
2004-2005	24.	San Antonio	\$47,504,123	20.	Detroit	\$54,762,481	\$43,870,000
2005-2006	15.	Miami	\$60,732,452	2.	Dallas	\$98,454,832	\$49,500,000
2006-2007	8.	San Antonio	\$65,654,320	17.	Cleveland	\$62,992,729	\$53,135,000
2007-2008	6.	Boston	\$74,509,455	9.	LA Lakers	\$72,626,796	\$55,630,000
2008-2009	6.	LA Lakers	\$78,245,793	15.	Orlando	\$69,672,979	\$58,680,000
2009-2010	1.	LA Lakers	\$91,378,064	4.	Boston	\$83,552,174	\$57,700,000
2010-2011	3.	Dallas	\$85,409,890	19.	Miami	\$66,205,855	\$58,044,000
2011-2012	8.	Miami	\$75,469,639	21.	Oklahoma City	\$59,501,709	\$58,044,000
2012-2013	3.	Miami	\$80,427,933	8.	San Antonio	\$69,838,600	\$58,044,000
2013-2014	19.	San Antonio	\$63,115,911	3.	Miami	\$80,841,617	\$58,679,000
2014-2015	14.	Golden State	\$73,611,166	4.	Cleveland	\$82,592,827	\$63,065,000

Taula 8: Campions i subcampions de l'NBA entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015. (-Top*: posició en el rànquing de despesa salarial de l'NBA. -Brooklyn**: Anteriorment la franquícia s'anomenava New Jersey Nets, i quan es parla de Brooklyn Nets es fa referència a la mateixa franquícia.) Font: elaboració pròpia.

Aquest fet demostra que aplicant un mateix límit a tots els equips pel que poden destinar en despesa salarial i garantint que tots tinguin uns ingressos suficients per poder pagar aquests salaris i els seus comptes, es pot aconseguir **que més equips tinguin més opcions de guanyar** el campionat i que siguin competitius.

Tot i això, no s'ha de caure en l'error de pensar que els salaris de l'NBA són baixos o que són molt inferiors als que reben els jugadors de futbol europeus. De fet, fins que el Barça i el Madrid no van superar els equips de l'NBA, aquests eren els clubs professionals de tot el món que més pagaven de mitjana als seus jugadors. Actualment, el top 12 del 2018 està format per 4 equips de futbol (2 de la Liga, 1 de la Premier i 1 de la Serie A) i 8 de l'NBA, com es pot comprovar en la taula següent:

	RANK & TEAM (LAST YEAR)	LEAGUE	AVG ANNUAL PAY £ (AVG WEEKLY PAY)	AVG ANNUAL PAY \$ (AVG WEEKLY PAY)
	1 (4) Barcelona	La Liga	£10,454,259 (£201,043)	\$13,755,714 (\$264,533)
	2 (9) Real Madrid	La Liga	£8,089,582 (£155,569)	\$10,644,272 (\$204,698)
	3 (1) Oklahoma City Thunder	NBA	£7,848,811 (£150,939)	\$10,327,383 (\$198,604)
	4 (3) Golden State Warriors	NBA	£7,819,700 (£150,379)	\$10,289,079 (\$197,867)
	5 (18) Washington Wizards	NBA	£7,633,608 (£146,800)	\$10,044,221 (\$193,158)
	6 (11) Toronto Raptors	NBA	£7,577,470 (£145,721)	\$9,970,355 (\$191,738)
	7 (14) Houston Rockets	NBA	£7,487,744 (£143,995)	\$9,852,295 (\$189,467)
	8 (26) Miami Heat	NBA	£7,038,292 (£135,352)	\$9,260,911 (\$178,094)
	9 (32) Juventus	Serie A	£6,726,615 (£129,358)	\$8,850,879 (\$170,209)
	10 (23) Man Utd	EPL	£6,534,654 (£125,666)	\$8,598,297 (\$165,352)
	11 (6) Charlotte Hornets	NBA	£6,530,440 (£125,585)	\$8,592,684 (\$165,244)
	12 (17) Minnesota Timberwolves	NBA	£6,468,615 (£124,396)	\$8,511,336 (\$163,680)

Il·lustració 7: Top 12 entitats esportives que més paguen de mitjana als seus jugadors el 2018.
Font: Sporting Intelligence

4. Conclusions

A partir de l'anàlisi de la informació obtinguda, de les entrevistes realitzades i les dades exposades, es pot concloure que en les **principals lligues de futbol europeu**, un reduït nombre de clubs tenen accés a uns majors ingressos econòmics que repercuteixen directament en els èxits esportius, amb una major quantitat de títols respecte la resta d'equips participants.

Aquest fet, però, no es produeix en l'**NBA** ja que les limitacions salarials a les que estan sotmesos tots els equips que hi participen reverteixen en una major competitivitat, i, per tant, hi ha més equips que tenen opcions reals de guanyar el títol per més que no siguin els que més recursos econòmics destinen a pagar salaris.

Cal tenir en compte també que l'**NBA** és una competició que **paga salaris molt elevats** als seus jugadors, i que aquesta competició havia dominat aquest aspecte a nivell mundial fins que el **FC Barcelona i el Real Madrid els van superar**, pagant de mitjana als seus jugadors actualment més de 13M\$ i més de 10M\$, respectivament.

Un altre aspecte rellevant que permet als equips de l'**NBA** ser més competitius és el **Draft**, un sistema que ajuda als equips amb pitjors resultats a obtenir els millors jugadors joves provinents de les universitats i del bàsquet mundial per evitar que franquícies més grans o amb més recursos econòmics aconseguixin els seus serveis a causa d'aquest avantatge financer, com passa en el cas del FC Barcelona, Real Madrid, i tots els clubs de futbol més grans i poderosos del món.

Seria convenient que en el futbol europeu s'introdueixin **alguns canvis** respecte el funcionament econòmic, no només per intentar garantir una millor competitivitat i espectacle entre tots els equips, sinó també per garantir una major solvència econòmica i evitar els deutes i riscos de la inflació continuada i permanent del preu dels jugadors i dels seus salaris.

Així doncs, es pot afirmar que la hipòtesi es compleix: **una major igualtat i disposició de recursos garanteix un major nombre d'oportunitats respecte la resta**. En les competicions esportives es veu de forma molt notòria, i si no s'introdueixen elements correctors per donar majors oportunitats al conjunt de participants d'una competició per fer-la més equitativa, la gran majoria de vegades continuaran guanyant els mateixos, com estem acostumats a veure en el futbol espanyol i europeu.

5.Bibliografia

- José María Gay de Liébana. *La gran burbuja del fútbol*. Sant Andreu de la Barca (Barcelona): Conecta, 2016.
- Thomas Piketty. *L'economia de les desigualtats*. Barcelona: Edicions 62, 2014.

6.Webgrafia

Diario AS. Palmarès La Liga. (Consulta: 2 juny 2018)

<https://as.com/especiales/futbol/primera/comunes/palmares/>

Mundo Deportivo. Palmarès Premier League. (Consulta: 2 juny 2018)

<https://www.mundodeportivo.com/futbol/premier-league/palmares>

Mundo Deportivo. Palmarès Bundesliga. (Consulta: 2 juny 2018)

<https://www.mundodeportivo.com/futbol/bundesliga/palmares>

Mundo Deportivo. Palmarès Serie A. (Consulta: 2 juny 2018)

<https://www.mundodeportivo.com/futbol/serie-a/palmares>

Mundo Deportivo. Palmarès Ligue 1. (Consulta: 2 juny 2018)

<https://www.mundodeportivo.com/futbol/ligue-1/palmares>

Wikipedia. List of NBA champions. (Consulta: 2 juny 2018)

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_NBA_champions

Universidad Externado de Colombia. Thomas Piketty: El crecimiento económico por sí solo no mejora la distribución del ingreso. Incluso, puede profundizar las desigualdades. (Consulta: 27 juny 2018)

<https://www.uexternado.edu.co/economia/thomas-piketty-crecimiento-economico-solo-no-mejora-la-distribucion-del-ingreso-incluso-puede-profundizar-las-desigualdades/>

El Punt Avui. Com es reparteix la riquesa? (Consulta: 28 juny 2018)

<http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/776691-com-es-reparteix-la-riquesa.html>

Wikipedia. National Basketball Association (NBA). (Consulta: 8 juliol 2018)

https://es.wikipedia.org/wiki/National_Basketball_Association

NBA. National Basketball Association (NBA). (Consulta: 30 juliol 2018)

<https://es.nba.com/?gr=www>

Wikipedia. Baloncesto. (Consulta: 1 Agost 2018)

https://es.wikipedia.org/wiki/Baloncesto#Historia_del_baloncesto

Google Imatges. Mapa equips NBA. (Consulta: 2 agost 2018)

https://www.google.es/search?rlz=1C1GGRV_enES751ES751&biw=1366&bih=626&tbm=isch&sa=1&ei=dICnW8K_IM6Oao2itYAI&q=nba+divisions+map+2018&ogq=nba+divisions+map+2018&gs_l=img.3...8959.9552.0.10130.4.4.0.0.0.2.10.327.0j1j1.2.0....0...1c.1.64.img..2.0.0....0.ijh_LuXrocQ#imgrc=

Wikipedia. Límite salarial NBA (Consulta: 9 agost 2018)

https://es.wikipedia.org/wiki/L%C3%ADmite_salarial_de_la_NBA

NBA. NBA salary cap. (Consulta: 9 agost 2018)

<http://www.nba.com/article/2017/07/01/nba-salary-cap-set-2017-18-season-99093-million>

NBA. NBA TV deal. (Consulta: 10 agost 2018)

<http://www.nba.com/article/2017/04/05/nba-tv-ratings-promising-first-year-new-deal>

NBA Salary Cap FAQ. (Consulta: 13 agost 2018)

<http://www.cbafaq.com/salarycap.htm>

Forbes. NBA teams' value. (Consulta: 15 agost 2018)

<https://www.forbes.com/sites/baileybrautigan/2016/03/21/where-all-that-money-comes-from-nba-team-valuations-visualized/#47b3218f444f>

Investopedia. NBA Business Model. (Consulta: 20 agost 2018)

<https://www.forbes.com/sites/baileybrautigan/2016/03/21/where-all-that-money-comes-from-nba-team-valuations-visualized/#47b3218f444f>

Youtube. ¿Cómo funciona la agencia libre de la NBA?. (Consulta: 24 agost 2018) <https://www.youtube.com/watch?v=MQrfEaCsZcE>

Generación Young. Diferencias FIBA y NBA. (Consulta: 25 agost 2018) <https://www.generacionyoung.com/deportes/diferencias-entre-la-nba-y-la-fiba/#anchor>

FIBA. (Consulta: 25 agost 2018) <http://www.fiba.basketball/es>

Wikipedia. NBA Draft. (Consulta: 28 agost 2018) https://en.wikipedia.org/wiki/NBA_draft

Bleacher Report. NBA Draft. (Consulta: 28 agost 2018) <https://bleacherreport.com/articles/2708900-explaining-how-the-nba-draft-works-and-draft-order-is-determined>

Wikipedia. Historia del fútbol. (Consulta: 3 setembre 2018) https://es.wikipedia.org/wiki/Historia_del_f%C3%BAtbol

Wikipedia. Primera división espanyola. (Consulta: 3 setembre 2018) https://es.wikipedia.org/wiki/Primera_Divisi%C3%B3n_de_Espa%C3%B1a

Wikipedia. Premier League. (Consulta: 3 setembre 2018) https://es.wikipedia.org/wiki/Premier_League

Wikipedia. Primera División inglesa. (Consulta: 3 setembre 2018) https://es.wikipedia.org/wiki/Primera_Divisi%C3%B3n_de_Inlaterra

Wikipedia. Bundesliga. (Consulta: 3 setembre 2018) [https://es.wikipedia.org/wiki/Bundesliga_\(Alemania\)#Historial](https://es.wikipedia.org/wiki/Bundesliga_(Alemania)#Historial)

Wikipedia. Serie A. (Consulta: 3 setembre 2018) [https://es.wikipedia.org/wiki/Serie_A_\(Italia\)](https://es.wikipedia.org/wiki/Serie_A_(Italia))

Wikipedia. English Football League. (Consulta: 3 setembre 2018) https://en.wikipedia.org/wiki/English_Football_League

Futbolia. Medidas oficiales campos de fútbol. (Consulta: 4 setembre 2018)
<http://www.futbolia.com/opinion/medidas-oficiales-de-los-campos-de-futbol-segun-fifa>

Marca. Límites salariales liga española. (Consulta: 6 setembre 2018)
<https://www.marca.com/futbol/primera-division/2018/09/13/5b9a5c7546163f68848b45ec.html>

Marca. Liga 1,2,3. (Consulta: 6 setembre 2018)
<https://www.marca.com/futbol/segunda-division/2018/08/21/5b7c322046163f78458b45ff.html>

Orain Noticias. Límite gasto salarial y influencia en el Athletic. (Consulta: 6 setembre 2018) <http://kirolak.orain.eus/que-es-el-limite-de-gasto-salarial-que-tienen-los-clubes-de-futbol-para-pagar-a-sus-jugadores-y-su-influencia-en-el-athletic/>

La Liga. Límite coste de plantilla deportiva. (Consulta: 6 setembre 2018)
<https://www.laliga.es/lfp/limite-coste-plantilla-deportiva>

La Liga. Reparto ingresos audiovisuales. (Consulta: 10 setembre 2018)
<https://www.laliga.es/lfp/reparto-ingresos-audiovisuales>

Marca. ¿Cómo se reparten los ingresos audiovisuales las grandes ligas? (Consulta: 15 setembre 2018)
<https://www.marca.com/futbol/2018/01/04/5a4d4f2d268e3ea67e8b4582.html>

Business Insider. Reparto ingresos audiovisuales liga española. (Consulta: 15 setembre 2018) <https://www.businessinsider.es/asi-reparte-dinero-televisiones-laliga-santander-183260>

Palco23. Ingresos audiovisuales la liga. (Consulta: 16 setembre 2018)
<https://www.palco23.com/competiciones/los-ingresos-de-tv-de-laliga-al-descubierto-cuanto-cobro-cada-equipo-en-2016-2017.html>

Expansion. La Liga, la gran máquina de ingresos. (Consulta: 16 setembre 2018) <http://www.expansion.com/directivos/deporte-negocio/2017/07/12/59652be3268e3e74398b45ea.html>

Mundo Deportivo. ¿Por qué la Premier League es la liga que todo el mundo quiere ver? (Consulta: 20 setembre 2018) <https://www.mundodeportivo.com/futbol/internacional/20170813/43543661755/premier-league-liga-mediatica-espectadores.html?facet=amp>

La jugada financiera. Reparto ingresos TV Bundesliga. (Consulta: 21 setembre 2018) <http://lajugadafinanciera.com/reparto-ingresos-tv-bundesliga-2017/>

La jugada financiera. Reparto ingresos TV Serie A. (Consulta: 21 setembre 2018) <http://lajugadafinanciera.com/ingresos-television-serie-a-201516/>

La jugada financiera. Reparto ingresos TV Ligue 1. (Consulta: 21 setembre 2018) <http://lajugadafinanciera.com/ingresos-tv-ligue-1-2017-18/>

UEFA. Financial Fair Play. (Consulta: 10 octubre 2018) <https://es.uefa.com/community/news/newsid=2065467.html>

Diario AS. Fair Play financiero. (Consulta: 10 octubre 2018) https://as.com/futbol/2018/03/27/internacional/1522171285_417786.amp.html

Wikipedia. Qatar Investment Authority. (Consulta: 2 novembre 2018) https://es.wikipedia.org/wiki/Qatar_Investment_Authority

Wikipedia. Paris Saint-Germain. (Consulta: 2 novembre 2018) https://es.wikipedia.org/wiki/Par%C3%ADs_Saint-Germain_Football_Club

Manchester City. Financials. (Consulta: 26 novembre 2018) <https://decadeindata.mancity.com/financials.html>

Paris fans. Revenue PSG. (Consulta: 27 novembre 2018) <http://www.parisfans.fr/autour-du-psg/ligue-1-le-psg-a-les-plus-gros-revenus-sur-les-droits-tv-sur-la-saison-2017-2018-mais-est-en-baisse-335469.html>

Forbes. Bayern Munich value. (Consulta: 30 novembre 2018)

<https://www.forbes.com/teams/bayern-munich/>

Forbes. PSG value. (Consulta: 30 novembre 2018)

<https://www.forbes.com/teams/paris-saint-germain/>

Football BenchMarck. Broadcasting revenue. (Consulta: 2 desembre 2018)

https://www.footballbenchmark.com/library/broadcasting_revenue_distribution

FC Barcelona. Memòria anual. (Consulta: 3 desembre 2018)

https://issuu.com/fcbarcelona_cat/docs/memoria_club_12_13_castellano_baixa

The Guardian. Premier League finances. (Consulta: 4 desembre 2018)

<https://www.theguardian.com/football/2017/jun/01/premier-league-finances-club-by-club>

Daily star. European clubs wage bills. (Consulta: 10 desembre 2018)

<https://www.dailystar.co.uk/sport/football/612983/European-clubs-wage-bills-2015-16-Premier-League-sportgalleries>

ESPN. Manchester United and Chelsea revenue. (Consulta: 27 desembre

2018) <http://africa.espn.com/soccer/english-premier-league/story/2884884/chelsea-and-manchester-united-and-see-decline-in-2014-15-revenue>

City Football Group. Reports. (Consulta: 27 desembre 2018)

<https://www.cityfootballgroup.com/Information-Resource/Reports>

Global Sports Salaries. Reports. (Consulta: 28 desembre 2018)

<https://www.globalsportssalaries.com/>

Blog. Bayern Munich. (Consulta: 29 desembre 2018)

<http://swissramble.blogspot.com/2016/12/bayern-munich-elevation.html>

Juventus FC. Annual report. (Consulta: 2 gener 2019)

<http://www.juventus.com/en/club/investor-relations/documents/>

Deloitte. Football Money League. (Consulta: 3 gener 2019)

<https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Audit/gx-football-money-league-2015.pdf>

Deloitte. Football Money League. (Consulta: 3 gener 2019)

<https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Audit/gx-football-money-league-2015.pdf>

Atlético de Madrid. Cuentas anuales. (Consulta: 4 gener 2019)

http://www.atleticodemadrid.com/files/cuentas_anuales_1415.pdf

Deloitte. Football Money League. (Consulta: 4 gener 2019)

<https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Audit/gx-deloitte-football-money-league-2014.pdf>

Valencia FC. Anàlisi financer. (Consulta: 4 gener 2019)

<https://riunet.upv.es/bitstream/handle/10251/89302/LAPIEDRA%20-%20ANALISIS%20ECON%20C3%93MICO-FINANCIERO%20DEL%20VALENCIA%20CLUB%20DE%20FUTBOL%20Y%20SU%20RELACI%20N%20CON%20LA%20GENERAL....pdf?sequence=1>

Basketball Reference. Salary Cap. (Consulta: 5 gener 2019)

<https://www.basketball-reference.com/contracts/salary-cap-history.html>

Hoops Hype. Salaries. (Consulta: 5 gener 2019)

<https://hoopshype.com/salaries/2014-2015/>

Football Financial Report. (Consulta: 7 gener 2019)

https://www.lfp.fr/dncg/rapport_annuel_2016_2017/1617_dncg_report_all.pdf

Diario AS. Salarios FC Barcelona y Real Madrid. (Consulta: 7 gener 2019)

https://as.com/futbol/2018/11/26/primera/1543232402_352429.html

Expansion. Nóminas Real Madrid. (Consulta: 7 gener 2019)

<http://www.expansion.com/directivos/deporte-negocio/2018/01/17/5a5e552322601dc37d8b4583.html>

7. Annexos

7.1 Entrevista Jordi Robirosa

Jordi Robirosa és periodista de TV3 especialitzat en bàsquet, i especialment en l'NBA. Ha realitzat més de 1.000 retransmissions de partits.

Entrevista realitzada als estudis de TV3, a Sant Joan Despí, el 10 d'agost de 2018.

- Al teu parer, quines són les claus de l'evolució de l'NBA en els últims anys? Parlant en clau esportiva i econòmica:

Va lligat. En tema esportiu, sempre ha estat la competició més important del món. Hi va haver un salt, un salt que jo vaig viure, a meitats del 80, un salt qualitatiu i quantitatiu, quan el comissionat de l'NBA que va arribar l'any 1984, David Stern, es va adonar que s'havia d'internacionalitzar el producte, que hi havia una gran quantitat de negoci en aquest aspecte. Llavors Stern va ser la persona, que jo vaig conèixer, que va dir "nois, em d'obrir les fronteres", i van començar a treballar amb la resta del món, sobretot amb Europa. Això va ser bo per dues coses: perquè va obrir el ventall de jugadors, fins aleshores els jugadors europeus que anaven als EUA eren una raresa i eren tractats com a jugadors de segona categoria, quan la majoria eren millors que els universitaris que sortien del Draft de l'NBA. Això ho sabíem a Europa però ells encara no ho sabien, després se'n van adonar. I aleshores van pujar el nivell del seu bàsquet a partir dels millors jugadors internacionals, no només europeus sinó també africans, i després sobretot va pujar el nivell econòmic de recepció de diners de manera brutal. Jo això ho vaig viure a finals dels 80 amb l'aparició de l'Open McDonalds, que era un campionat que es feia, ells van arribar fins i tot a obrir una oficina a Barcelona que servia per tot el sud d'Europa i aleshores van ser els que van internacionalitzar el producte. Quan encara no es parlava de globalització, ells ja ho van tenir clar. Ells van no una passa endavant, cinc passes endavant de tots els altres. Si un dia vas a veure un partit de l'NBA, te n'adonaràs, allò és un altre món. Aquí es fan coses bé però estan a moltes passes d'ells.

- Quines accions està fent l'NBA per internacionalitzar-se? Actualment es juguen dos partits de fase regular a Londres i algun a Mèxic. Quines altres accions realitza?

Això difícilment passarà d'aquí, alguns partits en ciutats diferents. És a dir, el que s'ha dit del tema de les franquícies fora dels EUA és inviable. I quan tu sentis alguna cosa d'aquestes, que jo la sento des de fa 20 anys, sempre dic el mateix: és mentida, és mentida, és mentida. Això no passarà perquè encara que torni el Concorde, que era un avió que anava molt ràpid entre Amèrica i Europa, és inviable. Ells tenen la seva lliga allà i el que faran és o partits d'exhibició, que és el que feien abans, o partits de fase regular a Londres, doncs igual algun dia el fan a Barcelona. Però res més que això. I ells van treballant per estendre al màxim els tentacles allà on hi ha bons mercats, evidentment. Allà on no hi ha bons mercats, no els interessa.

- Relacionat amb el tema de la internacionalització, el fet de que l'NBA s'internacionalitzi se suposa que això li genera més ingressos. Com es beneficien les franquícies d'aquests ingressos? Aquests increment d'ingressos, com reverteix a les franquícies?

És molt fàcil, reverteix absolutament perquè la lliga és propietat dels clubs i aleshores tot el que genera, evidentment uns clubs poden generar més que uns altres, per exemple amb el que fan de marxandatge propi, és evident que els Lakers sempre generaran més que els Kings de Sacramento, però la globalització significa que la lliga es fa més forta i és més potent. Tots els clubs tenen bona economia, tots. Uns la tenen millor i uns altres la tenen pitjor. El que passa és que teòricament hi ha un Draft i tu tens un límit salarial. Que després hi ha una cosa que és perversa que és que tu te'l pots saltar si pagues, cosa que a mi, al meu entendre, és demencial, aleshores treu-lo. Però tots els clubs estan sanejats econòmicament i tots els clubs tenen molts diners. Aquesta és la diferència. Allà no hi haurà un Gipúzkoa o un Manresa, en absolut, allà tots són Barça, Madrid i Baskonia. Tots. Uns funcionen millor, sobretot amb marxandatge. Els Lakers són el Barça o el Madrid del bàsquet a nivell mundial. Però si tu anassis a veure un partit dels Lakers o dels Celtics, veuries tota la gent vestida dels Lakers o dels Celtics. A la pista dels Chicago Bulls, al United Center, al nou,

no a l'antic, hi havia, vaig comptar, 20 botigues. Sempre estaven plenes. D'acord que era l'època del Michael Jordan, però hi havia una central molt gran i després hi havia botiguetes. N'hi havia 20 o més en tot el pavelló. Sempre hi havia gent comprant. Ara tothom va dels Bulls pel carrer, cosa que aquí nosaltres no fem. A mi no se m'acudiria anar pel carrer vestit del Barça, m'entens? O de qui sigui, del Sabadell. En canvi ells sí. Senyors grassos de 70 anys amb la samarreta dels Lakers o dels Bulls. Venen molt. Tot reverteix en el benefici dels clubs perquè els clubs són els propietaris, les franquícies de la lliga.

- El fet que hi hagi un límit salarial fa que hi hagi més equips amb opcions de guanyar l'anell?

És evident. A veure, el límit ara hi ha aquesta perversitat de que pagant Sant Pere canta, no? Però tot i això sobretot hi ha un Draft. El Draft és mira, ostres, ara jo veig el Dončić i el Dončić on va a parar? No va a parar al millor equip de l'NBA, al que ha guanyat el títol, sinó que pot anar a parar al pitjor. Que després hi ha els canvis, etcètera. És anormal que els Lakers no hagin entrat a Play-Offs aquests últims anys; hi tornaran. Els Celtics sempre han estat allà, però clar, la clau és el Draft. Més que el límit salarial. Que ja et dic que el límit salarial, últimament, des del temps de Miami amb LeBron se'l salten a la lleugera tots, cosa que a mi em sembla molt malament. Però bé, és la meva opinió que no té cap importància.

- La penalització que reben quan se'l salten és l'impost de luxe?

Sí, exacte. Tu et passes 1\$ més del teu límit i has de pagar. I pagues bastant, eh. Que després aquests diners és cert que reverteixen en la lliga, és a dir que això fa que la lliga continuï a un nivell molt alt. Si tu anessis, sempre et dic si tu anessis. És impressionant veure les estructures professionals dels clubs. Tu entres al departament de premsa i és brutal. Aquí tu entres al departament de premsa d'un club i hi ha un noi que li diem cap de premsa que s'ho fa tot ell i a sobre li paguen una misèria. Però això el Barça, eh, ja no et dic equips petits o equips de LEB. Allà el cap de premsa dels Lakers, que jo conec des de fa molts anys, que es diu John Black, és també vicepresident del club. Té un sou milionari. I al departament de premsa hi treballen un munt de gent, un munt. Són

estructures professionals molt grans que aquí no existeixen. És a dir, aquí són diferents. Pot treballar molta gent, com en el Barça que hi treballa molta gent, però a vegades la mà dreta no sap el que fa la mà esquerra, aquesta és una altra cosa, però l'estructura no és tant bona com la que tenen allà. I quan et dic bàsquet, et dic futbol americà, beisbol o fins i tot hoquei gel.

- Quins aspectes de l'NBA creus que podrien incorporar les lligues de futbol europees per tal de que existeixi més competitivitat?

És difícil. Perquè no haver-hi límits salarials i no haver-hi situacions de Draft, els clubs importants cada cop són més importants i els clubs menys importants cada cop ho són menys. És a dir, si ja quan jo era petit, el Barça i el Madrid eren els dos equips poderosos, ara ho són molt més. El que genera el Barça és no sé quantes vegades més que el que pot generar l'Espanyol. A partir d'aquí, és normal que no juguin la mateixa lliga, encara que la juguin, és normal. És molt diferent. És la concepció en sí de l'esport. Sí que crec que l'esport europeu podria aprendre moltes coses de l'esport americà. Però això és una altra cosa, tot i que crec que seria important. Per exemple, no és normal que el futbol hagi trigat tant a incorporar el vídeo, és una barbaritat. Feia anys que ho veiem nosaltres això amb l'esport professional americà. Si tu pots regenera una injustícia, per què no fer-ho? Es que és absurd. El fet que això hagi trigat tant de temps pels lobbys de la UEFA i de la FIFA et demostra que l'esport europeu no està en bones mans. Aquest és el problema. Sobretot del futbol veient els personatges. Això a EUA és impossible. El comissionat de l'NBA està molt ben pagat. Deu cobrar uns 10 milions de dòlars l'any. Ningú discuteix aquest preu. I és un tiu que mana. Ell adopta totes les decisions. Quan hi ha un problema disciplinari, l'adopta ell. Això, aquest senyor, 20 partits de sanció. Ningú ho discuteix. Però clar, té una ascendència total. Aquí tots estan tots sota sospita. I després una altra cosa que crec que és una diferència palmària entre l'esport americà i europeu és la violència, no ja física, sinó la verbal, està absolutament erradicada dels camps. Aquí qualsevol persona pot anar i insultar Déu i sa mare i allà jo he vist a un espectador a les finals de l'NBA amb el Phil Jackson, estar allà darrere, estar increpant-lo, jo no sentia insults forts, l'increpava, i el Jackson va cridar un de seguretat i va dir que aquell senyor l'estava increpant i el van fer fora. I els del

costat, que estava jugant fora de casa, no van dir ni una paraula. Aquest senyor probablement ja no ha pogut tornar a un partit. Així s'han de fer les coses. Les mitges tintes, típiques d'Europa, no funcionen.

- Quin paper tenen els jugadors en el sistema de l'NBA que vol ser més equitativa entre les franquícies?

Cap. Són mercaderia. Però és el que ha de ser. Són mercaderia de luxe. Si tu firmes un contracte professional, que a més el pitjor pagat deu cobrar 1,5M\$, tu ja saps que formes part d'un engranatge. Tu firmes amb un equip, i llavors aquest equip diu "no m'acaba de funcionar". "Estic vivint la mar de bé aquí a San Francisco" però et volem traspasar a Minnesota. "Es que a Minnesota fa molt de fred", mira, t'aguantas, i te'n vas cap allà, per això signes. El que passa aquí que, com veiem, hi ha jugadors que signen un contracte i al cap de 2 dies diuen que no estan contents i tothom a córrer a revisar-li...però què és això? Si tu signes un contracte, t'has d'aguantar. Allà són mercaderia a preu de luxe i ben tractada, i allà cobren fins a l'últim cèntim sempre. I quan deixen de ser jugadors, si han fet un determinat nombre d'anys, cobren durant X temps. Allà el que se'n va a sota el pont, que n'hi ha, és ben bé perquè ho ha fet molt malament. Allà signes un contracte i passes a ser un treballador de tot l'engrenatge i t'has d'aguantar. Pots marxar, però llavors has de marxar de l'NBA. Per exemple, ja no hi ha equips de Draft d'expansió, quan hi havia equips nous. Que ara ja fa temps que no n'hi ha. Per exemple, en la seva època, Charlotte i Miami, tots els equips estaven obligats a donar un jugador als equips nous. Clar, ningú volia anar al Draft d'expansió, perquè anaves a un lloc que sabies que el primer any, i el segon, i el tercer any, perdries gairebé tots els partits. Però bé, t'havies d'aguantar. Alguns jugadors van marxar a Europa, però clar, perds molts diners, i tu després no pots tornar dient "no, es que jo ara torno i m'han fitxat els Celtics." "Els Celtics no et poden fitxar perquè tu has d'anar a Charlotte." Mercaderies de luxe. Ara, ja m'agradaria a mi ser mercaderia de luxe d'aquesta mena, estaria encantat de la vida. Bastant millor que treballar de cambrer a Mallorca.

- Però també hi ha el pacte que firmen l'NBA i els jugadors. Aquest pacte té alguna rellevància?

Són pactes econòmics. Ningú no discuteix la vigència del contracte, com es discuteix aquí. Hi havia un jugador del Barça que es deia Rivaldo que era el cara-dura més gran del món. El tio firmava un contracte i al cap de dos dies deia que estava descontent. Hi havia una sèrie de premsa que li feia la gara-gara i tots a córrer a millorar-li el contracte. Per què? Si tu has signat un contracte fa un mes, per què ara vols més diners? I els pactes aquests són sobretot econòmics. Els jugadors volen més diners. I ja cobren molt, eh, jo crec que els jugadors estant en una massa salarial sobre els pressupostos del 60%. Això només es pot aguantar en una estructura tant gran com a l'NBA. Aquí no es podria aguantar.

- En relació amb això dels jugadors, com creus que van impactar els "Bird Rights" quan Larry Bird va firmar el primer contracte d'aquesta mena?

Tot es fa amb una lògica empresarial. Si la lliga ho pot assumir, ho acaba assumint. Ara estem veient uns preus i unes quantitats que diem Com és possible? Larry Bird, Magic, Jordan, Kobe Bryant, que va firmar un contracte per molts anys quan absolutament el jugador ja anava de baixada. Generalment aquests jugadors generen el que fan. Només amb samarretes. Tu vas per aquí, per Catalunya, i ara ja no tant perquè la referència s'ha perdut una mica, però en l'època del Jordan, la quantitat de nois joves que duïen la samarreta del Michael Jordan era bestial. Ningú duïa la samarreta del Navarro, entre altres coses perquè si vas a la botiga del Barça, no la trobes. I aleshores, ells cobraven molt, però generaven molt, molt, molt. Jo crec que si les coses es fan és per alguna cosa i perquè la lliga ho pot assumir. Per exemple, el Messi, li poden pagar el que vulgui i més, perquè el que genera el Messi, a nivell de samarretes venudes i a nivell de fidelització pel club al qual juga des de petit és brutal, és intangible. És inquantificable. El Messi es l'únic jugador que quan aixeca la mà per demanar més diners, jo no tinc problema. Aquest, el que vulgui. I tenim sort que no ha volgut marxar mai, que està bé aquí a Castelldefels, a casa seva, i es troba a gust aquí. I que sigui feliç.

- Quines diferències i similituds veus en la comunicació que fan l'NBA i els clubs europeus o federacions de futbol europees en quant a partits, competicions, lligues...?

És una frase catalana, que no s'hauria de fer, perquè és impròpia, però que jo la utilitzo: és comparar Déu amb un gitano. Allò és professionalitat al màxim; això és campí qui pugui. Aquí et trobes gent que ho fa molt bé, però no és la norma. Allà ells tenen un problema. Són molta gent fent les coses i quan tenen un problema, no saben improvisar. Això és veritat. Jo sé el que he de fer, i generalment segueixo les normes, fins a un cert punt. Quan hi ha una cosa que no m'interessa, intento que no sigui excessivament greu. Ells això els destarota. Per exemple, jo anava a les rodes de premsa, que a mi no m'agraden, i m'esperava al final, i sempre em deien "què fas?" i els deia "esperar-me al final" "per què no preguntes ara?" "perquè no m'agrada", i quan acabava la roda de premsa, a qui fos, l'enganxava i els preguntava el que fos. A ells no els acabava d'agradar perquè no ho entenien, els hi costa. Aquí improvisar en sabem més, però tot és campí qui pugui. Depèn una mica de la personalitat de la gent que et trobis, no de l'estructura de les entitats.

- La manera en com es fa aquesta comunicació, creus que influeix en el sistema econòmic i hi té importància?

Radical. És a dir, fixat que això els americans sempre ho han tingut molt clar, la importància que té la premsa. Ara amb l'aparició de les xarxes socials, tot ha agafat una dimensió diferent. Però fins que les xarxes socials no existien, l'única via de comunicació entre els jugadors i les grans lligues i l'aficionat és la premsa. És el que molta gent d'aquí no té clar. Quan algun dels pocs jugadors que al llarg de la meua carrera, que és molt llarga, no m'ha volgut parlar, jo sempre li he dit "no m'estàs volent parlar a mi, sinó que no estàs volent parlar a la gent que m'escolta a mi, que, per cert, és molta." L'últim va ser l'Heurtel. A un partit d'Eurolliga de la temporada passada, al principi, vaig entrar al vestidor, era l'únic periodista, i vaig a l'Heurtel, li parlo amb francès, o sigui que no té cap problema, i em diu "no, ara no en tinc ganes de parlar." "d'acord." Llavors vaig marxar, vaig enviar tot el que tenia, i vaig anar al noi de premsa i li vaig dir "Diga-li a l'Heurtel, diga-li tu, que no el tornaré a entrevistar més. S'ha acabat." Al següent partit, em

va venir i em va demanar disculpes. Això allà als EUA, si el jugador de torn no parla, li posen una multa que el deixen sec. Hagi guanyat, hagi perdut, t'aguantes. Entra dins el teu sou. Això ells ho tenen molt més clar que nosaltres. Aquí els jugadors estant híper protegits. No és possible que per exemple, en un partit de futbol, el Messi hagi marcat 6 gols i surti a parlar el reserva. És intolerable. Si fóssim un gremi com déu mana, marxariem tots d'una roda de premsa així. Amb tots els respectes pel jugador jove, doncs perdona, però que l'entrevisti la seva iaia. Això als EUA és impensable. Jo estic molt intoxicat perquè fa molt de temps que vaig als EUA, hi anava, ara malauradament ja no hi anem, i clar allà vaig aprendre com s'ha de fer el periodisme i com s'ha de fer la comunicació. I no com el que es fa aquí. El Messi hauria de sortir cada partit perquè cada partit és el millor. És veritat que el noi té un problema de comunicació, però és igual és per sentir-lo, no pel periodista de torn, és per l'aficionat que s'està a casa. Sentir "estoy muy contento, he marcado 5 goles" doncs ja està, només això. Però és el Messi, no el reserva. Jo he vist el Magic Johnson perdre unes finals de l'NBA i atendre la premsa durant 45 minuts després d'haver perdut. Així es fan les coses.

- Creus que el canvi que ha anunciat l'NBA pel 2019 serà positiu per mantenir o millorar el sistema d'equitat i evitar que els equips facin "tanking"?

Jo crec que sí. El problema del "tanking" és molt greu. A mi el que m'agrada de l'NBA és que reacciona. Mira, et donaré un exemple. Hi va haver una època en que les anotacions van començar a baixar molt per les defenses. Cada vegada les defenses són més fortes, cada vegada hi ha més entrenadors, de fet, fixa't que a les banquetes hi ha gairebé més entrenadors que jugadors, malament. Com vaig llegir una vegada en un diari americà, parlant d'hoquei gel curiosament, les defenses fan guanyar campionats però fan perdre aficionats. Aleshores, el David Stern, es va adonar del problema, veient que havia baixat molt l'anotació, que els partits ja no eren el que eren, i va cridar tots els entrenadors. Els hi va dir "nois, aquí ens estem jugant el futur, vosaltres mateixos. O l'any que ve pugem l'anotació 10 punts pel cap baix, o sinó hi haurà represàlies." Collons si van pujar. Ni Phil Jackson ni punyetes, i els àrbitres sent més durs amb les defenses dures

i físiques. Això del “tanking” considero que és un escàndol. Una cosa és que hi hagi 82 partits i que sigui impossible jugar al màxim en cadascun dels partits, tampoc ho pretén la gent. Allà els aficionats van a veure un espectacle, no és com aquí, que si el teu equip no guanya tots els partits, és un drama. Allà no, van a veure un espectacle, i si ve un bon rival i guanya bé, la gent surt contenta. Però el “tanking” és una pressa de pèl. Crec que se n'han adonat i que en això millorarem.

- Hi ha alguna cosa que vulguis afegir que no t'hagi preguntat?

Està bé l'entrevista, però només et donaré una anècdota. En els Jocs Olímpics del 92 de Barcelona, es van fer al Palau Sant Jordi. Es va inaugurar aquest Palau el 1990 amb un campionat de l'Open McDonalds, en que van venir els Knicks de Nova York, hi havia el Barça, i dos altres equips que no recordo. El pavelló es va omplir com un ou, i aleshores era la inauguració. A l'hora de fer la inauguració, un senyor que es deia Pasqual Maragall, que ara té Alzheimer, va ser l'alcalde dels jocs, que en aquest aspecte ho va fer molt bé. Van fer parlaments i primer va parlar en Pasqual Maragall, que va parlar en anglès, un anglès perfecte, i en castellà. Després va parlar en David Stern. Va parlar en anglès, en castellà, i en català. Hauries d'haver vist la cara del Maragall que l'Stern, que s'ho havia preparat, amb un català polit, llegint, però no un Bon dia Catalunya, no, un discursset. La gent dreta aplaudint. Això és l'NBA i això som nosaltres. El David Stern no ho va fer perquè s'hagués enamorat del nostre idioma i del nostre país, no, ho va fer amb visió. Li van dir “escolta, si tu fas això, et posaràs la gent a la butxaca”, i l'altre, que és d'aquí, net d'un poeta, no se li va acudir que havia d'utilitzar el català, que és l'idioma oficial del país. Aquesta és la diferència, per això uns funcionen tant bé, i els altres anem fent. A vegades ho fem de collons, perquè és veritat, i a vegades ho fem molt malament, com en els Jocs del Mediterrani. El pitjor esdeveniment que he vist en la meua vida. Un escàndol. Doncs és això. Tinc gravada la cara del Maragall quan l'altre estava parlant en català. Quina relliscada. Molt bé. Això és tot.

- Moltes gràcies

7.2 Entrevista Arcadi Oliveres

Arcadi Oliveres és un economista i activista destacat per la seva lluita a favor de la justícia social i la pau.

Entrevista realitzada a Sant Cugat del Vallès, el 24 d'agost de 2018.

- Quina és la seva opinió sobre les models de negoci en general i, específicament, dels del futbol i del bàsquet?

Dues coses: jo t'ho agraeixo molt perquè diuen que cada dia sabràs una cosa nova i avui he après la diferència entre aquestes dues lligues que, la veritat és que jo desconeixia i, per tant, el que acabo de saber ara no em permet donar masses opinions. Però el que jo sí que crec que l'esport, sigui del tipus que sigui, a Europa o a Estats Units, està massa vinculat al negoci. Històricament l'esport era una cosa vinculada a aficionats, evidentment alguns diners en feien falta perquè sinó no hi hauria camps de futbol ni instal·lacions, però que s'hagi convertit més en un negoci que no pas en un activitat esportiva a mi em sembla francament lamentable. Per exemple, ara estem a l'estiu, però no hi ha campionats de futbol, ni de bàsquet, però quan les notícies et parlen d'esport, en lloc de dir aquesta persona fa atletisme o aquesta persona fa natació el que diuen és aquest equip ha fitxat a aquest per tants diners, aquell altre ampliarà l'estadi per no sé què, no parlen d'esport, parlen de negoci, i jo crec que en general el model actual, encara que aquesta diferència que tu has assenyalat (el límit salarial) entre Europa i Estats Units em sembla ben interessant però en general tinc la impressió que s'ha desvinculat l'esport d'allò que ha quedat reduït en el que s'anomena esport de base i s'ha convertit en canvi en un gran negoci. En el tennis passa exactament el mateix i per tant diria que el problema és la massa concentració dinerària o econòmica en l'esport. No sé si responc la teva pregunta...

- Com creu que hauria de ser el model de negoci esportiu?

S'hauria de donar bastant el tomb a la truita. Jo compren que l'existència de clubs privats genera de seguida competència, genera immediatament la voluntat de negoci, per exemple ja em diràs tu si lo normal no és jugar un partit de futbol a les 5 de la tarda i en canvi que de vegades s'hagi de jugar a les 10 de la nit perquè la televisió de no sé què paga més el partit, això és una completa aberració, és una completa aberració de l'esport. L'esport ha de ser completament natural la resta que ho portin a una secció que no diguin esport, que en diguin secció negocis, espectacles i diners i, en allà que hi posin el que vulguin però que hi treguin la paraula esport. Això no és esport. Que perquè al Japó o a la Xina puguin mirar aquest partit a les 12 de la nit els jugadors i els espectadors hagin d'anar al camp de futbol, jo que sé, del Barça o de qualsevol lloc a les 11 de la nit no és normal. Per tant, el que faria és desvincular radicalment, ara que a la gent li agrada mirar això llavors que esborrin la paraula esport i que diguin espectacle, igual que el circ és un espectacle, el teatre és un espectacle, doncs que sigui també un espectacle en aquest sentit. Jo, per tant, li canviaria el nom. Amb això que t'estic dient desvirtuo una mica el teu enfoc de l'estudi però és la meva opinió.

- Vostè creu, doncs, que d'esport en queda ben poc, només la pilota i les normes?

En queda molt poc. Fins i tot aquells que en els grans equips més es podrien considerar nets, el que dèiem abans l'esport de base, si t'hi fixes, també els nanos que volen arribar a ser jugadors dels Barça no fan esport, els tenen martiritzats amb horaris terribles, amb unes condicions penoses, no fan esport. Només es desviuen per veure si poden arribar a triomfar, i encara una cosa pitjor. Els tenistes, canalla que tenen 14 o 15 anys que les pares s'han posat al cap que aquell noi o aquella noia siguin un gran tenista i el tenen 10 o 12 hores al dia donant-li a la pilota i martiritzant-lo. Jo, per mi, això és una aberració. Per tant l'esport és allò que podeu fer vosaltres quan sortiu d'escola, entre els companys, o un cap de setmana distreure's, això seria esport de debò. Lo altre fins i tot de vegades per no ser negoci perquè a lo millor aquest pare que ha tingut el nano

esclavitzat 10 anys al final no ha sortit bé i tampoc ha estat un negoci però és mal favor a l'esport.

- Vostè és un clar defensor de la igualtat i en l'esport generalment no existeix, vostè creu que proporcionant igualtat de recursos als diferents equips tots tindrien les mateixes oportunitats de cara a guanyar un títol?

És veritat, si fos la cosa així hi hauria millors oportunitats per tothom, encara que crec que això no seria l'únic. És a dir, per exemple la lliga espanyola tots els equips tinguessin pressupostos com sembla que tenen en el cas americà del bàsquet que tenen uns pressupostos similars això permetria el lluitament de més equips que no pas els que són hores d'ara. Però jo crec que juguen altres elements com per exemple el patrocini esportiu. Potser tindrien el mateix pressupost però trobarien un patrocinador que els donaria més "peles" i el seu pressupost també augmentaria, buscarien la televisió si els subvencionaria determinats espectacles, per tant, d'entrada que hi hagi pressupostos cada club similar és un element bàsic perquè és una vergonya que la lliga espanyola de 18 o 20 equips de primera divisió només 2 i excepcionalment un tercer s'emportin el campionat. Això no és esport ni res, és un negoci. Un primer element seria poder tenir pressupostos similars però també ha d'haver un esport base que funcioni, que hi hagi a cada ciutat a cada poble un seguit de gent que fan esport i que poden jugar en els clubs corresponents, perquè si tens un club amb un pressupost en una ciutat on no n'hi ha ni una sola pista esportiva per entrenar-se o un club en un lloc on hi ha moltes instal·lacions tindràs més opcions de guanyar campionats en un lloc que en un altre. Per tant, que hi hagi pressupostos similars, completament d'acord, ajudaria molt però també tot l'entorn, de com a les escoles es fa esport, de com els ajuntaments generen pistes esportives, de com els horaris a les escoles permeten fer més o menys esport, crec que serien elements que ajudarien molt.

- Es a dir, vostè opina que a més d'uns pressupostos igualats hi ha altres factors de l'entorn que s'haurien de donar per fer més equitatives les competicions?

En aquest cas el pressupost seria una qüestió privada de cada club i en canvi això que et dic jo correspondria a una responsabilitat pública, si la ciutat té prou pistes esportives, si els horaris escolars són convenients o no, i per tant, jo diria que el bon èxit esportiu residiria en una combinació entre aquells clubs que haurien de tenir pressupostos semblants, i per altra banda tot allò que l'Ajuntament, la Generalitat, qui sigui ofereix per facilitar aquest accés a l'esport.

- En relació al cas de l'NBA i seu sistema de finançament més equitatiu i amb un límit salarial per afavorir més l'espectacle i que més equips puguin guanyar, vostè pensa que és un bon sistema?

No ho coneixia fins ara però sembla un sistema una mica més igualitari que el que es fa aquí, on el sistema presenta més grans desigualtats. De totes maneres hi ha una cosa que em feies pensar que és que la lliga americana està dirigida per una societat dels 30 clubs que en formen part. A Espanya, és dirigida teòricament per la Federació Espanyola de Futbol aleshores crec que també en aquest cas, als Estats Units caldria potser alguna intervenció de caràcter públic, és a dir, allà pel que entenc són els clubs els que tenen l'última paraula de com s'organitza la lliga de com funciona el campionat, i jo dic que potser una intervenció pública, que no dic que en el cas espanyol sigui bona sinó més aviat és bastant dolenta, doncs, potser valdria la pena. Per exemple a Milà sí que s'ha fet: els dos grans equips, el Milan i l'Inter de Milan tenen el mateix estadi. Per què dos equips han de fer dues obres mastodòntiques fent dos estadis per a 100.000 persones cadascun d'ells quan un juga una setmana i l'altre juga l'altra setmana. De vegades, s'ha de racionalitzar una mica. Si això ho deixes en mans d'una entitat que són els 30 equips els que tenen la darrera paraula de la lliga potser decisions d'aquesta mena no se'n prenen. Per tant, tu m'has dit es bo aquest sistema, se'ns dubte és més igualitari que el de les lligues europees, ara jo trobo a faltar una petita part d'intervenció pública regulant alguns aspectes.

- Així vostè troba que si està tot privatitzat hi ha alguna mancança...

Li falta l'interès públic perquè és clar els 30 clubs es poden posar molt d'acord però pot haver una 31 ciutat que no hi té accés i què fa, com arriba a intervenir. Què passa si n'hi ha 5 més que volen entrar, ho decidiran aquests 30? Aquests 30 faran que el mercat sigui tancat i aquests cinc no pugin entrar. Si hi ha un federació espanyola, o americana o italiana de futbol pot intervenir i dir escolta heu d'admetre aquests 5 equips que volen entrar. Aquesta voluntat d'intervenció pública crec que hi hauria de ser.

- Vostè creu que tot el negoci europeu entorn el futbol hauria d'intentar aplicar el mateix sistema que s'aplica a l'NBA per afavorir la igualtat entre els diferents clubs?

En moltes coses com les que has comentat crec que sí, perquè la impressió que tinc és que la igualtat que hi ha entre aquests clubs és més gran que no pas la que hi ha a la lliga espanyola, o italiana o la lliga francesa. Però també et dic que una cosa és la igualtat sigui molt gran entre els que ja són dins però els que són fora com hi entren. Per a mi la gran pregunta és que nosaltres estem bé, ens ho passem molt bé, però i aquell que pica a la porta? Si nosaltres decidim potser no el deixem entrar. Per tant, des del punt de vista organitzatiu bé, però la gran pregunta: la porta oberta.

- Com valora la internacionalització o globalització de les principals competicions esportives com l'NBA o les lligues europees?

Tornem una mica al que et deia al començament. Que els esports s'internacionalitzin em sembla cent per cent raonable. Primer perquè el sistema de l'esport ha canviat. Quan jo era petit si el Barça havia d'anar a jugar a Sevilla era un historial perquè havien d'agafar un autocar, trigaven 3 dies per arribar-hi, feien el partit, tornaven, fins i tot un entrenador va dir que els jugadors estaven cansats pel viatge en autobús. Avui pots jugar demà a Roma, i a l'altre París, que l'avió et porta en un moment. Però no només això, perquè els sistemes televisius et permeten que un partit pugi ser visualitzat a Sevilla o a París. Per tan que els avenços de comunicació i els de transport permetin que l'esport

s'internacionalitzi em sembla perfecte i raonable. Estaràs d'acord amb mi que la lliga espanyola ha quedat estreta per això té cada vegada més pes la Champions i competicions d'aquesta mena perquè tancat en un mercat estatal queda massa petit. Ara, una altra cosa és si això és el futur de l'esport. Que avui en dia equips poderosos com el Barça facin un partit a Canadà cada any què vols que et digui, em sembla bé, la televisió ho permet i si l'avió es porta estem al capdavant del carrer. Ara això no és esport és espectacle. L'esport és que a Reus, a les Borges del Camp o a Sant Cugat del Vallès hi hagi uns camps esportius, l'ajuntament es preocupi de l'entrenament de la gent, es preocupi de les instal·lacions, això és esport. Que lo altre es faci, mira si el món ens porta cap a aquí i a la gent li agrada mirar un partit de l'NBA al Canadà, que el mirin, però tornem al que dèiem abans: separem esport i espectacle.

- **Moltes gràcies**

7.3 Entrevista Ignasi Castelló

Ignasi Castelló és el director de comunicació de l'NBA a Espanya.

Entrevista realitzada per correu electrònic el 20 d'agost de 2018.

- El fet que hi hagi un límit salarial, fa que hi hagi més equips que guanyin l'anell? És un sistema que fa que l'NBA sigui més atractiva en la mesura que hi ha més equips que poden guanyar el títol, en comparació amb el futbol europeu en que el nombre de possibles guanyadors és més restringit?

A la NBA existeixen diferents mecanismes de cara a que la competició sigui el més igualada possible. Un d'ells és el límit salarial que ajuda que els equips puguin competir entre ells a nivell de formació de plantilles però n'hi ha d'altres com pot ser el sistema del Draft, on els equips que han tingut un registre més dolent una temporada poden escollir els millor jugadors joves (menors de 24 anys) que arriben a la lliga. Creiem fermament que una competició on els equips puguin competir en les mateixes condicions de cara a guanyar-la és més atractiva pels nostres seguidors. Pel que fa al tema dels guanyadors dir que de les 30 franquícies que hi ha avui a la NBA, 18 d'elles tenen com a mínim un títol de campió de NBA, ja sigui en la seva actual ubicació o passades*

*A la llista no hi serien els Baltimore Bullets (campions al 1948) ja que la franquícia no existeix ni ha canviat de nom/localització

- Hi ha alguna limitació en el nombre de patrocinadors per equip o en els diners que poden obtenir les franquícies a partir de patrocinadors? Creus que els patrocinadors afecten en la recerca de la igualtat entre els equips?

El model de negoci que usa la NBA fa que no tingui un impacte directe. Les franquícies tan sols poden comercialitzar la seva marca en un radi de 75 milles al voltant del seu pavelló i a partir d'aquesta distància és la pròpia NBA qui comercialitza conjuntament els drets i reparteix els ingressos a manera igualitària entre les 30 franquícies. Per posar-te un exemple: els ingressos d'una samarreta

venuda al pavelló de l'equip, van a l'equip, però venuda a Beijing o Barcelona es reparteixen a parts iguals entre tots els equips. A partir de 75 milles tots els ingressos es reparteixen igual de forma que tots els equips disposen de recursos similars. Amb tot dir que, òbviament, hi ha mercats locals (dins del radi esmentat) més gran que d'altres. No és el mateix la quantitat de recursos que pots generar a mercats com NY o LA en comparació a d'altres més petits. Per això les mesures d'igualtat abans esmentades i les penalitzacions als equips quan es sobrepassen aquests límits de despesa, com el "Luxury tax". Pel que fa a la limitació dir-te que les limitacions bàsiques són les que no existeixi un conflicte amb els drets que pugui tenir un patrocinador de NBA de caire global o en territori nord-americà.

- Quins impostos paguen les franquícies de l'NBA? El sistema d'impostos busca la igualtat entre les franquícies i beneficia a les franquícies més petits i/o amb menys recursos?

Els impostos depenen de la legislació federal o estatal de l'Estat on estigui ubicada la franquícia. Desafortunadament no podem aprofundir en aquest tema.

- S'entén que les principals fonts de finançament de l'NBA són: 1. Drets de televisió i 2. Els patrocinis. És així?

Correcte.

- Com es reparteixen els ingressos per drets de televisió i patrocinis entre les franquícies? Quin sistema es fa servir per repartir aquests ingressos?

Explicat a la resposta 2.

- Quins són els accionistes de l'NBA com a patronal?

La NBA és propietat de les 30 franquícies que la componen a parts iguals. No és un sistema d'accionariat o una empresa cotitzada però si ho volguessis dir així: la NBA té 30 accions, una per cada propietari de l'equip que la juga.

- He llegit que fa poc el Tribunal Suprem dels Estats Units ha declarat inconstitucional la llei que prohibia les apostes esportives als Estats Units. L'NBA ja ha anunciat un acord amb MGM Resorts per crear la seva pròpia marca d'apostes esportives. Com impactarà aquest fet a les franquícies? Hi ha perill que l'equitat que busca el sistema es trenqui? Les apostes que ja hi havien relacionades amb l'NBA, quins beneficis generen per les franquícies i la patronal de l'NBA?

Com hem explicat, la NBA reparteix els seus ingressos a parts iguals entre les 30 franquícies que la componen.

- Quines accions està fent l'NBA per internacionalitzar-se? Una major internacionalització se suposa que genera més ingressos a l'NBA, com es beneficien les franquícies i com contribueix aquest increment d'ingressos al manteniment del sistema d'equitat?

La NBA va posar el seu focus en el creixement internacional a partir de l'experiència que van suposar els JJOO de Barcelona '92 i la presència del Dream Team. Actualment hi ha 13 oficines de NBA a tot el món amb programació de la lliga disponible a 215 països i territoris en 50 llengües. Actualment més del 60% dels visitants als productes digitals de NBA (web, app, League Pass...) són de fora de Nord Amèrica i disposem de 21 webs internacionals de NBA. Com s'extreu de la resposta 2, els ingressos internacionals de NBA es reparteixen a parts iguals entre tots els equips.

- Quin paper juga l'associació de jugadors en el manteniment d'un sistema econòmic que intenta busca la màxima equitat possible? Creu que l'entrada de l'NBA en un sistema propi d'apostes farà que les demandes dels jugadors s'incrementin?

Els jugadors, a través de la NBPA, són part imprescindible del negoci de la NBA. Segons el conveni col·lectiu actual (fins la temporada 2023-24) el 50% dels ingressos que té NBA s'han de destinar a sous de jugadors. A la pràctica això vol dir que quan més ingressos tingui l'NBA més diners disponibles hi haurà per sous dels jugadors.

7.4 Entrevista Jordi De Mas

Jordi De Mas, més conegut les xarxes socials i especialment a Youtube com a Demas6basket, és un aficionat de l'NBA que pràcticament cada dia penja un vídeo informant sobre l'actualitat d'aquesta competició al seu canal i col·labora en programes de ràdio i televisió, com el "Club de la mitjanit" a TV3 i Catalunya Ràdio.

Entrevista realitzada per correu electrònic el 7 de juliol de 2018.

- El fet que hi hagi un límit salarial, fa que hi hagi més equips que guanyin l'anell? És un sistema que fa que l'NBA sigui més atractiva en la mesura que hi ha més equips que poden guanyar el títol, en comparació amb el futbol en que el nombre de possibles guanyadors és més restringit?

Sí, el límit salarial influeix molt positivament en que hi hagi més competitivitat a la lliga, que hi hagi més equips amb més opcions de guanyar l'anell, independentment de la ciutat on estiguin, del seu mercat, de si són bons, de si són dolents, de si són un equip històricament perdedor...En el futbol, el pressupost del Barça no es pot comparar amb el de l'Espanyol, hi ha un desequilibri molt gran. En canvi, en l'NBA, qualsevol equip sempre pot tenir l'espai necessari per firmar un gran agent lliure, com per exemple els Memphis Grizzlies podrien fitxar a LeBron James, els Brooklyn Nets també podrien. Gràcies a aquest sistema, a aquesta gestió econòmica, els permet fitxar qualsevol agent lliure, sempre i quan tinguin espai necessari aquell any. Tot i que jo no et diria que gràcies al límit salarial pots guanyar l'anell 100% segur, sí que és un factor que en aquesta balança té molt de pes. Això sí, hi ha equips, per exemple Golden State Warriors o Brooklyn Nets, que sí que estan disposats a pagar aquest impost de luxe. Si et passes el límit salarial, has de pagar un impost de luxe. Hi ha equips disposats a gastar-se molts diners, a pagar grans multes, perquè pensen que han d'assumir aquest risc perquè el retorn serà més gran, com pot ser guanyar l'anell, vendre més entrades...Això depèn de la direcció i estratègia de cada equip.

- Tenint en compte el límit salarial, poden reunir-se moltes súper estrelles en un mateix equip rebaixant-se el salari per poder jugar junts? Per exemple, podrien ajuntar-se en un equip Curry, Harden, LeBron, Kevin Durant i Demarcus Cousins, i d'aquesta manera, que ja no existís competència a la lliga perquè aquest equip, en teoria, faria un 82-0 cada any?

Una de les moltes funcions que té el límit salarial és intentar que tantes súper estrelles es reuneixin en un mateix equip, perquè d'aquesta manera no hi hauria tanta competitivitat, tanta emoció. El que es busca és que cada equip, com a mínim, tingui una gran súper estrella. Si vols pagar la multa i estàs disposat a perdre molts diners, doncs endavant, fitxa a tothom qui tu vulguis, però els equips veuen que s'han de pagar molts milions en impost de luxe i no els surt a compte. Tot i això, si mirem en el passat, per exemple Miami Heat, quan es van reunir LeBron James, Dwayne Wade i Chris Bosh, cada un d'ells van acceptar rebaixar-se el salari per quadrar els comptes i, d'aquesta manera, jugar junts. Ja ho hem vist ara fa poques setmanes amb Demarcus Cousins. Un equip on ja tens a Stephen Curry, Klay Thompson, Kevin Durant i Draymond Green, doncs Demarcus Cousins, un jugador que podria buscar perfectament el contracte màxim, tot i que ara no perquè ha estat lesionat, va firmar amb els Warriors per únicament 5,3M\$. Un jugador de contracte màxim. Com que s'ha lesionat, ha anat als Warriors, tot i que els New Orleans Pelicans li van fer una oferta de 40M\$ per dues temporades. A l'NBA hi ha casos i casos, normalment no veuràs un equip amb cinc futurs Hall of Fame, però els Warriors ho tenen. Sempre hi ha aquestes excepcions que ens trenquen a tots una mica els esquemes.

- Creus que el sistema d'elecció del Draft realment afavoreix que hi hagi un major equilibri? Creus que hauria d'haver-hi algun canvi en el Draft?

Sí, sense dubte. El Draft de l'NBA és una de les grans meravelles d'aquesta competició i és una de les grans eines per fer d'aquesta lliga la millor del món. Un sistema que permet que els pitjors equips de la temporada regular, aquells equips que han quedat pitjor, que han aconseguit menys victòries, tinguin la opció de poder seleccionar els millors jugadors universitaris per reforçar-se és una idea realment espectacular i realment màgica. D'aquesta manera,

t'assegures que sempre hi hagi competitivitat i que un equip, gràcies al Draft, es pugui assegurar a futures estrelles durant uns quants anys tot i la seva localització una mica abandonada, ja que no es pot comparar el mercat de Los Angeles amb el mercat de Detroit, econòmicament no és el mateix, no tenen el mateix mercat, no tenen el mateix atractiu, i gràcies al Draft es poden assegurar a futures estrelles durant uns quants anys. Sí, el Draft de l'NBA és un sistema que realment afavoreix que hi hagi un major equilibri, sense cap dubte.

- He llegit que si un equip queda per sota del mínim salarial, els diners que li falten per assolir aquest mínim els reparteixen entre els jugadors de la plantilla, per tal de complir amb el mínim establert. Em pots confirmar si és així? Se'ls fa pagar alguna multa o se'ls aplica algun tipus de càrrega per no arribar al mínim establert? Aquesta mesura quin objectiu té?

Sí, si no recordo malament, quan un equip es queda per sota del límit salarial, l'NBA els imposa una multa. Què fan els equips en la gran majoria de casos per evitar aquesta multa? Fitxes a un altre agent lliure del mercat que encara estigui disponible i que encaixi en els sistemes del teu equip o sinó renoves a un jugador que ja tinguis en plantilla actualment inflant-li una mica el contracte i ja està.

7.5 Entrevista Bernat Soler

Bernat Soler és el Cap de Departament d'Esports de TV3 i fa les retransmissions dels partits de futbol de TV3.

Entrevista realitzada per correu electrònic el 10 de juliol de 2018.

- Hi ha algun límit en el preu que un club pot pagar per un jugador de futbol o aquest és un mercat absolutament lliure amb tendència a l'infinit?

Legalment no hi ha cap límit de quantitat, excepte en els països on existeix la clàusula de rescissió, com és el cas d'Espanya, on pel preu fixat, un jugador pot marxar. D'altra banda la UEFA també va posar en marxa la norma del Fair Play financer, segons la qual un club no pot gastar en fitxatges quantitats que puguin superar els seus ingressos habituals. Tot i així, està clar que a l'hora de la veritat els clubs es gasten el que volen.

- Creus que el futbol està contínuament sobre una bombolla especulativa o una inflació en els preus dels jugadors de futbol que no té límit?

Ara mateix vivim un moment de bombolla però estic convençut que tard o d'hora s'estabilitzarà i els preus pararan de créixer, ja que els clubs no tindran diners il·limitats.

- L'NBA té una sèrie de normes per controlar els sous dels jugadors i el pressupost que poden destinar els equips de la competició en pagar salaris als seus jugadors, fixant un mínim i un màxim. Creus que seria interessant aplicar una norma similar en el futbol? D'altra banda, creus que aquesta norma podria afavorir que hi haguessin més clubs amb possibilitats de guanyar els títols de lliga, a diferència del que passa ara, que en les grans lligues europees es disputen els campionats any rere any dos o tres equips?

Crec que seria molt interessant d'aplicar en el futbol el límit salarial de la NBA. Segur que igualaria el potencial dels equips i això voldria dir que les competicions serien més disputades i igualades, cosa que faria més espectacular la

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

competició. No tinc clar, però, que els grans clubs de futbol (Barça, Madrid, etc.)
estarien d'acord perquè això els podria fer perdre la seva jerarquia.

7.6 Entrevista Daniel Codina

Daniel Codina és un advocat que treballa com a Senior Partnerships Manager al Girona FC.

Entrevista realitzada per correu electrònic el 15 de novembre de 2018.

- Primer de tot, voldria saber quin càrrec ocupa en concret al Girona FC per citar-ho en el treball.

Senior Partnerships Manager al Girona FC

- Com funciona exactament el límit salarial que s'aplica a la Liga?

Enllaç on pots consultar el que preguntes: <https://www.laliga.es/lfp/limite-coste-plantilla-deportiva>

- És un sistema que més aviat busca evitar que els clubs s'endeutin i per sanejar els comptes en lloc de buscar una major competitivitat?

L'objectiu principal del límit salarial que s'aplica actualment a les competicions organitzades per La Liga és el de **reduir el deute dels Clubs** que formen part de la competició.

Aquí tens un [article](#) que tracta el tema dels límits salarials valorant-ne pros i contres des d'un punt de vista merament teòric i no necessàriament aplicable a La Liga (de fet, ho aplica a la MLB). Penso que està bé perquè a vegades convé sortir del que coneixem a fi d'entendre el concepte sense voler immediatament aplicar-ho al cas que ens ocupa.

- En les altres lligues europees, saps si hi ha algun tipus de mesura econòmica pensada específicament per millorar la competitivitat d'aquestes competicions?

Existeix el Financial Fair Play. T'adjunto aquests enllaços que et poden ajudar.

- [Link](#) que en resumeix el funcionament i resultats

- [Link](#) explicatiu i preguntes freqüents en relació al FFP
- [Link](#) a la regulació complerta

- Com funciona la Liga des d'un punt de vista econòmic? Com es financen els clubs, com es reparteixen els drets de televisió...

Aquests enllaços et poden ser d'interès:

- [Link](#) a la regulació del repartiment de drets audiovisuals
- [Link](#) explicatiu d'interès
- [Link](#) exemple dels resultats de la 16/17

- Relacionat amb la pregunta anterior, quin pes tenen les apostes esportives en els ingressos dels clubs?

La indústria de les cases d'apostes esportives (a dia d'avui pràcticament totes són online) tenen un pes considerable en el compte 6 (ingressos) dels llibres de comptabilitat dels Clubs de primera divisió en concepte principal i únicament de patrocini. Si bé hi ha actualment un grup potent al Senat que, amb el suport d'Hisenda, està disposat a restringir-ne dràsticament la capacitat de publicitar-se en les plataformes d'actius i suports de comunicació que ofereixen els Clubs i la pròpia competició ([link](#)), [a dia d'avui les cases d'apostes esportives online estan habilitades per a fer-ne ús](#) mitjançant contractes de patrocini.

Actualment la majoria de Clubs de La Liga Santander han arribat a acords amb cases d'apostes online, si bé els ingressos són força diversos i depenen principalment del tipus d'actius que hagin adquirit de cada Club, l'entitat dels mateixos (els preus dels actius del FC Barcelona sempre seran més alts que els de la SD Huesca). Jo calculo que actualment oscil·larien entre els €150k i els €2m (Font: Nielsen Sponsorglobe 2018)

- Quines mesures econòmiques i/o esportives creu que es podrien introduir a la Liga per millorar la seva competitivitat i afavorir que més clubs tinguin opcions reals de guanyar-la cada any?

M'agrada bastant aquest [article](#) per a resumir possibles mesures a fi de millorar la competitivitat de La Liga amb la Bundesliga com a exemple a seguir (almenys des d'un punt de vista teòric, doncs per exemple a Alemanya hi ha un problema greu de re-venda o black market d'entrades).

7.7 Guanyadors de cada competició per anys i palmarès

7.7.1 Guanyadors NBA

Guanyadors per any de l'any 1947 a l'any 2018:

Any	Campió	Subcampió	Resultat
1947	Philadelphia Warriors	Chicago Stags	4-1
1948	Baltimore Bullets	Philadelphia Warriors	4-2
1949	Minneapolis Lakers	Washington Capitols	4-2
1950	Minneapolis Lakers	Syracuse Nationals	4-2
1951	Rochester Royals	New York Knicks	4-3
1952	Minneapolis Lakers	New York Knicks	4-3
1953	Minneapolis Lakers	New York Knicks	4-1
1954	Minneapolis Lakers	Syracuse Nationals	4-3
1955	Syracuse Nationals	Fort Wayne Pistons	4-3
1956	Philadelphia Warriors	Fort Wayne Pistons	4-1
1957	Boston Celtics	Sant Louis Hawks	4-3
1958	Sant Louis Hawks	Boston Celtics	4-2
1959	Boston Celtics	Minneapolis Lakers	4-0
1960	Boston Celtics	Sant Louis Hawks	4-3
1961	Boston Celtics	Sant Louis Hawks	4-1
1962	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-3
1963	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-2
1964	Boston Celtics	San Francisco Warriors	4-1

1965	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-1
1966	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-3
1967	Philadelphia 76ers	San Francisco Warriors	4-2
1968	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-2
1969	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-3
1970	New York Knicks	Los Angeles Lakers	4-3
1971	Milwaukee Bucks	Baltimore Bullets	4-0
1972	Los Angeles Lakers	New York Knicks	4-1
1973	New York Knicks	Los Angeles Lakers	4-1
1974	Boston Celtics	Milwaukee Bucks	4-3
1975	Golden State Warriors	Washington Bullets	4-0
1976	Boston Celtics	Phoenix Suns	4-2
1977	Portland Trail Blazers	Philadelphia 76ers	4-2
1978	Washington Bullets	Seattle SuperSonics	4-3
1979	Seattle SuperSonics	Washington Bullets	4-1
1980	Los Angeles Lakers	Philadelphia 76ers	4-2
1981	Boston Celtics	Houston Rockets	4-2
1982	Los Angeles Lakers	Philadelphia 76ers	4-2
1983	Philadelphia 76ers	Los Angeles Lakers	4-0
1984	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-3
1985	Los Angeles Lakers	Boston Celtics	4-2
1986	Boston Celtics	Houston Rockets	4-2
1987	Los Angeles Lakers	Boston Celtics	4-2
1988	Los Angeles Lakers	Detroit Pistons	4-3

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

1989	Detroit Pistons	Los Angeles Lakers	4-0
1990	Detroit Pistons	Portland Trail Blazers	4-1
1991	Chicago Bulls	Los Angeles Lakers	4-1
1992	Chicago Bulls	Portland Trail Blazers	4-2
1993	Chicago Bulls	Phoenix Suns	4-2
1994	Houston Rockets	New York Knicks	4-3
1995	Houston Rockets	Orlando Magic	4-0
1996	Chicago Bulls	Seattle SuperSonics	4-2
1997	Chicago Bulls	Utah Jazz	4-2
1998	Chicago Bulls	Utah Jazz	4-2
1999	San Antonio Spurs	New York Knicks	4-1
2000	Los Angeles Lakers	Indiana Pacers	4-2
2001	Los Angeles Lakers	Philadelphia 76ers	4-1
2002	Los Angeles Lakers	New Jersey Nets	4-0
2003	San Antonio Spurs	New Jersey Nets	4-2
2004	Detroit Pistons	Los Angeles Lakers	4-1
2005	San Antonio Spurs	Detroit Pistons	4-3
2006	Miami Heat	Dallas Mavericks	4-2
2007	San Antonio Spurs	Cleveland Cavaliers	4-0
2008	Boston Celtics	Los Angeles Lakers	4-2
2009	Los Angeles Lakers	Orlando Magic	4-1
2010	Los Angeles Lakers	Boston Celtics	4-3
2011	Dallas Mavericks	Miami Heat	4-2
2012	Miami Heat	Oklahoma City Thunder	4-1

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

2013	Miami Heat	San Antonio Spurs	4-3
2014	San Antonio Spurs	Miami Heat	4-1
2015	Golden State Warriors	Cleveland Cavaliers	4-2
2016	Cleveland Cavaliers	Golden State Warriors	4-3
2017	Golden State Warriors	Cleveland Cavaliers	4-1
2018	Golden State Warriors	Cleveland Cavaliers	4-0

Taula 9: Campions NBA per anys. Font: www.nba.com

Palmarès ordenat per més campionats guanyats:

Equips	Finals jugades	Guanyades	Perdudes
Boston Celtics	21	17	4
Minneapolis/Los Angeles Lakers	31	16	15
Philadelphia/San Francisco/Golden State Warriors	10	6	4
Chicago Bulls	6	6	0
San Antonio Spurs	6	5	1
Syracuse Nationals/Philadelphia 76ers	9	3	6
Fort Wayne/Detroit Pistons	7	3	4
Miami Heat	5	3	2
New York Knicks	8	2	6
Houston Rockets	4	2	2

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

Cleveland Cavaliers	5	1	4
Baltimore/Washington Bullets/Washington Wizards	5	2	3
Sant Louis/Atlanta Hawks	4	1	3
Seattle SuperSonics/Oklahom a City Thunder	4	1	3
Portland Trail Blazers	3	1	2
Milwaukee Bucks	2	1	1
Dallas Mavericks	2	1	1
Rochester Royals/Cincinnati Royals/Kansas City/Sacramento Kings	1	1	0
Phoenix Suns	2	0	2
New Orleans/Utah Jazz	2	0	2
New Jersey/Brooklyn Nets	2	0	2
Orlando Magic	2	0	2
Indiana Pacers	1	0	1
Buffalo Braves/San Diego Clippers/Los Angeles Clippers	-	-	-

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

Charlotte Hornets/Bobcats	-	-	-
Denver Nuggets	-	-	-
Minnesota Timberwolves	-	-	-
Toronto Raptors	-	-	-
Vancouver/Memphis Grizzlies	-	-	-
New Orleans Pelicans	-	-	-

Taula 10: Palmarès NBA. Font: www.nba.com

7.7.2 Guanyadors grans lligues de futbol europees

- La Liga:

Guanyadors per any de la temporada 1928-1929 a la temporada 2017-2018:

Temporada	Campió	Subcampió
1928-1929	Barcelona	Athletic
1929-1930	Athletic	Barcelona
1930-1931	Athletic	Racing
1931-1932	Real Madrid	Athletic
1932-1933	Real Madrid	Athletic
1933-1934	Athletic	Real Madrid
1934-1935	Betis	Real Madrid
1935-1936	Athletic	Real Madrid
1939-1940	Atlético de Madrid	Sevilla
1940-1941	Atlético de Madrid	Athletic
1941-1942	Valencia	Real Madrid
1942-1943	Athletic	Sevilla
1943-1944	Valencia	Atlético de Madrid
1944-1945	Barcelona	Real Madrid
1945-1946	Sevilla	Barcelona
1946-1947	Valencia	Athletic
1947-1948	Barcelona	Valencia
1948-1949	Barcelona	Valencia
1949-1950	Atlético de Madrid	Deportivo
1950-1951	Atlético de Madrid	Sevilla
1951-1952	Barcelona	Athletic
1952-1953	Barcelona	Valencia
1953-1954	Real Madrid	Barcelona
1954-1955	Real Madrid	Barcelona
1955-1956	Athletic	Barcelona
1956-1957	Real Madrid	Sevilla

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

1957-1958	Real Madrid	Atlético de Madrid
1958-1959	Barcelona	Real Madrid
1959-1960	Barcelona	Real Madrid
1960-1961	Real Madrid	Atlético de Madrid
1961-1962	Real Madrid	Barcelona
1962-1963	Real Madrid	Atlético de Madrid
1963-1964	Real Madrid	Barcelona
1964-1965	Real Madrid	Atlético de Madrid
1965-1966	Atlético de Madrid	Real Madrid
1966-1967	Real Madrid	Barcelona
1967-1968	Real Madrid	Barcelona
1968-1969	Real Madrid	Las Palmas
1969-1970	Atlético de Madrid	Athletic
1970-1971	Valencia	Barcelona
1971-1972	Real Madrid	Valencia
1972-1973	Atlético de Madrid	Barcelona
1973-1974	Barcelona	Atlético de Madrid
1974-1975	Real Madrid	Zaragoza
1975-1976	Real Madrid	Barcelona
1976-1977	Atlético de Madrid	Barcelona
1977-1978	Real Madrid	Barcelona
1978-1979	Real Madrid	Sporting
1979-1980	Real Madrid	Real Sociedad
1980-1981	Real Sociedad	Real Madrid
1981-1982	Real Sociedad	Barcelona
1982-1983	Athletic	Real Madrid
1983-1984	Athletic	Real Madrid
1984-1985	Barcelona	Atlético de Madrid
1985-1986	Real Madrid	Barcelona
1986-1987	Real Madrid	Barcelona
1987-1988	Real Madrid	Real Sociedad
1988-1989	Real Madrid	Barcelona

1989-1990	Real Madrid	Valencia
1990-1991	Barcelona	Atlético de Madrid
1991-1992	Barcelona	Real Madrid
1992-1993	Barcelona	Real Madrid
1993-1994	Barcelona	Deportivo
1994-1995	Real Madrid	Deportivo
1995-1996	Atlético de Madrid	Valencia
1996-1997	Real Madrid	Barcelona
1997-1998	Barcelona	Athletic
1998-1999	Barcelona	Real Madrid
1999-2000	Deportivo	Barcelona
2000-2001	Real Madrid	Deportivo
2001-2002	Valencia	Deportivo
2002-2003	Real Madrid	Real Sociedad
2003-2004	Valencia	Barcelona
2004-2005	Barcelona	Real Madrid
2005-2006	Barcelona	Real Madrid
2006-2007	Real Madrid	Barcelona
2007-2008	Real Madrid	Villarreal
2008-2009	Barcelona	Real Madrid
2009-2010	Barcelona	Real Madrid
2010-2011	Barcelona	Real Madrid
2011-2012	Real Madrid	Barcelona
2012-2013	Barcelona	Real Madrid
2013-2014	Atlético de Madrid	Barcelona
2014-2015	Barcelona	Real Madrid
2015-2016	Barcelona	Real Madrid
2016-2017	Real Madrid	Barcelona
2017-2018	Barcelona	Atlético de Madrid

Taula 11: Campions per anys de La Liga. Font: Mundo Deportivo

Palmarès ordenat per més campionats guanyats:

Equip	Títols
Real Madrid	33
Barcelona	25
Atlético de Madrid	10
Athletic	8
Valencia	6
Real Sociedad	2
Betis	1
Sevilla	1
Deportivo	1

Taula 12: Palmarès de La Liga. Font: Mundo Deportivo

- Premier League:

Guanyadors per any de la temporada 1889-90 a la temporada 2017-18:

Temporada	Campió	Subcampió
Football League (1888-1992)		
1889-90	Preston North End	Everton
1890-91	Everton	Preston North End
1891-92	Sunderland	Preston North End
1892-93	Sunderland	Preston North End
1893-94	Aston Villa	Sunderland
1894-95	Sunderland	Everton
1895-96	Aston Villa	Derby County
1896-97	Aston Villa	Sheffield United
1897-98	Sheffield United	Sunderland
1898-89	Preston North End	Aston Villa
1898-99	Aston Villa	Liverpool
1899-90	Aston Villa	Sheffield United
1900-01	Liverpool	Sunderland
1901-02	Sunderland	Everton
1902-03	The Wednesday	Aston Villa
1903-04	The Wednesday	Manchester City
1904-05	Newcastle United	Everton
1905-06	Liverpool	Preston North End
1906-07	Newcastle United	Bristol City
1907-08	Manchester United	Aston Villa
1908-09	Newcastle United	Everton
1909-10	Aston Villa	Liverpool
1910-11	Manchester United	Aston Villa
1911-12	Blackburn Rovers	Everton
1912-13	Sunderland	Aston Villa
1913-14	Blackburn Rovers	Aston Villa
1914-15	Everton	Oldham Athletic

1916-1919	Lliga suspesa degut a la Primera Guerra Mundial	
1919-20	West Bromwich Albion	Burnley
1920-21	Burnley	Manchester City
1921-22	Liverpool	Tottenham Hotspur
1922-23	Liverpool	Sunderland
1923-24	Huddersfield Town	Cardiff City
1924-25	Huddersfield Town	West Bromwich Albion
1925-26	Huddersfield Town	Arsenal
1926-27	Newcastle United	Huddersfield Town
1927-28	Everton	Huddersfield Town
1928-29	Sheffield Wednesday	Leicester City
1929-30	Sheffield Wednesday	Derby County
1930-31	Arsenal	Aston Villa
1931-32	Everton	Arsenal
1932-33	Arsenal	Aston Villa
1933-34	Arsenal	Huddersfield Town
1934-35	Arsenal	Sunderland
1935-36	Sunderland	Derby County
1936-37	Manchester City	Charlton Athletic
1937-38	Arsenal	Wolverhampton Wanderers
1938-39	Everton	Wolverhampton Wanderers
1939-1946	Lliga suspesa degut a la Segona Guerra Mundial	
1946-47	Liverpool	Manchester United
1947-48	Arsenal	Manchester United
1948-49	Portsmouth	Manchester United
1949-50	Portsmouth	Wolverhampton Wanderers
1950-51	Tottenham Hotspur	Manchester United
1951-52	Manchester United	Tottenham Hotspur
1952-53	Arsenal	Preston North End
1953-54	Wolverhampton Wand	West Bromwich Albion
1954-55	Chelsea	Wolverhampton Wanderers
1955-56	Manchester United	Blackpool

1956-57	Manchester United	Tottenham Hotspur
1957-58	Wolverhampton Wand	Preston North End
1958-59	Wolverhampton Wand	Manchester United
1959-60	Burnley	Wolverhampton Wanderers
1960-61	Tottenham Hotspur	Sheffield Wednesday
1961-62	Ipswich Town	Burnley
1962-63	Everton	Tottenham Hotspur
1963-64	Liverpool	Manchester United
1964-65	Manchester United	Leeds United
1965-66	Liverpool	Leeds United
1966-67	Manchester United	Nottingham Forest
1967-68	Manchester City	Manchester United
1968-69	Leeds United	Liverpool
1969-70	Everton	Leeds United
1970-71	Arsenal	Leeds United
1971-72	Derby County	Leeds United
1972-73	Liverpool	Arsenal
1973-74	Leeds United	Liverpool
1974-75	Derby County	Liverpool
1975-76	Liverpool	Queens Park Rangers
1976-77	Liverpool	Manchester City
1977-78	Nottingham Forest	Liverpool
1978-79	Liverpool	Nottingham Forest
1979-80	Liverpool	Manchester United
1980-81	Aston Villa	Ipswich Town
1981-82	Liverpool	Ipswich Town
1982-83	Liverpool	Watford
1983-84	Liverpool	Southampton
1984-85	Everton	Liverpool
1985-86	Liverpool	Everton
1986-87	Everton	Liverpool
1987-88	Liverpool	Manchester United

1988-89	Arsenal	Liverpool
1989-90	Liverpool	Aston Villa
1990-91	Arsenal	Liverpool
1991-92	Leeds United	Manchester United
Premier League (des de 1992)		
1992-93	Manchester United	Aston Villa
1993-94	Manchester United	Blackburn Rovers
1994-95	Blackburn Rovers	Manchester United
1995-96	Manchester United	Newcastle United
1996-97	Manchester United	Newcastle United
1997-98	Arsenal	Manchester United
1998-99	Manchester United	Arsenal
1999-00	Manchester United	Arsenal
2000-01	Manchester United	Arsenal
2001-02	Arsenal	Liverpool
2002-03	Manchester United	Arsenal
2003-04	Arsenal	Chelsea
2004-05	Chelsea	Arsenal
2005-06	Chelsea	Manchester United
2006-07	Manchester United	Chelsea
2007-08	Manchester United	Chelsea
2008-09	Manchester United	Liverpool
2009-10	Chelsea	Manchester United
2010-11	Manchester United	Chelsea
2011-12	Manchester City	Manchester United
2012-13	Manchester United	Manchester City
2013-14	Manchester City	Liverpool
2014-15	Chelsea	Manchester City
2015-16	Leicester City	Arsenal
2016-17	Chelsea	Tottenham Hotspur
2017-18	Manchester City	Manchester United

Taula 13: Campions per anys de la Premier League. Font: Mundo Deportivo

Palmarès ordenat per més campionats guanyats (*):

Equip	Títols Totals	Títols Football League	Títols Premier League
Manchester United	20	7	13
Liverpool	18	18	0
Arsenal	13	10	3
Everton	9	9	0
Aston Villa	7	7	0
Sunderland	6	6	0
Chelsea	6	1	5
Manchester City	5	2	3
Newcastle	4	4	0
Sheffield Wednesday	4	4	0
Wolverhampton Wanderers	3	3	0
Leeds United	3	3	0
Huddersfield Town	3	3	0
Blackburn Rovers	3	2	1
Preston North End	2	2	0
Tottenham Hotspur	2	2	0
Burnley	2	2	0
Derby County	2	2	0
Portsmouth	2	2	0
Sheffield United	1	1	0
West Bromwich	1	1	0
Ipswich Town	1	1	0
Nottingham Forest	1	1	0
Leicester City	1	0	1

Taula 14: Palmarès de la Premier League. Font: Mundo Deportivo

(*): el palmarès i campions per any de la Football League (1888-1992) no ho faré servir per l'estudi del meu treball perquè em baso principalment en la Premier League i, per tant, en el període d'aquesta competició, de 1992 fins avui en dia. Afegeixo aquesta informació per a consultar-la per interès.

- Bundesliga:

Guanyadors per any de la temporada 1963-64 a la temporada 2017-18:

Temporada	Campió	Subcampió
1963-64	FC Colonia	Meidericher SV
1964-65	Werder Bremen	FC Colonia
1965-66	TSV 1860 Múnic	Borussia Dortmund
1966-67	Eintracht Braunschweig	TSV 1860 Múnic
1967-68	FC Núremberg	Werder Bremen
1968-69	Bayern Múnic	Alemannia Aachen
1969-70	Borussia Mönchengladbach	Bayern Múnic
1970-71	Borussia Mönchengladbach	Bayern Múnic
1971-72	Bayern Múnic	FC Schalke 04
1972-73	Bayern Múnic	FC Colonia
1973-74	Bayern Múnic	Borussia Mönchengladbach
1974-75	Borussia Mönchengladbach	Hertha Berlín
1975-76	Borussia Mönchengladbach	Hamburg SV
1976-77	Borussia Mönchengladbach	FC Schalke 04
1977-78	FC Colonia	Borussia Mönchengladbach
1978-79	Hamburg SV	VfB Stuttgart
1979-80	Bayern Múnic	Hamburg SV
1980-81	Bayern Múnic	Hamburg SV
1981-82	Hamburg SV	FC Colonia
1982-83	Hamburg SV	Werder Bremen
1983-84	VfB Stuttgart	Hamburg SV
1984-85	Bayern Múnic	Werder Bremen
1985-86	Bayern Múnic	Werder Bremen
1986-87	Bayern Múnic	Hamburg SV
1987-88	Werder Bremen	Bayern Múnic
1988-89	Bayern Múnic	FC Colonia
1989-90	Bayern Múnic	FC Colonia

Bundesliga després de la reunificació alemanya

1990-91	FC Kaiserslautern	Bayern Múnich
1991-92	VfB Stuttgart	Borussia Dortmund
1992-93	Werder Bremen	Bayern Múnich
1993-94	Bayern Múnich	FC Kaiserslautern
1994-95	Borussia Dortmund	Werder Bremen
1995-96	Borussia Dortmund	Bayern Múnich
1996-97	Bayern Múnich	Bayer 04 Leverkusen
1997-98	FC Kaiserslautern	Bayern Múnich
1998-99	Bayern Múnich	Bayer 04 Leverkusen
1999-00	Bayern Múnich	Bayer 04 Leverkusen
2000-01	Bayern Múnich	FC Schalke 04
2001-02	Borussia Dortmund	Bayer 04 Leverkusen
2002-03	Bayern Múnich	VfB Stuttgart
2003-04	Werder Bremen	Bayern Múnich
2004-05	Bayern Múnich	FC Schalke 04
2005-06	Bayern Múnich	Werder Bremen
2006-07	VfB Stuttgart	FC Schalke 04
2007-08	Bayern Múnich	Werder Bremen
2008-09	VfL Wolfsburg	Bayern Múnich
2009-10	Bayern Múnich	FC Schalke 04
2010-11	Borussia Dortmund	Bayer 04 Leverkusen
2011-12	Borussia Dortmund	Bayern Múnich
2012-13	Bayern Múnich	Borussia Dortmund
2013-14	Bayern Múnich	Borussia Dortmund
2014-15	Bayern Múnich	VfL Wolfsburg
2015-16	Bayern Múnich	Borussia Dortmund
2016-17	Bayern Múnich	RB Leipzig
2017-18	Bayern Múnich	FC Schalke 04

Taula 15: Campions per anys de la Bundesliga. Font: Mundo Deportivo

Palmarès ordenat per més campionats guanyats:

Equip	Títols
Bayern Munich	27
Borussia Dortmund	5
Borussia Mönchengladbach	5
Werder Bremen	4
Hamburg SV	3
VfB Stuttgart	3
Colonia	2
FC Kaiserslautern	2
VfL Wolfsburg	1
Eintracht Braunschweig	1
FC Nuremberg	1
TSV 1860 Munich	1

Taula 16: Palmarès de la Bundesliga. Font: Mundo Deportivo

- Serie A:

Guanyadors per any de la temporada 1929-30 a la temporada 2017-18:

Temporada	Campió	Subcampionat
Serie A		
1929-30	Ambrosiana Inter	Génova
1930-31	Juventus	Roma
1931-32	Juventus	Bologna
1932-33	Juventus	Ambrosiana Inter
1933-34	Juventus	Ambrosiana Inter
1934-35	Juventus	Ambrosiana Inter
1935-36	Bologna	Roma
1936-37	Bologna	Lazio
1937-38	Ambrosiana Inter	Juventus
1938-39	Bologna	Torino

1939-40	Ambrosiana Inter	Bologna
1940-41	Bologna	Ambrosiana Inter
1941-42	Roma	Torino
1942-43	Torino	Livorno
Lliga no disputada per la Segona Guerra Mundial		
1945-46	Torino	Juventus
1946-47	Torino	Juventus
1947-48	Torino	Milan
1948-49	Torino	Internazionale
1949-50	Juventus	Milan
1950-51	Milan	Internazionale
1951-52	Juventus	Milan
1952-53	Internazionale	Juventus
1953-43	Internazionale	Juventus
1954-55	Milan	Udinese
1955-56	Fiorentina	Milan
1956-57	Milan	Fiorentina
1957-58	Juventus	Fiorentina
1958-59	Milan	Fiorentina
1959-60	Juventus	Fiorentina
1960-61	Juventus	Milan
1961-62	Milan	Internazionale
1962-63	Internazionale	Juventus
1963-64	Bologna	Internazionale
1964-65	Internazionale	Milan
1965-66	Internazionale	Bologna
1966-67	Juventus	Internazionale
1967-68	Milan	Napoli
1968-69	Fiorentina	Cagliari
1969-70	Cagliari	Internazionale
1970-71	Internazionale	Milan
1971-72	Juventus	Milan

Resultats esportius:
fruit de l'esforç i el talent o del poder financer?

1972-73	Juventus	Milan
1973-74	Lazio	Juventus
1974-75	Juventus	Napoli
1975-76	Torino	Juventus
1976-77	Juventus	Torino
1977-78	Juventus	Vicenza
1978-79	Milan	Perugia
1979-80	Internazionale	Juventus
1980-81	Juventus	Roma
1981-82	Juventus	Fiorentina
1982-83	Roma	Juventus
1983-84	Juventus	Roma
1984-85	Hellas Verona	Torino
1985-86	Juventus	Roma
1986-87	Napoli	Juventus
1987-88	Milan	Napoli
1988-89	Internazionale	Napoli
1989-90	Napoli	Milan
1990-91	Sampdoria	Milan
1991-92	Milan	Juventus
1992-93	Milan	Internazionale
1993-94	Milan	Juventus
1994-95	Juventus	Lazio
1995-96	Milan	Juventus
1996-97	Juventus	Parma
1997-98	Juventus	Internazionale
1998-99	Milan	Lazio
1999-00	Lazio	Juventus
2000-01	Roma	Juventus
2001-02	Juventus	Roma
2002-03	Juventus	Internazionale
2003-04	Milan	Roma

2004-05	(1)	Milan
2005-06	Internazionale (2)	Roma
2006-07	Internazionale	Roma
2007-08	Internazionale	Roma
2008-09	Internazionale	Juventus
2009-10	Internazionale	Roma
2010-11	Milan	Internazionale
2011-12	Juventus	Milan
2012-13	Juventus	Napoli
2013-14	Juventus	Roma
2014-15	Juventus	Roma
2015-16	Juventus	Napoli
2016-17	Juventus	Roma
2017-18	Juventus	Napoli

Taula 17: Campions per anys de la Serie A. Font: Mundo Deportivo

(1) i (2): Els campionats de les temporades 2004-05 i 2005-06 van ser guanyats per la Juventus, tot i que més tard van ser revocats pel Tribunal de Justícia d'Itàlia com a conseqüència de la sentència del judici per manipulació de partits del futbol italià. El campionat de la temporada 2004-05 no es va atorgar a cap equip i el de la temporada 2005-06 va ser atorgat a l'Internazionale, tercer classificat, a causa de la sanció a la Juventus i el Milan, primer i segon classificats respectivament.

Palmarès ordenat per més campionats guanyats:

Equip	Títols
Juventus	32
Internazionale	16
Milan	15
Torino	6
Bologna	5
Roma	3
Napoli	2

Fiorentina	2
Lazio	2
Cagliari Calcio	1
Hellas Verona	1
Sampdoria	1

Taula 18: Palmarès de la Serie A. Font: Mundo Deportivo

- Ligue 1:

Guanyadors per any de la temporada 1929-30 a la temporada 2017-18:

Temporada	Campió	Subcampió
Divisió 1		
1932-33	Olympique Lillois	Cannes
1933-34	Sète	Fives
1934-35	Sochaux-Montbéliard	Racing Estrasburgo
1935-36	Racing Club París	Lille
1936-37	Olympique de Marsella	Sochaux-Montbéliard
1937-38	Sochaux-Montbéliard	Olympique Marsella
1938-39	Sète	Olympique de Marsella
1939-45	Campionat suspès degut a la Segona Guerra Mundial	
1945-46	Lille	Saint-Étienne
1946-47	CO Roubaix-Tourcoing(**)	Stade de Reims
1947-48	Olympique de Marsella	Lille
1948-49	Stade de Reims	Lille
1949-50	Girondins de Bordeaux	Lille
1950-51	OGC Niza	Lille
1951-52	OGC Niza	Girondins de Bordeaux
1952-53	Stade de Reims	Sochaux-Montbéliard
1953-54	Lille	Stade de Reims
1954-55	Stade de Reims	Toulouse
1955-56	OGC Niza	Lens

1956-57	Saint-Étienne	Lens
1957-58	Stade de Reims	Nîmes Olympique
1958-59	OGC Niza	Nîmes Olympique
1959-60	Stade de Reims	Nîmes Olympique
1960-61	Mónaco	Racing Club París
1961-62	Stade de Reims	Racing Club Paris
1962-63	Mónaco	Stade de Reims
1963-64	Saint-Étienne	Mónaco
1964-65	Nantes	Girondins de Bordeaux
1965-66	Nantes	Girondins de Bordeaux
1966-67	Saint-Étienne	Nantes
1967-68	Saint-Étienne	OGC Niza
1968-69	Saint-Étienne	Girondins de Bordeaux
1969-70	Saint-Étienne	Olympique de Marsella
1970-71	Olympique de Marsella	Saint-Étienne
1971-72	Olympique de Marsella	Nîmes Olympique
1972-73	Nantes	OGC Niza
1973-74	Saint-Étienne	Nantes
1974-75	Saint-Étienne	Olympique de Marsella
1975-76	Saint-Étienne	OGC Niza
1976-77	Nantes	Lens
1977-78	Mónaco	Nantes
1978-79	Racing Estrasburgo	Nantes
1979-80	Nantes	Sochaux-Montbéliard
1980-81	Saint-Étienne	Nantes
1981-82	Mónaco	Saint-Étienne
1982-83	Nantes	Girondins de Bordeaux
1983-84	Girondins de Bordeaux	Mónaco
1984-85	Girondins de Bordeaux	Nantes
1985-86	París Saint-Germain	Nantes
1986-87	Girondins de Bordeaux	Olympique de Marsella
1987-88	Mónaco	Girondins de Bordeaux

1988-89	Olympique de Marsella	París Saint-Germain
1989-90	Olympique de Marsella	Girondins de Bordeaux
1990-91	Olympique de Marsella	Mónaco
1991-92	Olympique de Marsella	Mónaco
1992-93	Sense campió *	París Saint-Germain
1993-94	París Saint-Germain	Olympique de Marsella
1994-95	Nantes	Olympique de Lyon
1995-96	Auxerre	París Saint-Germain
1996-97	Mónaco	París Saint-Germain
1997-98	Lens	Metz
1998-99	Girondins de Bordeaux	Olympique de Marsella
1999-00	Mónaco	París Saint-Germain
2000-01	Nantes	Olympique de Lyon
2001-02	Olympique de Lyon	Lens
Ligue 1		
2002-03	Olympique de Lyon	Mónaco
2003-04	Olympique de Lyon	París Saint-Germain
2004-05	Olympique de Lyon	Lille
2005-06	Olympique de Lyon	Girondins de Bordeaux
2006-07	Olympique de Lyon	Olympique de Marsella
2007-08	Olympique de Lyon	Girondins de Bordeaux
2008-09	Girondins de Bordeaux	Olympique de Marsella
2009-10	Olympique de Marsella	Olympique de Lyon
2010-11	Lille	Olympique de Marsella
2011-12	Montpellier Hérault	París Saint-Germain
2012-13	París Saint-Germain	Olympique de Marsella
2013-14	París Saint-Germain	Mónaco
2014-15	París Saint-Germain	Olympique de Lyon
2015-16	París Saint-Germain	Olympique de Lyon
2016-17	Mónaco	París Saint-Germain
2017-18	París Saint-Germain	Mónaco

Taula 19: Campions per anys de la Ligue 1. Font: Mundo Deportivo

Sense campió * : En la temporada 1992-93, l'Olympique de Marsella va guanyar aquella edició del campionat però va ser desposseït del títol per corrupció.

El segon classificat, el Paris Saint-Germain, es va negar a acceptar el títol per evitar polèmiques.

(**): CO Roubaix-Tourcoing és un equip actualment desaparegut

Palmarès ordenat per més campionats guanyats:

Equip	Títols
Saint-Étienne	10
Olympique de Marsella	9
Nantes	8
Mónaco	8
Paris Saint-Germain	7
Olympique Lyonnais	7
Girondins de Bordeaux	6
Stade de Reims	6
Lille	4
Niza	4
Sochaux-Montbéliard	2
Sète	2
Lens	1
Racing Club París	1
Estrasburgo	1
Auxerre	1
Montpellier Hérault	1
CO Roubaix-Tourcoing(**)	1

Taula 20: Palmarès de la Ligue 1. Font: Mundo Deportivo

7.8 Ingressos dels clubs de les diferents competicions entre les temporades 2002-2003 i 2014-2015

- La Liga

TEMPORADA	REAL MADRID	FC BARCELONA	AT. DE MADRID	VALENCIA FC	GUANYADOR
2002-2003	192,6 €	123,4 €	s/d	80,5 €	Real Madrid
2003-2004	236,0 €	169,2 €	s/d	70,0 €	Valencia
2004-2005	275,7 €	207,9 €	s/d	84,6 €	FC Barcelona
2005-2006	292,2 €	259,1 €	s/d	78,0 €	FC Barcelona
2006-2007	351,0 €	290,1 €	s/d	107,6 €	Real Madrid
2007-2008	365,8 €	308,8 €	s/d	102,0 €	Real Madrid
2008-2009	401,4 €	365,9 €	s/d	82,0 €	FC Barcelona
2009-2010	438,6 €	398,1 €	124,5 €	101,0 €	FC Barcelona
2010-2011	479,5 €	450,7 €	s/d	116,8 €	FC Barcelona
2011-2012	512,6 €	483,0 €	151,6 €	108,0 €	Real Madrid
2012-2013	518,9 €	482,6 €	120,0 €	113,0 €	FC Barcelona
2013-2014	549,5 €	484,6 €	169,9 €	90,0 €	Atlético de Madrid
2014-2015	577,0 €	560,8 €	187,1 €	78,0 €	FC Barcelona

Taula 21: Ingressos dels guanyadors de La Liga entre 2002-2015. S/d= sense dades. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

- Premier League

TEMPORADA	MANCHESTER UNITED	CHELSEA	ARSENAL	MANCHESTER CITY	GUANYADOR
2002-2003	251,4 €	133,8 €	149,6 €	s/d	Manchester United
2003-2004	259,0 €	217,0 €	173,6 €	93,5 €	Arsenal
2004-2005	246,4 €	220,8 €	171,3 €	90,1 €	Chelsea
2005-2006	242,6 €	221,0 €	192,4 €	89,4 €	Chelsea
2006-2007	315,2 €	283,0 €	263,9 €	s/d	Manchester United
2007-2008	324,8 €	268,9 €	264,4 €	104,0 €	Manchester United
2008-2009	327,0 €	242,3 €	263,0 €	102,2 €	Manchester United
2009-2010	349,8 €	255,9 €	274,1 €	152,8 €	Chelsea
2010-2011	367,0 €	249,8 €	251,1 €	169,6 €	Manchester United
2011-2012	395,9 €	322,6 €	290,3 €	285,6 €	Manchester City
2012-2013	423,8 €	303,4 €	284,3 €	316,2 €	Manchester United
2013-2014	518,0 €	387,9 €	359,3 €	414,4 €	Manchester City
2014-2015	519,5 €	420,0 €	435,5 €	463,5 €	Chelsea

Taula 22: Ingressos dels guanyadors de la Premier League entre 2002-2015. S/d= sense dades. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

- Bundesliga

TEMPORADA	BAYERN DE MUNICH	WERDER BREMEN	VfB STUTTGART	VfL WOLFSBURGO	BvB DORTMUND	GUANYADOR
2002-2003	162,7 €	s/d	s/d	s/d	124,0 €	Bayern de Munich
2003-2004	166,3 €	s/d	s/d	s/d	s/d	Werder Bremen
2004-2005	189,5 €	s/d	s/d	s/d	s/d	Bayern de Munich
2005-2006	204,7 €	s/d	s/d	s/d	s/d	Bayern de Munich
2006-2007	223,3 €	97,3 €	s/d	s/d	s/d	VfB Stuttgart
2007-2008	295,3 €	s/d	111,5 €	s/d	s/d	Bayern de Munich
2008-2009	289,5 €	114,7 €	s/d	s/d	103,5 €	VfL Wolfsburg
2009-2010	323,0 €	s/d	114,8 €	s/d	s/d	BvB Dortmund
2010-2011	321,4 €	s/d	s/d	s/d	138,5 €	BvB Dortmund
2011-2012	368,4 €	s/d	s/d	s/d	189,1 €	Bayern de Munich
2012-2013	431,2 €	s/d	s/d	s/d	256,2 €	Bayern de Munich
2013-2014	487,5 €	s/d	s/d	s/d	261,5 €	Bayern de Munich
2014-2015	474,0 €	s/d	s/d	s/d	280,6 €	Bayern de Munich

Taula 23: Ingressos dels guanyadors de la Bundesliga entre 2002-2015. S/d= sense dades.

Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

- Serie A

TEMPORADA	JUVENTUS	MILAN	INTERNAZIONALE	GUANYADOR
2002-2003	218,3 €	200,2 €	162,4 €	Juventus
2003-2004	215,0 €	222,3 €	166,5 €	Milan
2004-2005	229,4 €	234,0 €	177,2 €	-
2005-2006	251,2 €	238,7 €	206,6 €	Internazionale
2006-2007	145,2 €	227,2 €	195,0 €	Internazionale
2007-2008	167,5 €	209,5 €	172,9 €	Internazionale
2008-2009	203,2 €	196,5 €	196,5 €	Internazionale
2009-2010	205,0 €	235,8 €	224,8 €	Internazionale
2010-2011	153,9 €	235,1 €	211,4 €	Milan
2011-2012	195,4 €	256,9 €	185,9 €	Juventus
2012-2013	272,4 €	263,5 €	168,8 €	Juventus
2013-2014	279,4 €	249,7 €	164,0 €	Juventus
2014-2015	323,9 €	199,1 €	164,8 €	Juventus

Taula 24: Ingressos dels guanyadors de la Serie A entre 2002-2015. La temporada 2004-2005 es va anul·lar el campionat per sentència judicial. Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia

- Ligue 1

TEMPORADA	OLYMPIQUE DE LYON	GIRONDINS DE BORDEAUX	OLYMPIQUE DE MARSELLA	LILLE	MONTPELLIER	PSG (Paris Saint-Germain)	GUANYADOR
2002-2003	84,3 €	s/d	s/d	s/d	s/d	s/d	Olympique de Lyon
2003-2004	s/d	s/d	88,0 €	s/d	s/d	s/d	Olympique de Lyon
2004-2005	92,9 €	s/d	s/d	s/d	s/d	s/d	Olympique de Lyon
2005-2006	127,7 €	s/d	s/d	s/d	s/d	s/d	Olympique de Lyon
2006-2007	140,6 €	s/d	99,0 €	s/d	s/d	s/d	Olympique de Lyon
2007-2008	155,7 €	s/d	126,8 €	s/d	s/d	s/d	Olympique de Lyon
2008-2009	139,6 €	s/d	133,2 €	s/d	s/d	s/d	Girondins de Bordeaux
2009-2010	146,1 €	s/d	141,1 €	s/d	s/d	s/d	Olympique de Marsella
2010-2011	132,8 €	s/d	150,4 €	s/d	s/d	s/d	Lille
2011-2012	131,9 €	s/d	135,7 €	s/d	s/d	s/d	Montpellier
2012-2013	s/d	s/d	s/d	s/d	s/d	398,8 €	PSG
2013-2014	s/d	s/d	s/d	s/d	s/d	474,2 €	PSG
2014-2015	s/d	s/d	s/d	s/d	s/d	480,8 €	PSG

*Taula 25: Ingressos dels guanyadors de la Ligue 1 entre 2002-2015. S/d= sense dades.
Font: Deloitte i comptes anuals dels clubs. Elaboració pròpia*

- NBA 2002-2003

TEMPORADA 2002-2003			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	Portland	\$105,595,657	\$147,909,630
2.	New York	\$93,452,379	\$130,900,336
3.	Dallas	\$72,940,316	\$102,168,739
4.	Sacramento	\$70,416,596	\$98,633,721
5.	Philadelphia	\$64,822,487	\$90,797,955
6.	LA Lakers	\$63,151,182	\$88,456,930
7.	Memphis	\$61,009,172	\$85,456,580
8.	Brooklyn	\$60,412,919	\$84,621,399
9.	Minnesota	\$59,518,801	\$83,368,995
10.	Milwaukee	\$57,995,152	\$81,234,791
11.	Miami	\$57,378,326	\$80,370,792
12.	Atlanta	\$55,711,549	\$78,036,108
13.	Toronto	\$55,408,207	\$77,611,212
14.	Phoenix	\$55,225,080	\$77,354,706
15.	Indiana	\$53,472,323	\$74,899,587
16.	San Antonio	\$53,182,559	\$74,493,709
17.	Oklahoma City	\$53,167,479	\$74,472,590
18.	Boston	\$52,548,195	\$73,605,149
19.	Utah	\$50,934,629	\$71,344,996
20.	Orlando	\$50,435,346	\$70,645,641
21.	Houston	\$50,181,239	\$70,289,709
22.	Cleveland	\$49,610,448	\$69,490,191
23.	Denver	\$49,109,209	\$68,788,098
24.	Detroit	\$47,777,888	\$66,923,295
25.	Golden State	\$47,737,715	\$66,867,024
26.	Washington	\$46,691,190	\$65,401,137
27.	Chicago	\$44,531,095	\$62,375,454
28.	New Orleans	\$44,458,882	\$62,274,308
29.	LA Clippers	\$42,955,777	\$60,168,882
30.	Charlotte		

Taula 26: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2002-2003. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2003-2004

TEMPORADA 2003-2004			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	New York	\$89,444,820	\$122,695,207
2.	Portland	\$82,956,768	\$113,795,272
3.	Dallas	\$79,536,723	\$109,103,854
4.	Minnesota	\$71,272,042	\$97,766,844
5.	Sacramento	\$68,372,826	\$93,789,867
6.	Phoenix	\$66,931,770	\$91,813,111
7.	Atlanta	\$64,497,340	\$88,473,698
8.	LA Lakers	\$64,123,085	\$87,960,317
9.	Brooklyn	\$63,697,123	\$87,376,007
10.	Toronto	\$63,033,243	\$86,465,335
11.	Philadelphia	\$60,411,079	\$82,868,401
12.	Boston	\$60,185,915	\$82,559,536
13.	Indiana	\$58,156,236	\$79,775,341
14.	Memphis	\$57,378,323	\$78,708,245
15.	Chicago	\$55,489,797	\$76,117,676
16.	Houston	\$55,401,430	\$75,996,458
17.	Detroit	\$53,442,834	\$73,309,768
18.	Golden State	\$53,376,708	\$73,219,061
19.	Milwaukee	\$53,229,826	\$73,017,578
20.	Oklahoma City	\$52,347,476	\$71,807,223
21.	Orlando	\$50,588,419	\$69,394,246
22.	New Orleans	\$49,800,204	\$68,313,022
23.	Miami	\$47,349,374	\$64,951,114
24.	San Antonio	\$46,464,064	\$63,736,698
25.	Cleveland	\$46,186,472	\$63,355,914
26.	Washington	\$45,682,902	\$62,665,145
27.	Denver	\$39,398,646	\$54,044,766
28.	LA Clippers	\$39,114,363	\$53,654,803
29.	Utah	\$34,747,674	\$47,664,834
30.	Charlotte		

Taula 27: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2003-2004. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2004-2005

TEMPORADA 2004-2005			
	EQUIP	DESPESES SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESES SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	New York	\$102,567,539	\$136,246,125
2.	Dallas	\$91,908,443	\$122,087,058
3.	Portland	\$83,671,309	\$111,145,218
4.	Philadelphia	\$71,951,878	\$95,577,649
5.	Minnesota	\$70,123,411	\$93,148,799
6.	Memphis	\$67,010,830	\$89,014,183
7.	Orlando	\$66,445,249	\$88,262,891
8.	Indiana	\$66,064,780	\$87,757,491
9.	LA Lakers	\$65,059,098	\$86,421,591
10.	Boston	\$64,577,356	\$85,781,666
11.	Sacramento	\$61,807,688	\$82,102,563
12.	Toronto	\$61,703,775	\$81,964,528
13.	Houston	\$60,284,303	\$80,078,966
14.	Miami	\$59,523,529	\$79,068,387
15.	Milwaukee	\$57,448,246	\$76,311,674
16.	Chicago	\$57,276,129	\$76,083,041
17.	New Orleans	\$56,572,882	\$75,148,878
18.	Brooklyn	\$54,983,980	\$73,038,252
19.	Golden State	\$54,943,723	\$72,984,778
20.	Detroit	\$54,762,481	\$72,744,025
21.	Oklahoma City	\$53,821,301	\$71,493,802
22.	Washington	\$49,797,050	\$66,148,166
23.	Cleveland	\$49,175,274	\$65,322,231
24.	San Antonio	\$47,504,123	\$63,102,345
25.	Denver	\$46,101,759	\$61,239,508
26.	LA Clippers	\$45,483,265	\$60,417,931
27.	Phoenix	\$44,598,682	\$59,242,886
28.	Utah	\$43,515,760	\$57,804,382
29.	Atlanta	\$41,059,616	\$54,541,750
30.	Charlotte	\$23,922,578	\$31,777,676

Taula 28: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2004-2005. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2005-2006

TEMPORADA 2005-2006			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	New York	\$126,631,098	\$164,059,853
2.	Dallas	\$98,454,832	\$127,555,437
3.	Philadelphia	\$84,807,300	\$109,874,062
4.	Indiana	\$78,791,779	\$102,080,515
5.	Orlando	\$75,784,782	\$98,184,730
6.	LA Lakers	\$72,917,945	\$94,470,531
7.	Houston	\$69,257,404	\$89,728,032
8.	Memphis	\$67,525,538	\$87,484,273
9.	Brooklyn	\$66,449,350	\$86,089,992
10.	San Antonio	\$63,570,274	\$82,359,939
11.	Milwaukee	\$63,022,514	\$81,650,278
12.	Sacramento	\$62,811,975	\$81,377,510
13.	Toronto	\$62,411,884	\$80,859,160
14.	Minnesota	\$61,830,186	\$80,105,527
15.	Miami	\$60,732,452	\$78,683,332
16.	Portland	\$60,017,964	\$77,757,662
17.	Detroit	\$59,619,275	\$77,241,130
18.	Utah	\$57,372,902	\$74,330,792
19.	Chicago	\$57,166,530	\$74,063,420
20.	Golden State	\$57,114,566	\$73,996,097
21.	Boston	\$56,907,300	\$73,727,568
22.	Denver	\$56,492,172	\$73,189,740
23.	Washington	\$54,555,947	\$70,681,221
24.	Phoenix	\$53,626,924	\$69,477,600
25.	LA Clippers	\$51,358,645	\$66,538,878
26.	Cleveland	\$51,303,962	\$66,468,036
27.	Oklahoma City	\$49,253,379	\$63,811,353
28.	Atlanta	\$42,944,553	\$55,637,806
29.	New Orleans	\$41,277,617	\$53,478,171
30.	Charlotte	\$33,458,932	\$43,348,490

Taula 29: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2005-2006. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2006-2007

TEMPORADA 2006-2007			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	New York	\$117,350,866	\$145,742,363
2.	Dallas	\$88,531,846	\$109,950,959
3.	LA Lakers	\$77,099,949	\$95,753,265
4.	Portland	\$75,026,386	\$93,178,032
5.	Philadelphia	\$69,140,163	\$85,867,712
6.	Minnesota	\$66,820,673	\$82,987,053
7.	Phoenix	\$65,841,120	\$81,770,509
8.	San Antonio	\$65,654,320	\$81,538,516
9.	Denver	\$65,517,776	\$81,368,936
10.	Golden State	\$65,012,368	\$80,741,248
11.	Brooklyn	\$64,486,110	\$80,087,671
12.	Miami	\$64,416,312	\$80,000,986
13.	Sacramento	\$64,296,611	\$79,852,326
14.	Houston	\$63,837,566	\$79,282,220
15.	Milwaukee	\$63,498,518	\$78,861,141
16.	Indiana	\$63,118,965	\$78,389,763
17.	Cleveland	\$62,992,729	\$78,232,989
18.	Boston	\$62,981,479	\$78,219,015
19.	Washington	\$62,733,705	\$77,911,295
20.	Utah	\$62,364,364	\$77,452,597
21.	Memphis	\$61,960,489	\$76,951,009
22.	Orlando	\$61,447,108	\$76,313,423
23.	LA Clippers	\$59,181,038	\$73,499,106
24.	Detroit	\$59,010,951	\$73,287,873
25.	Oklahoma City	\$56,986,831	\$70,774,042
26.	Chicago	\$54,754,904	\$68,002,127
27.	New Orleans	\$53,748,991	\$66,752,846
28.	Toronto	\$51,015,491	\$63,358,014
29.	Atlanta	\$48,581,972	\$60,335,733
30.	Charlotte	\$41,964,046	\$52,116,690

Taula 30: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2006-2007. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2007-2008

TEMPORADA 2007-2008			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	Dallas	\$101,694,879	\$122,993,727
2.	New York	\$96,190,114	\$116,336,050
3.	Denver	\$82,958,227	\$100,332,892
4.	Cleveland	\$82,217,583	\$99,437,130
5.	Miami	\$74,767,603	\$90,426,833
6.	Boston	\$74,509,455	\$90,114,621
7.	Philadelphia	\$74,038,229	\$89,544,699
8.	Portland	\$73,241,335	\$88,580,906
9.	LA Lakers	\$72,626,796	\$87,837,661
10.	Phoenix	\$71,323,049	\$86,260,859
11.	San Antonio	\$70,048,523	\$84,719,392
12.	Houston	\$69,894,114	\$84,532,647
13.	Minnesota	\$69,043,895	\$83,504,357
14.	Indiana	\$66,260,246	\$80,137,708
15.	Toronto	\$66,042,375	\$79,874,205
16.	Detroit	\$65,898,875	\$79,700,653
17.	Washington	\$65,278,996	\$78,950,946
18.	Utah	\$64,959,089	\$78,564,038
19.	LA Clippers	\$64,847,945	\$78,429,615
20.	Sacramento	\$63,403,225	\$76,682,313
21.	Chicago	\$63,084,166	\$76,296,431
22.	New Orleans	\$62,609,991	\$75,722,948
23.	Milwaukee	\$62,571,522	\$75,676,421
24.	Golden State	\$62,148,303	\$75,164,562
25.	Brooklyn	\$61,836,211	\$74,787,105
26.	Oklahoma City	\$60,861,388	\$73,608,119
27.	Orlando	\$58,165,973	\$70,348,179
28.	Atlanta	\$55,501,133	\$67,125,219
29.	Memphis	\$54,118,526	\$65,453,037
30.	Charlotte	\$53,745,468	\$65,001,846

Taula 31: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2007-2008. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2008-2009

TEMPORADA 2008-2009			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	New York	\$96,643,646	\$111,295,544
2.	Dallas	\$95,045,559	\$109,455,171
3.	Cleveland	\$91,298,233	\$105,139,724
4.	Portland	\$80,260,059	\$92,428,079
5.	Boston	\$79,188,973	\$91,194,611
6.	LA Lakers	\$78,245,793	\$90,108,437
7.	Phoenix	\$76,130,408	\$87,672,343
8.	Toronto	\$73,446,970	\$84,582,077
9.	Houston	\$73,302,272	\$84,415,439
10.	Detroit	\$71,434,174	\$82,264,127
11.	Milwaukee	\$71,360,656	\$82,179,460
12.	Washington	\$70,743,317	\$81,468,527
13.	Miami	\$70,297,059	\$80,954,614
14.	Denver	\$70,121,003	\$80,751,866
15.	Orlando	\$69,672,979	\$80,235,918
16.	Indiana	\$69,668,818	\$80,231,127
17.	Sacramento	\$69,204,512	\$79,696,428
18.	Oklahoma City	\$68,341,605	\$78,702,697
19.	Philadelphia	\$68,301,007	\$78,655,946
20.	Atlanta	\$68,168,841	\$78,503,744
21.	Chicago	\$68,126,774	\$78,455,300
22.	San Antonio	\$68,020,487	\$78,332,898
23.	New Orleans	\$67,530,808	\$77,768,980
24.	Golden State	\$67,416,431	\$77,637,258
25.	Minnesota	\$66,445,144	\$76,518,718
26.	Utah	\$65,841,407	\$75,823,452
27.	Charlotte	\$62,866,926	\$72,398,015
28.	LA Clippers	\$62,764,206	\$72,279,725
29.	Brooklyn	\$62,666,523	\$72,167,232
30.	Memphis	\$55,958,148	\$64,441,813

Taula 32: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2008-2009. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2009-2010

TEMPORADA 2009-2010			
	EQUIP	DESPESES SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESES SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	LA Lakers	\$91,378,064	\$106,754,812
2.	Dallas	\$88,916,075	\$103,878,529
3.	New York	\$85,710,076	\$100,133,034
4.	Boston	\$83,552,174	\$97,612,009
5.	Cleveland	\$83,398,534	\$97,432,514
6.	Orlando	\$82,200,916	\$96,033,366
7.	San Antonio	\$79,338,309	\$92,689,052
8.	Denver	\$74,935,538	\$87,545,401
9.	Miami	\$74,208,013	\$86,695,451
10.	Washington	\$73,440,274	\$85,798,517
11.	Utah	\$71,905,244	\$84,005,181
12.	New Orleans	\$70,163,827	\$81,970,723
13.	Chicago	\$69,700,359	\$81,429,260
14.	Houston	\$69,095,315	\$80,722,403
15.	Charlotte	\$68,681,758	\$80,239,256
16.	Toronto	\$67,822,433	\$79,235,325
17.	Sacramento	\$67,515,718	\$78,876,998
18.	Milwaukee	\$66,775,602	\$78,012,340
19.	Indiana	\$66,733,257	\$77,962,869
20.	Atlanta	\$65,883,642	\$76,970,285
21.	Golden State	\$65,352,372	\$76,349,612
22.	Phoenix	\$65,288,544	\$76,275,045
23.	Philadelphia	\$64,883,448	\$75,801,781
24.	Minnesota	\$62,253,360	\$72,729,110
25.	LA Clippers	\$61,616,409	\$71,984,973
26.	Detroit	\$60,185,833	\$70,313,671
27.	Brooklyn	\$59,366,715	\$69,356,712
28.	Oklahoma City	\$58,578,614	\$68,435,992
29.	Memphis	\$57,287,474	\$66,927,583
30.	Portland	\$56,946,258	\$66,528,950

Taula 33: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2009-2010. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2010-2011

TEMPORADA 2010-2011			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	LA Lakers	\$91,428,140	\$105,699,923
2.	Orlando	\$90,770,804	\$104,939,978
3.	Dallas	\$85,409,890	\$98,742,234
4.	Boston	\$82,045,867	\$94,853,092
5.	Utah	\$75,855,296	\$87,696,183
6.	Portland	\$74,584,058	\$86,226,505
7.	Houston	\$72,315,654	\$83,604,008
8.	Atlanta	\$71,469,843	\$82,626,169
9.	Memphis	\$70,241,344	\$81,205,900
10.	Toronto	\$69,992,648	\$80,918,383
11.	San Antonio	\$69,522,311	\$80,374,628
12.	Milwaukee	\$69,076,690	\$79,859,447
13.	Philadelphia	\$68,915,246	\$79,672,803
14.	Golden State	\$68,415,336	\$79,094,858
15.	New Orleans	\$68,230,729	\$78,881,431
16.	Denver	\$68,019,290	\$78,636,989
17.	New York	\$67,016,562	\$77,477,735
18.	Charlotte	\$66,542,696	\$76,929,899
19.	Miami	\$66,205,855	\$76,540,476
20.	Phoenix	\$65,979,054	\$76,278,274
21.	Detroit	\$65,517,821	\$75,745,044
22.	Indiana	\$65,088,630	\$75,248,856
23.	Brooklyn	\$58,495,989	\$67,627,114
24.	Washington	\$58,324,988	\$67,429,419
25.	Oklahoma City	\$55,922,488	\$64,651,894
26.	Chicago	\$54,538,076	\$63,051,379
27.	Cleveland	\$53,990,021	\$62,417,771
28.	Minnesota	\$53,461,123	\$61,806,313
29.	LA Clippers	\$53,225,329	\$61,533,714
30.	Sacramento	\$45,268,465	\$52,334,794

Taula 34: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2010-2011. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2011-2012

TEMPORADA 2011-2012			
	EQUIP	DESPESES SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESES SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	LA Lakers	\$88,264,478	\$98,535,702
2.	Orlando	\$87,955,505	\$98,190,772
3.	Portland	\$80,920,717	\$90,337,356
4.	Phoenix	\$80,640,576	\$90,024,617
5.	Boston	\$79,820,530	\$89,109,142
6.	Dallas	\$77,180,233	\$86,161,595
7.	New York	\$77,093,212	\$86,064,446
8.	Miami	\$75,469,639	\$84,251,943
9.	San Antonio	\$73,732,762	\$82,312,948
10.	Atlanta	\$73,669,912	\$82,242,784
11.	Detroit	\$70,923,605	\$79,176,893
12.	Memphis	\$70,628,007	\$78,846,895
13.	Chicago	\$69,548,447	\$77,641,710
14.	LA Clippers	\$67,333,389	\$75,168,887
15.	Philadelphia	\$66,672,368	\$74,430,945
16.	New Orleans	\$65,441,008	\$73,056,292
17.	Brooklyn	\$65,281,235	\$72,877,925
18.	Cleveland	\$64,875,599	\$72,425,085
19.	Golden State	\$61,576,901	\$68,742,521
20.	Milwaukee	\$60,192,388	\$67,196,897
21.	Oklahoma City	\$59,501,709	\$66,425,846
22.	Denver	\$58,553,173	\$65,366,930
23.	Utah	\$58,178,016	\$64,948,114
24.	Charlotte	\$57,902,024	\$64,640,008
25.	Houston	\$57,021,755	\$63,657,301
26.	Minnesota	\$56,844,339	\$63,459,240
27.	Washington	\$55,386,345	\$61,831,581
28.	Toronto	\$55,063,049	\$61,470,663
29.	Indiana	\$51,554,083	\$57,553,365
30.	Sacramento	\$48,950,236	\$54,646,509

Taula 35: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2011-2012. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2012-2013

TEMPORADA 2012-2013			
	EQUIP	DESPESES SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESES SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	LA Lakers	\$100,131,988	\$109,954,583
2.	Brooklyn	\$87,644,649	\$96,242,278
3.	Miami	\$80,427,933	\$88,317,627
4.	New York	\$79,977,119	\$87,822,589
5.	Boston	\$75,508,399	\$82,915,501
6.	Chicago	\$74,491,280	\$81,798,609
7.	Golden State	\$70,036,985	\$76,907,365
8.	San Antonio	\$69,838,600	\$76,689,515
9.	Dallas	\$69,766,571	\$76,610,420
10.	LA Clippers	\$69,152,721	\$75,936,355
11.	Oklahoma City	\$68,924,100	\$75,685,310
12.	Detroit	\$68,807,497	\$75,557,266
13.	Atlanta	\$66,710,178	\$73,254,205
14.	Philadelphia	\$66,697,839	\$73,240,656
15.	Orlando	\$66,557,496	\$73,086,548
16.	Indiana	\$66,107,195	\$72,592,076
17.	Utah	\$65,657,569	\$72,098,344
18.	Minnesota	\$64,329,748	\$70,640,264
19.	New Orleans	\$64,134,537	\$70,425,903
20.	Toronto	\$63,708,138	\$69,957,680
21.	Denver	\$63,444,254	\$69,667,908
22.	Memphis	\$63,054,115	\$69,239,499
23.	Milwaukee	\$62,410,041	\$68,532,243
24.	Washington	\$59,715,539	\$65,573,418
25.	Portland	\$59,442,596	\$65,273,700
26.	Charlotte	\$58,122,566	\$63,824,181
27.	Cleveland	\$54,472,190	\$59,815,711
28.	Sacramento	\$54,421,935	\$59,760,531
29.	Phoenix	\$54,196,264	\$59,512,721
30.	Houston	\$48,048,265	\$52,761,621

Taula 36: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2012-2013. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2013-2014

TEMPORADA 2013-2014			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	Brooklyn	\$102,589,967	\$110,711,341
2.	New York	\$89,072,787	\$96,124,095
3.	Miami	\$80,841,617	\$87,241,315
4.	LA Lakers	\$77,423,614	\$83,552,730
5.	Dallas	\$75,012,158	\$80,950,377
6.	Chicago	\$73,336,893	\$79,142,487
7.	LA Clippers	\$73,049,774	\$78,832,641
8.	Golden State	\$72,503,122	\$78,242,718
9.	Memphis	\$71,992,885	\$77,692,086
10.	Oklahoma City	\$71,653,401	\$77,325,728
11.	Toronto	\$71,561,643	\$77,226,706
12.	Boston	\$70,885,503	\$76,497,042
13.	Minnesota	\$68,564,040	\$73,991,801
14.	New Orleans	\$67,358,651	\$72,690,989
15.	Indiana	\$67,182,414	\$72,500,802
16.	Cleveland	\$66,654,061	\$71,930,622
17.	Denver	\$65,782,065	\$70,989,597
18.	Washington	\$64,698,822	\$69,820,601
19.	San Antonio	\$63,115,911	\$68,112,379
20.	Detroit	\$62,387,432	\$67,326,234
21.	Portland	\$61,260,350	\$66,109,927
22.	Charlotte	\$60,395,651	\$65,176,774
23.	Sacramento	\$59,174,155	\$63,858,581
24.	Atlanta	\$58,998,677	\$63,669,211
25.	Houston	\$57,823,063	\$62,400,533
26.	Orlando	\$56,948,031	\$61,456,229
27.	Utah	\$56,911,999	\$61,417,345
28.	Phoenix	\$55,569,468	\$59,968,534
29.	Milwaukee	\$54,400,846	\$58,707,401
30.	Philadelphia	\$51,741,312	\$55,837,326

Taula 37: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2013-2014. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia

- NBA 2014-2015

TEMPORADA 2014-2015			
	EQUIP	DESPESA SALARIAL (valor del \$ en la temporada)	DESPESA SALARIAL (valor del \$ actual)
1.	Brooklyn	\$87,817,289	\$92,845,137
2.	LA Clippers	\$85,259,447	\$90,140,850
3.	Dallas	\$84,820,225	\$89,676,480
4.	Cleveland	\$82,592,827	\$87,321,557
5.	New York	\$81,369,219	\$86,027,889
6.	Toronto	\$81,317,963	\$85,973,705
7.	Oklahoma City	\$80,408,520	\$85,012,190
8.	New Orleans	\$80,012,866	\$84,593,880
9.	LA Lakers	\$77,546,500	\$81,986,308
10.	Houston	\$76,849,302	\$81,249,194
11.	Miami	\$75,813,041	\$80,153,604
12.	Memphis	\$75,158,730	\$79,461,828
13.	Indiana	\$74,793,526	\$79,075,717
14.	Golden State	\$73,611,166	\$77,825,662
15.	Sacramento	\$73,379,071	\$77,580,278
16.	Washington	\$73,372,974	\$77,573,836
17.	San Antonio	\$70,770,209	\$74,822,052
18.	Portland	\$69,936,842	\$73,940,973
19.	Minnesota	\$69,378,954	\$73,351,141
20.	Chicago	\$67,414,682	\$71,274,407
21.	Detroit	\$67,410,675	\$71,270,170
22.	Charlotte	\$66,792,937	\$70,617,066
23.	Boston	\$62,218,516	\$65,780,740
24.	Utah	\$60,847,538	\$64,331,269
25.	Orlando	\$59,629,210	\$63,043,187
26.	Atlanta	\$58,320,278	\$61,659,318
27.	Phoenix	\$58,018,672	\$61,340,442
28.	Denver	\$56,820,307	\$60,073,465
29.	Milwaukee	\$54,473,275	\$57,592,055
30.	Philadelphia	\$54,355,571	\$57,467,608

Taula 38: Rànquing de despesa salarial dels equips de l'NBA la temporada 2014-2015. En color daurat, el guanyador, i en color platejat, el subcampió. Font: Hoops Hype. Elaboració pròpia